

Tirsdag den 28. januar 2025 (D)

1

(Fremsættelse 13.11.2024).

49. møde

Tirsdag den 28. januar 2025 kl. 13.00

Kl. 13:00

Dagsorden

1) 1. behandling af lovforslag nr. L 119:

Forslag til lov om ændring af retsplejelov for Grønland. (Betalingspåkrav).

Af justitsministeren (Peter Hummelgaard).
(Fremsættelse 15.01.2025).

2) 1. behandling af lovforslag nr. L 120:

Forslag til lov om ændring af lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning. (Forsøgsordning med elektronisk kontrol som supplement til opholdsforbud).

Af justitsministeren (Peter Hummelgaard).
(Fremsættelse 15.01.2025).

3) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 44:

Forslag til folketingsbeslutning om styrkelse af ytringsfriheden ved ophævelse af straffelovens § 266 b.

Af Mette Thiesen (DF) m.fl.
(Fremsættelse 12.11.2024).

4) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 49:

Forslag til folketingsbeslutning om at sikre beslutningsgrundlag til modernisering af regler om danskernes støtte til velgørende organisationer.

Af Karina Lorentzen Dehnhardt (SF) og Mai Mercado (KF) m.fl.
(Fremsættelse 13.11.2024).

5) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 74:

Forslag til folketingsbeslutning om at skærpe straffen for vold udøvet i nære relationer.

Af Karina Lorentzen Dehnhardt (SF) og Theresa Berg Andersen (SF).
(Fremsættelse 15.11.2024).

6) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 57:

Forslag til folketingsbeslutning om at genindføre registreringen af æresrelaterede sager.

Af Susie Jessen (DD) m.fl.
(Fremsættelse 14.11.2024).

7) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 50:

Forslag til folketingsbeslutning om mindre diskrimination i natteli-vet.

Af Karina Lorentzen Dehnhardt (SF) m.fl.

Meddelelser fra formanden

Formanden (Søren Gade):

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelse:

Pernille Vermund (LA) og Carl Andersen (LA):

Beslutningsforslag nr. B 105 (Forslag til folketingsbeslutning om, at trossamfund skal underlægges kontantforbuddet i hvidvaskloven).

Titlen på den anmeldte sag vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Medlemmer af Folketinget Christina Olumeko (ALT) og Torsten Gejl (ALT) har meddelt mig, at de ønsker at tage følgende forslag tilbage:

Forslag til folketingsbeslutning om ny metode for udvælgelse af lægdommere.

(Beslutningsforslag nr. B 55).

Ønsker nogen at optage dette beslutningsforslag?

Da det ikke er tilfældet, er beslutningsforslaget bortfaldet.

Det første punkt på dagsordenen er:

1) 1. behandling af lovforslag nr. L 119:

Forslag til lov om ændring af retsplejelov for Grønland. (Betalingspåkrav).

Af justitsministeren (Peter Hummelgaard).
(Fremsættelse 15.01.2025).

Kl. 13:00

Forhandling

Formanden (Søren Gade):

Forhandlingen er åbnet. Den første ordfører, jeg byder velkommen til, er ikke, som der står her, hr. Flemming Møller Mortensen. Værs-go til den socialdemokratiske ordfører.

Kl. 13:01

Kl. 13:03

(Ordfører)

Bjørn Brandenborg (S):

Tak. Jeg hedder Bjørn Brandenborg. Flemming Møller Mortensen kunne desværre ikke være her, så jeg vikarierer for ham på det her lovforslag i dag.

Det handler om, at naalakkersuisut i 2023 har anmodet om, at der i den grønlandske retspleje indføres samme muligheder for forenklet behandling af inkassosager, som det er gældende i Danmark, og den anmodning har den danske regering og Justitsministeriet tilsluttet sig. Derfor handler det her lovforslag om, at der i retsplejeloven for Grønland indføres regler om betalingspåkrav, og det er alt i alt et fint forslag, som vi i Socialdemokratiet selvfølgelig kan bakke op om.

Kl. 13:01

Formanden (Søren Gade):

Tak til Bjørn Brandenborg. Der er ikke nogen korte bemærkninger, så vi siger tak til den socialdemokratiske ordfører. Jeg byder nu velkommen til hr. Preben Bang Henriksen fra Venstre.

Kl. 13:01

(Ordfører)

Preben Bang Henriksen (V):

Vi fik for nogle år siden det, man forstår ved en forenklet inkassoproces. Man skulle altså ikke mere tage en tung dom i byretten med deraf følgende omkostninger, men kunne sende et såkaldt betalingspåkrav i fogedretten og få et stempel på det og så få det sendt ud til debitoren, og hvis der ikke blev reageret inden for 14 dage, havde det samme validitet som en dom. Det er så fornuftigt et system, at man også gerne vil have det i Grønland, og det støtter vi selvfølgelig fra Venstres side.

Kl. 13:02

Formanden (Søren Gade):

Tak for det. Der ingen korte bemærkninger. Vi siger tak til hr. Preben Bang Henriksen fra Venstre. Jeg byder nu velkommen til hr. Kenneth Fredslund Petersen fra Danmarksdemokraterne.

Kl. 13:02

(Ordfører)

Kenneth Fredslund Petersen (DD):

Tak, formand. Vi behandler L 119, forslag til lov om ændring af retsplejelov for Grønland vedrørende betalingspåkrav, fremsat af justitsministeren. Formålet med lovforslaget er som tidligere nævnt at indsatte regler om betalingspåkrav i den grønlandske retsplejelov. Lovforslaget er fremsat efter ønske fra naalakkersuisut, som har anmodet om, at der i den grønlandske retspleje indføres de samme muligheder for forenklet behandling af inkassosager, som der er gældende i Danmark. I den danske retsplejelov har der siden 2005 været regler om en forenklet inkassoproces med det formål at lette inddrivelsen af ubestridte pengekrav. Danmarksdemokraterne stemmer for forslaget, fordi processen i inddrivelsen i inkassosager forenkles, og fordi ønsket om ændringen kommer fra Grønlands regering. Tak for ordet.

Kl. 13:03

Formanden (Søren Gade):

Tak for det. Der er ingen korte bemærkninger, så vi siger tak til hr. Kenneth Fredslund Petersen fra Danmarksdemokraterne. Jeg byder nu velkommen til hr. Karsten Hønge fra Socialistisk Folkeparti.

(Ordfører)

Karsten Hønge (SF):

Her i tiden er der mange ting, som kan rippe op i følelserne i forholdet mellem Grønland og Danmark. Det her lovforslag er ikke et af dem. I SF synes vi, det er en god idé at gå videre med lovforslaget, når det jo sker efter ønske fra naalakkersuisut i Grønland. SF støtter lovforslaget.

Kl. 13:03

Formanden (Søren Gade):

Tak for det. Der ingen korte bemærkninger, så vi siger tak til hr. Karsten Hønge fra Socialistisk Folkeparti. Jeg byder nu velkommen til hr. Carsten Bach fra Liberal Alliance.

Kl. 13:04

(Ordfører)

Carsten Bach (LA):

Tak for det, formand. Man kunne jo godt være fristet til at sige en hel masse nu om Grønland – om selvstændighed og alle de diskussioner, vi har haft på det seneste om Grønland. Man fristes jo nærmest til at sige, at alt handler om Grønland i øjeblikket. Jeg har faktisk forberedt en meget lang tale om det her lovforslag. Den vælger jeg så ikke at holde. Jeg vil blot konstatere – og i øvrigt gerne takke justitsministeren for at have fremsat det her lovforslag – at forslaget jo vil introducere en ordning for betalingspåkrav i Grønland svarende til den model, der allerede findes i Danmark. Vi anerkender jo selvfølgelig, at der er behov for at sikre en tidssvarende og effektiv retssikkerhed i hele rigsfællesskabet. Derfor kan jeg konstatere – uden yderligere bemærkninger om Grønland og den meget ophedede debat, der har været i medierne på det seneste om Grønland – at Liberal Alliance støtter lovforslaget. Tak.

Kl. 13:05

Formanden (Søren Gade):

Tak for det. Der er ingen korte bemærkninger, så vi siger tak til hr. Carsten Bach fra Liberal Alliance. Jeg byder nu velkommen til hr. Henrik Rejnholt Andersen fra Moderaterne.

Kl. 13:05

(Ordfører)

Henrik Rejnholt Andersen (M):

Tak for ordet, formand. Forslaget, vi i dag behandler, har igen til formål at opdatere lovgivningen på retsområdet i Grønland. Helt konkret handler det om at indføre den samme mulighed for forenklet behandling af inkassosager, som er gældende i Danmark.

Jeg har noteret mig, at lovforslaget er fremsat efter ønske fra den grønlandske regering, hvor et flertal støtter forslaget. Det glæder mig, at vi nu kan opdatere lovgivningen i et tæt samarbejde med Grønland. Moderaterne støtter selvfølgelig forslaget.

Tak for ordet.

Kl. 13:05

Formanden (Søren Gade):

Tak for det. Der er ingen korte bemærkninger, så vi siger tak til hr. Henrik Rejnholt Andersen fra Moderaterne. Jeg byder nu velkommen til fru Brigitte Klinskov Jerkel fra Det Konservative Folkeparti.

Kl. 13:05

(Ordfører)

Brigitte Klinskov Jerkel (KF):

Mange tak. I Det Konservative Folkeparti ser vi meget positivt på en lov om ændring af retsplejelov for Grønland. Vi er i et rigsfælles-

skab sammen. Det er vigtigt for os, og denne anmodning fra den grønlandske regering vil vi meget gerne imødekomme.

Vi ønsker et ligeværdigt og stærkt partnerskab med Grønland i rigsfællesskabet, og det sker bl.a. ved at opdatere lovgivningen på de områder, som Danmark har ansvaret for. Lovgivningen skal være tidssvarende og af god kvalitet, og derfor skal vi også opdatere retsplejeloven.

Det er kun retfærdigt, hvis der i Grønlands retspleje indføres samme muligheder for forenkling af behandling af inkassosager, som er gældende i Danmark. Derfor ser vi frem til, at der i retsplejelov for Grønland indsættes regler om betalingskrav.

Danmark og Grønland er ligeværdige partnere i rigsfællesskabet, og vi er altid åbne over for at drøfte, hvordan vi sammen kan styrke sammenholdet yderligere. Det gælder også på det her område inden for retsplejeloven, og derfor stemmer vi naturligvis ja til det her forslag.

Tak for ordet.

Kl. 13:07

Formanden (Søren Gade):

Tak for det. Der er ingen korte bemærkninger, så vi siger tak til fru Brigitte Klintskov Jerkel fra Det Konservative Folkeparti. Jeg byder nu velkommen til hr. Alex Ahrendtsen fra Dansk Folkeparti.

Kl. 13:07

(Ordfører)

Alex Ahrendtsen (DF):

Jeg ville ønske, at jeg på vegne af Dansk Folkeparti kunne tilføje yderligere, men mine ærede kolleger har på glimrende vis redegjort for, hvorfor det er en god idé at stemme for lovforslaget, så det gør Dansk Folkeparti også. Tak.

Kl. 13:07

Formanden (Søren Gade):

Tak for det. Der er ingen korte bemærkninger. Vi siger tak til hr. Alex Ahrendtsen fra Dansk Folkeparti, og jeg byder nu velkommen til fru Katrine Robsøe, Radikale Venstre.

Kl. 13:07

(Ordfører)

Katrine Robsøe (RV):

Tak for det. Jeg vil også bare ganske kort meddele, at Radikale Venstre naturligvis også støtter lovforslaget og er glade for, at vi samlet her fra Folketinget, som det ser ud til, kan støtte det, når Grønlands regering også anmoder om det.

Kl. 13:08

Formanden (Søren Gade):

Tak for det. Der er ingen korte bemærkninger. Vi siger tak til fru Katrine Robsøe fra Radikale Venstre, og jeg byder nu velkommen til fru Aaja Chemnitz fra Inuit Ataqatigiit.

Kl. 13:08

(Ordfører)

Aaja Chemnitz (IA):

Tak for ordet. Lovforslaget, som vi behandler her i dag, har til formål at forenkle inkassoprocessen ved at indsætte regler om betalingspåkrav. Det sker på baggrund af et ønske fra naalakkersuisut, og lovforslaget har allerede været behandlet i Inatsisartut med rigtig bred opbakning. De nye regler skal gøre det nemmere for private erhvervsdrivende at inddrive ubestridte krav og vil samtidig også spare både tid og ressourcer hos domstolene.

Der har ved udformningen af reglerne været taget hensyn til de grønlandske forhold, og derfor er fristen for at gøre indsigelser steget til 4 uger, og betalingsfristen er på 14 dage. Generelt er det

positivt med den øgede fokus på justitsområdet, så det vil vi gerne anerkende regeringen for. Det er også positivt, at der er kommet et øget fokus på de regler, som gør lovgivningen mere tidssvarende og processerne nemmere for alle.

Dette lovforslag er et skridt i den rigtige retning, og vi håber, at regeringen fortsat vil prioritere at udvikle justitsområdet i Grønland og gøre det tidssvarende. På den baggrund bakker Inuit Ataqatigiit op om lovforslaget. Qujanaq – mange tak.

Kl. 13:09

Formanden (Søren Gade):

Tak for det. Der er ingen korte bemærkninger, så vi siger tak til fru Aaja Chemnitz fra Inuit Ataqatigiit. Der afsluttedes ordførerrækken, og derfor giver jeg nu ordet til justitsministeren.

Kl. 13:09

Justitsministeren (Peter Hummelgaard):

Tak for ordet, formand, og også tak til alle ordførerne for de meget positive tilkendegivelser, vi har hørt i dag. Også i Grønland er der heldigvis blevet set positivt på lovforslaget, som det grønlandske selvstyre har tilsluttet sig. Som jeg har slået fast mange gange før her i salen, er det vigtigt for mig, at der er grønlandsk opbakning til de lovændringer, som gennemføres for Grønland. For det er det grønlandske folk, der skal bestemme, hvad der skal gælde i Grønland. Jeg er glad for, at der også her i Folketinget er bred opbakning til forslaget.

Jeg tror, at vi alle sammen kan være enige om, at et stærkt justitsområde er en forudsætning for et velfungerende samfund. Det er i den forbindelse afgørende, at vi arbejder for, at standarden på danske ansvarsområder i Grønland følger standarden i Danmark med respekt for de forhold og forskelle, der gælder i og også mellem vores lande, og at vi prioriterer at opdatere lovgivningen på danske ansvarsområder. Det gælder ikke mindst i forhold til den grønlandske retspleje, og med lovforslaget, som vi behandler her i dag, tager vi endnu et skridt i den rigtige retning for at styrke justitsområdet i Grønland.

Naalakkersuisut har anmodet om, at der i den grønlandske retsplejelov indføres samme mulighed for forenklet behandling af inkassosager i Grønland, som er gældende i Danmark. Regeringen kan tilslutte sig naalakkersuisuts ønske, og med lovforslaget foreslås det derfor, at der i retsplejelov for Grønland indsættes regler om betalingspåkrav, som det kendes fra Danmark. Reglerne indebærer, at mindre ubestridte pengekrav fremover kan behandles mere effektivt ved fremsendelse af et såkaldt betalingspåkrav fra domstolene til skyldnere uden anlæggelse af en almindelig civil retssag.

Med reglerne er der dermed lagt op til, at ordningen kommer til at spejle den ordning, som vi kender fra Danmark, med de forskelle, som er begrundet i de grønlandske forhold. Med de bemærkninger skal jeg endnu en gang takke for indlæggene, og jeg ser frem til den videre behandling i Folketinget. Tak for ordet.

Kl. 13:11

Formanden (Søren Gade):

Tak for det. Der er ingen korte bemærkninger, så vi siger tak til justitsministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Grønlandsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) 1. behandling af lovforslag nr. L 120:

Forslag til lov om ændring af lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning. (Forsøgsordning med elektronisk kontrol som supplement til opholdsforbud).

Af justitsministeren (Peter Hummelgaard).

(Fremsættelse 15.01.2025).

Kl. 13:12

Forhandling

Formanden (Søren Gade):

Forhandlingen er åbnet. Den første ordfører, jeg byder velkommen til, er hr. Bjørn Brandenburg fra Socialdemokratiet.

Kl. 13:12

(Ordfører)

Bjørn Brandenburg (S):

Tak for det, formand. Nogle gange kan det være en udfordring at være den første ordfører på talerstolen, andre dage er det en fornøjelse. Jeg er rigtig glad for at være retsordfører for Socialdemokratiet, men i dag er jeg særlig glad for, at jeg får lov til at stå her og fortælle om det næste forslag, der er på dagsordenen. Det er et forslag om at indføre en forsøgsordning med elektronisk kontrol eller det, vi i praksis kalder for omvendt fodlænke.

Det kan være svært at forestille sig, hvordan det må være at leve i frygt for sin egen sikkerhed og for sine børns; at skulle kigge sig over skulderen og tjekke låsene på døren om og om igen; at være bange, selv når man er hjemme, hvor man helst skulle føle sig aller mest tryk; og at være bange for, at en person, man engang har elsket og delt sit liv med, vil gøre en ondt. Det er desværre virkeligheden for alt for mange, især for alt for mange kvinder. Partnervold og stalking er ikke kun en personlig tragedie, det er også et alvorligt samfundsproblem, som vi har et ansvar for at løse.

Vi har haft fokus på det her alvorlige problem længe. Vi har indført en selvstændig stalkingbestemmelse. Der er regler om tilhold og opholdsforbud, og der er lavet en handlingsplan mod partnervold og partnerdrab. Det er gode initiativer, men hvad der måske har manglet, har været en praktisk løsning, som kan beskytte de mange, som udsættes for vold og stalking – en løsning, som ikke føles som endnu en byrde for offeret, som i forvejen har skullet tage rigtig mange forholdsregler og måske lægge hele sit liv om for at beskytte sig mod sin gerningsmand.

Med det her forslag sætter vi gang i en forsøgsordning med den omvendte gps-fodlænke, så vi kan holde styr på gerningsmanden. Det tror vi på gør en forskel, en forskel, som kan bidrage til at øge sikkerheden for ofre for stalking og partnervold og forhåbentlig i sidste ende forbedre deres livskvalitet og give dem noget frihed tilbage. Derfor er vi selvfølgelig meget glade for det her forslag. Tak for ordet.

Kl. 13:14

Formanden (Søren Gade):

Tak for det. Der er foreløbig en kort bemærkning fra fru Karina Lorentzen Dehnhardt fra Socialistisk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 13:14

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Tak for ordførertalen. Jeg er jo ligesom ordføreren ret begejstret for de her omvendte fodlænker, og det er faktisk ved at nærme sig 2-året for, at vi fremsatte forslaget om omvendte fodlænker, og at vi også fik flertal for det, og det ligger jo i fin forlængelse af dagens lovbehandling, kan man sige.

Men det, som undrer mig er, at man vil lave en begrænset ordning, som kun angår tre politikredse, og det har jeg det lidt svært med. Så jeg vil gerne høre, hvad baggrunden for det er. For det skal jo helst ikke afhænge af dit postnummer, i forhold til at du føler sig truet, og at der er brug for den her fodlænke. Så hvad er baggrunden for, at det kun er tre politikredse og ikke en landsdækkende ordning?

Kl. 13:15

Formanden (Søren Gade):

Ordføreren.

Kl. 13:15

Bjørn Brandenburg (S):

Tak for spørgsmålet og også en anerkendelse til ordføreren for arbejdet og samarbejdet omkring den her vigtige dagsorden. Nu har ordføreren jo, tror jeg, været retsordfører i dobbelt så lang tid, hvis ikke mere, end jeg har været det, og er derfor også fuldt ud bekendt med de udfordringer, der er i politiet, og hvor noget af det jo handler om it-udfordringer, og hvor det her er en del af det. Men jeg glæder mig rigtig meget over, at det nu bliver en realitet.

I forhold til den anden del af spørgsmålet om forsøgsordningen handler det, når det er en forsøgsordning, der er afgrænset til en 3-årig periode med et sådan stadig væk relativt begrænset antal, jo også om at gøre det et sted, hvor man har mulighed for at afprøve det på en måde. Det er det, der ligger bag det.

Kl. 13:16

Formanden (Søren Gade):

Spørgeren.

Kl. 13:16

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Ja, jeg er godt klar over, at det er en forsøgsperiode, fordi man gerne vil have nogle erfaringer. Men det, jeg ikke forstår, er, hvorfor der kan være ofre, der er meget truede, i én politikreds, som så ikke vil kunne få hjælp, fordi det kun er i tre politikredse, man afprøver det.

Der er jo tale om et system, som er velafprøvet i Norge, så jeg tænker måske også, vi kunne have været lidt hurtigere om evalueringsperioden, så det trods alt ikke behøvede at være 3 år. For det vil sige, at det er 5 år, fra vi fremsatte forslaget og fik flertal for det, og til man så ved, om man reelt vil indføre det og man vil kunne hjælpe alle ofre. Kan ordføreren ikke godt se, at vi måske kunne gøre det lidt hurtigere?

Kl. 13:16

Formanden (Søren Gade):

Hr. Bjørn Brandenburg.

Kl. 13:16

Bjørn Brandenburg (S):

Jo, regeringen vil meget gerne gøre det meget hurtigere. Jeg tror jo også, ordføreren er bekendt med, at man i Norge, som jeg også ved har været den store inspiration for ordføreren selv og også for regeringen, har haft nogle udfordringer i de 10 år, hvor man har brugt det, både i forhold til de geografiske områder, hvor man bruger det, og så hele anvendelsen af det her system.

Så i virkeligheden handler det om, at det er en grundig forsøgsordning, hvor det, når vi vedtager et redskab, som vi ønsker at vi skal bruge – og i virkeligheden ønsker jeg personligt, at vi kan bruge det i langt højere grad, end forsøgsordningen lægger op til, og også meget gerne inden for andre områder og alt muligt andet – så også bliver gjort på en ordentlig måde. Det er det, der er baggrunden for det.

Formanden (Søren Gade):

Tak for det. Der er ikke flere korte bemærkninger. Vi siger tak til hr. Bjørn Brandenborg fra Socialdemokratiet, og jeg byder nu velkommen til hr. Preben Bang Henriksen fra Venstre.

Kl. 13:17

Kl. 13:17

(Ordfører)

Preben Bang Henriksen (V):

Tak for det. Det er ikke rart for en Venstrepolitiker at skulle lægge ud med at rose SF, men æres den, der æres bør. Det var fru Karina Lorentzen Dehnhardt, der fra den her talerstol for et eller halvandet år siden lancerede idéen om det, vi kalder for den omvendte fodlænke, og i øvrigt henviste til, at den var gennemført i Norge. Nu gennemfører vi forsøg her i Danmark. Det synes jeg lyder utrolig spændende, for som den socialdemokratiske ordfører sagde lige før, er stalking og forfølgelse simpelt hen bare fuldstændig utilstodelig. Offeret kan gå rundt i skræk hele dagen lang; det hører ingen steder hjemme.

Det har vi heller ikke været blinde for her i Folketinget. Vi har strammet op på reglerne for stalking ved flere lejligheder. Vi har bl.a. indført 40 dages ubetinget fængsel. Det skal der faktisk en hel del til i strafferetten for at man får, men det får man for at overtrædelse sådan et opholdsforbud eller tilhold i forbindelse med stalking, eksempelvis hvis en fraskilt mand bliver ved med at opsøge hustruen. Det kan altså koste op til 40 dages ubetinget fængsel. Vi har også vedtaget muligheder for strakstilhold, sådan at sagen ikke skal gennem en langsommelig behandling først, men at politiet her og nu kan udstede et strakstilhold. Og det er alt sammen fint.

Nu tager vi endnu et skridt med den her omvendte fodlænke, der skal alarmere både kriminalforsorgen, men jo altså også offeret og ikke mindst det lokale politi, hvis stalkeren kommer inden for en bestemt radius, som på forhånd er fastlagt. Den radius er fastlagt efter politiets responstid. Det er også meget fornuftigt. Den skal alt andet lige være større, hvis der er langt for en politibil at køre for at nå frem. Endelig har det – det er i hvert fald erfaringen fra Norge – faktisk også en fornuftig virkning over for forbryderen, og det har faktisk fået nogle til at vende om. Det er ligesom, når vækkeuret ringer for os andre, så bliver man bliver altså vækket og tænker: Hvad er det lige, vi er i gang med her? Så det er ualmindelig godt. Hvis man ikke gør det, skal man også være klar over, at så har vi et knald-godt bevis. Der er ikke så meget diskussion senere. Bevisbyrden er næsten vendt om, således at – jeg var lige ved at sige i modsætning til, hvad der ellers gælder i strafferetten – den, der overtræder, den person med fodlænken, må bevise, hvorfor vedkommende var der. Og det kan blive lidt svært i hvert fald med det tilhold, der er givet.

Så jeg synes, det er en ganske, ganske fornuftig ordning, som vi er i gang med at lave forsøg på. Jeg er helt sikker på, at det bliver permanent. Tak.

Kl. 13:20

Formanden (Søren Gade):

Tak for det. Der er ingen korte bemærkninger, så vi siger tak til hr. Preben Bang Henriksen fra Venstre. Jeg byder nu velkommen til fru Betina Kastbjerg fra Danmarksdemokraterne.

Kl. 13:20

(Ordfører)

Betina Kastbjerg (DD):

Tak for det, formand. Det her lovforslag har jo været længe ventet, siden vi i maj 2023 behandlede et beslutningsforslag om nøjagtig det samme, nemlig et fremsat af SF, som det også blev nævnt tidligere. Der er ingen tvivl om, at når man ser på statistikkerne omkring stalking, viser tallene tydeligt, at det ofte er meget få personer, der

bryder deres tilhold mange gange. Derfor er det her lovforslag også et vigtigt skridt i indsatsen mod stalking, også mod partnervold og de tragiske konsekvenser, det har for ofrene og deres familier. Stalking og chikane er ikke blot ubehagelige hændelser; det er dybt indgribende overgreb, der påvirker ofrenes fysiske og psykiske helbred, og ofte begrænser det deres frihed i en sådan grad, at deres liv aldrig bliver det samme.

Når vi taler om stalking og partnervold, taler vi også om handlinger, der desværre alt for ofte eskaleres til vold og i de værste tilfælde partnerdrab. Med dette lovforslag introducerer vi en forsøgsordning med elektronisk kontrol, også kendt som den omvendte fodlænke, som et supplement til opholdsforbud i sager om stalking og partnervold. Det er et rigtig godt skridt i den rigtige retning, for vi ved, at traditionelle midler som tilhold og opholdsforbud desværre ikke altid er tilstrækkelige.

Alt for mange ofre har måttet leve med frygten for, at gerningspersonen trodsede forbuddet. Den elektroniske kontrol giver bedre mulighed for at overvåge og håndhæve opholdsforbuddene og dermed beskytte ofrene mere effektivt. Vi sender samtidig et klart signal om, at vi står bag ofrene, og at vi tager deres sikkerhed alvorligt, så i Danmarksdemokraterne stemmer vi naturligvis for forslaget.

Kl. 13:22

Formanden (Søren Gade):

Tak for det. Der er ingen korte bemærkninger, så vi siger tak til fru Betina Kastbjerg fra Danmarksdemokraterne. Jeg byder nu velkommen til fru Karina Lorentzen Dehnhardt fra Socialistisk Folkeparti.

Kl. 13:22

(Ordfører)

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Tak for ordet. I Varde mangler man en borger, for Melanie Hansen, som JyskeVestkysten har omtalt i de seneste dage, og som er derfra, har måttet gå under jorden et andet sted i Danmark med kommunens og politiets hjælp. Hun har været udsat for partnervold. Hun har været bortført af sin ekskæreste, og han har oven i købet tidligere skudt en kvinde. Så det er alvor, og hun frygter for sit liv og har set rigtig meget frem til den omvendte fodlænke.

Den gode nyhed er, at vi kan starte ordningen op. Den dårlige er, at det er en reduceret ordning, som vi ike engang er sikre på kommer Melanie Hansen til gavn. Derfor håber jeg stadig, at vi kan diskutere, om det her ikke burde være en landsdækkende ordning, så vi dækker de mest truede mennesker først, så Melanie og andre ofre har en større chance for at få hverdagen og trygheden tilbage i deres liv.

Regeringen har langt om længe fremsat et forslag om at indføre de her norske omvendte fodlænker, som bare har vist sig virkelig effektive i kampen mod stalking, chikane, intimidering og brud på tilhold. Vi er jo rigtig glade for, at det endelig sker, for det var i al beskedenhed SF, der foreslog at introducere de her fodlænker i et forslag, som vi til marts behandlede her i salen for snart 2 år siden.

Det er på tide, at der sker noget, for vi har som samfund et kæmpe uløst problem med grænseoverskridende stalkingadfærd, brud på tilhold, partnervold og andet, som kan afhjælpes med den her moderne teknologi. Det er faktisk ikke for sjov, at man i Norge endda også har fremrykket en udvidelse af fodlænkeprogrammet, for det har vist sig at være en grundlæggende effektiv måde at forhindre brud på tilhold på, som i dag er alt for hyppige, og som jo virkelig er grænseoverskridende for de kvinder, som det går ud over. Af samme grund kan det undre, at den forsøgsordning, der nu sættes i gang i Danmark, begrænses til kun tre politikredse, fordi brud på tilhold jo finder sted overalt i landet, og vi havde som sagt gerne set det afspejlet her i ordningen.

Så synes jeg umiddelbart, at en forsøgsperiode på 3 år er meget lang, især når ordningen ikke er landsdækkende. Vi har allerede

ventet 2 år, siden vi fremsatte forslaget om de omvendte fodlænker i marts 2023. At der skal gå 5 år, før vi tager stilling til, om alle ofre skal have muligheden for noget, som er afprøvet med succes i Norge, virker bare som ualmindelig lang tid. Jeg tror, det vil vise sig, at ordningen er effektiv. Det tyder erfaringerne fra Norge også på, og det var jo også det, vi hørte Venstres ordfører sige: at han regner med, at det her bliver en permanent ordning. Derfor synes jeg jo godt, at vi kunne diskutere, om der ikke var en mulighed for at gøre det her til en landsdækkende ordning lidt hurtigere.

Samtidig kan man jo frygte, at det meget begrænsede antal fodlænker, som iværksættes, vil betyde, at der vil være nogle, som jo ikke får den her gps-fodlænke på, men som virkelig burde have det, selv om de lever op til alle de formelle krav. Taberne ved vi jo godt hvem bliver. Det bliver de kvinder og mænd, som bliver opsøgt, stalket, intimideret i deres eget hjem, hvor de burde kunne føle sig allermost trygge. Vi synes måske heller ikke lige helt, at det her rimer på regeringens mantra om, at vi ikke må lade kapacitet bestemme vores straf- og retspolitik.

For få år siden fik vi faktisk et indblik i, når det handler om brud på tilhold, at der var, som jeg husker det, 13 personer, som stod bag næsten alle brud på tilhold. Mange havde 100 af brud på samvittigheden. Vi er bekymret for, at vi skal vente meget lang tid med at række ofrene en redningskrans her.

Danner og Dansk Kvindesamfund anbefaler, at ordningen afgrænses til partnervoldssager og sager, hvor stalking indgår, eller hvor der er en risiko for drab. Jeg synes, det giver rigtig god mening at sætte ind der, hvor risikoen er størst, og det bør vi vel lytte til, synes jeg. Landsorganisationen af Kvindekrisecentre og Lev Uden Vold påpeger også, at evalueringer bør foretages løbende, så ordningen kan tilpasse bedst muligt, og at Folketinget bør inddrages, så fremt ordningen gøres permanent. Det er jo alt sammen gode pointer, som vi også i SF støtter op om.

Der er også flere høringsvar, der bemærker, at det er afgørende, at politiet sideløbende med ordningens sikres tilstrækkelig kvalificeret uddannelse i voldsforståelse og risikovurderinger. Det er vi også helt enige i bør tages med i det endelige forslag.

Men hvorom alting er, og selv om jeg stadig væk håber, at vi kan diskutere det her, kommer SF jo også til at bakke det her op, for det er trods alt et fremskridt i forhold til den nuværende tilstand. Tak for ordet.

Kl. 13:27

Formanden (Søren Gade):

Der er ingen korte bemærkninger, så vi siger tak til fru Kari-Lorentzen Dehnhardt fra Socialistisk Folkeparti. Jeg byder nu velkommen til hr. Steffen Larsen fra Liberal Alliance.

Kl. 13:27

(Ordfører)

Steffen Larsen (LA):

Mange tak, hr. formand. Den daglige rytme er for de fleste af os mennesker ubesværet. Vi vækker vores børn, gør os klar, sender dem i skole og institution, tager på arbejde og handler ind. Vi passer vores familie, og vi behøver ikke at kigge os over skulderen og frygte, at nogen følger os i skyggerne, og at nogen uønsket opsøger os eller gør os fortræd. De fleste af os lever gud ske tak og lov fredelige og trygge liv med sunde relationer, og det at blive overfaldet og udsat for andre menneskers mørke sider hører til sjældenhederne. Men for dem, der har fået en besat og syg sjæl efter sig, der har fået det, man kalder en stalker, en x, der hjem søger en uvelkomment og imod ens vilje, og som forfølger en med ond vilje og modbydelige intentioner, har vi alt for længe haft svært ved som retsstat at gøre nok for at forhindre denne utryghed i at hjem søge ofrene.

Derfor er det også med en vis glæde, at denne forsøgsordning med fodlænker nu udfoldes. Den skal sikre, at stalkere ikke kan få

lov til at komme nær deres ofre, gennem fodlænker, der kan overvåge stalkerens nærhed til offerets bopæl, arbejdsplads og øvrige opholdssteder, så stalkeren, hvis altså stalkeren bryder sit tilhold, kan findes og fanges af politiet, og at vedkommende dermed kan føres for retten for sit brud på det opholdsforbud, der er blevet ham pålagt. For det er utrygheden i eget hjem, i eget nabolag, i det lokale supermarked og ved børnenes skole, der er den mest indtrængende og forfærdelige angst. Den fjerner jo netop enhver sikkerhed, man ellers skulle kunne finde der, hvor man bor, hvor man skal kunne finde tryghed med sin familie.

Forhåbentlig vil det her være med til at forhindre overfald, vold og psykisk og fysisk nedslidning af ofrene og gøre livet lidt mere tåleligt for dem og deres familier. I Liberal Alliance støtter vi derfor lovforslaget, selv om vi helst så, at det ikke blot var en forsøgsordning, men at vi tog de norske resultater til os som gode varer og dermed lavede en permanent ordning med deres ordning som forbillede. Tak.

Kl. 13:30

Formanden (Søren Gade):

Tak for det. Der er ingen korte bemærkninger, så vi siger tak til hr. Steffen Larsen fra Liberal Alliance, og jeg byder nu velkommen til fru Nanna W. Gotfredsen fra Moderaterne.

Kl. 13:30

(Ordfører)

Nanna W. Gotfredsen (M):

Der er allerede sagt en del. Jeg fatter mig i korthed. Vi har med et forslag at gøre, der som så meget andet på det retspolitiske område handler om balancen mellem hensynet til offerets retsfølelse og tryghed og hensynet til retssikkerheden. Det er et godt og spændende forsøg. Vi bakker fra Moderaternes side op. Tak for ordet.

Kl. 13:31

Formanden (Søren Gade):

Tak for det. Der er ingen korte bemærkninger, så vi siger tak til fru Nanna W. Gotfredsen fra Moderaterne. Jeg byder nu velkommen til fru Rosa Lund fra Enhedslisten.

Kl. 13:31

(Ordfører)

Rosa Lund (EL):

Tak. Selv om vi de sidste år har vedtaget lovgivning og taget ret mange initiativer, der skal medvirke til at sikre ofre for partnervold og stalking, så er der fortsat store udfordringer. Vi har i hvert fald ikke løst problemet. For et par år siden lavede vi en aftale, hvor vi ved lov styrkede beskyttelsen af ofre for stalking. Men selv om det er selvstændigt kriminaliseret, ved vi, at der er mange ofre, der ser, at der ikke sker nogen håndhævelse af tilhold. I 2022 havde vi 7.296 overtrædelser af tilhold. 7.296 gange skete det. Det er et voldsomt højt tal. Og tallet er endda 150 pct. højere, end det var i 2017. Det er altså gået den forkerte vej. Bag de tal ligger, at cirka to tredjedele af alle bruddene er begået af 13 personer. Så der er altså tale om mange brud, men ganske få gerningsmænd, der skal styr på, for at vi kan få nedbragt en ret stor del af den stalking, vi ser.

Desværre ser vi også, at der er et stort pres på politi, anklagemyndighed og domstole. Det er jo et pres, som vi har diskuteret her i salen mange gange, og det er et pres, der medfører ekstremt lange sagsbehandlingstider. Hvis man overtræder et tilhold hver dag, men det i gennemsnit tager flere år for systemet at behandle hver enkelt overtrædelse, er det jo i hvert fald her og nu nærmest konsekvensfrit at bryde et tilhold. Når et offer bliver opsøgt, skaber det en enorm frygt, og det er med til at ødelægge livet for offeret, når man konstant skal gå og kigge sig over skulderen. Sådan nogle vilkår er der ikke nogen der skal leve under.

Jeg er næsten sikker på ...

Kl. 13:33

Formanden (Søren Gade):
Mødet udsættes i 10 minutter.

Mødet er udsat. (Kl. 13:33).

Kl. 13:39

Forhandling

Formanden (Søren Gade):
Mødet er genoptaget, og jeg giver igen ordet til fru Rosa Lund, som var midt i sin ordførertale. Værsgo.

Kl. 13:40

(Ordfører)

Rosa Lund (EL):

Nu ved jeg jo, at de tilstedeværende folketingsmedlemmer har hørt rigtig godt efter, så jeg vil ikke starte fra toppen, men der, hvor jeg var nået til.

Jeg er næsten sikker på, at det vil give en øget tryghed hos ofrene for stalking, hvis den omvendte fodlænke tages i brug. Jeg kan læse i lovforslaget, at man har taget de gode erfaringer fra Norge med, hvilket blot understøtter formodningen om, at det rent faktisk vil gøre en stor forskel at indføre den omvendte fodlænke.

Men jeg er trods alt medlem af Enhedslisten, og derfor er der nogle pointer i forhold til overvågning, som jeg lige vil fremhæve. Det er rigtig vigtigt, at en sådan ordning her bliver proportional, og at man ikke gemmer data om, hvor en person har været 24 timer i døgnet, i et helt år. Den krænkelse af retten til privatliv står ikke mål med det, vi ønsker at opnå, og det er heller ikke sikkert, at det vil bidrage til at nå målet. Det vigtige er, at dataet kun anvendes, når der sker en lovovertrædelse, men det føler vi os i Enhedslisten overbevist om at det vil gøre i den her situation. Det er bare vigtigt, at vi tager højde for det, når vi indfører den omvendte fodlænke.

Så har jeg en lidt mere alvorlig bemærkning til lovforslaget. Når man læser høringsnotatet og bemærkningerne om målgruppen nederst på side 9, giver Justitsministeriets gengivelse af Danners og Dansk Kvindesamfunds bemærkninger et indtryk af, at de to organisationer mener, at målgruppen for typen af sager alene skal være relateret til partnervold – punktum, ikke noget andet. Det synes jeg er lidt misvisende. Det, der rent faktisk står i de to høringsssvar, er, at grunden til, at man synes, at det skal indskrænkes til de sager, er, at der lige nu er tale om så få fodlænker, at man ikke kan få et ordentligt datagrundlag for, om det virker, hvis det dækker alle typer af stalking. Det er en ret relevant del, synes vi i Enhedslisten, som burde være gengivet i høringsnotatet. Ellers har jeg som regel ingen kritik af Justitsministeriets høringsnotater. Jeg vil gerne opfordre til, at man ikke skærer hjørner af en anden gang, når man udarbejder notatet. Det synes jeg heller ikke man plejer at gøre fra ministeriets side.

Så kommer vi også i Enhedslisten til at bede om et skriftligt svar fra ministeren – det er ikke noget, ministeren behøver at redegøre for her på talerstolen – hvor pointen om, at de få enheder giver et svagt datagrundlag, skal vurderes og ikke bare bliver sprunget over. Og så vil jeg opfordre til, som det også er foreslået i høringsssvarene, at de mange dygtige organisationer, der til daglig arbejder med at stoppe og forhindre stalking og partnervold, inddrages i processen med at udarbejde bekendtgørelsen, så vi sikrer, at al relevant viden og erfaring er med til at give det her forsøg de bedste forudsætninger for, at man kan lave en permanent løsning.

Når det er sagt, kan jeg sige, at Enhedslisten støtter lovforslaget, og jeg har lovet at hilse fra Radikale Venstre og sige, at de også støtter lovforslaget. Tak.

Kl. 13:43

Formanden (Søren Gade):

Der er ingen korte bemærkninger, så vi siger tak til fru Rosa Lund fra Enhedslisten. Og jeg giver nu ordet til fru Mette Thiesen fra Dansk Folkeparti.

Kl. 13:43

(Ordfører)

Mette Thiesen (DF):

Som flere også har sagt, er det her et forslag, som blev fremsat af Socialistisk Folkeparti for et par år siden. Det er jo sådan i politik, at man nogle gange ærgrer sig over, at det er andre, der kommer med de her gode forslag, for jeg havde faktisk lige præcis udformet et lignende. Jeg tror også, jeg sagde det i min tale, fordi jeg simpelt hen synes, det er så god en idé, at man gør det ubekvem for overfaldsmanden i stedet for at gøre det ubehageligt og ubekvent for den, som faktisk bliver forfulgt og bliver stalket. I Norge har man jo kørt med det her igennem mange år, og selvfølgelig er det helt legitimt at sige, at i stedet for at den kvinde eksempelvis, som bliver stalket af sin eksmand, hvilket blev nævnt tidligere, skal gå hele tiden og være bekymret og bange og skal ringe til politiet, hvis han overtræder det her forbud, så er det stalkeren, altså overgrebsmanden, som får den her fodlænke på, sådan at politiet ved det, hvis han overskrider det her tilhold. Det giver rigtig god mening.

Så det her forslag er et skridt i den rigtige retning. Jeg vil sige det samme, som flere andre ordførere har sagt her fra talerstolen, altså at jeg synes, det er rigtig ærgerligt, at man ikke udvider det til alle politikredse og gør det til en permanent ordning i stedet for en forsøgsordning. Men det her er trods alt et skridt i den rigtige retning. Det må aldrig være sådan, at det er offeret, der skal gå og lide den tort at frygte for liv og levned. Det må altid være sådan, at vi skal gøre det værst tænkeligt og sværest muligt for den, som faktisk begår de her overgreb.

Så det her er ren DF-politik, men vi så bare gerne, at man strammede det lidt yderligere, og at det her ikke var en forsøgsordning. Med det her er trods alt et skridt i den rigtige retning.

Kl. 13:45

Formanden (Søren Gade):

Tak for det. Der er ingen korte bemærkninger, så vi siger tak til fru Mette Thiesen fra Dansk Folkeparti. Jeg giver nu ordet til hr. Torsten Gejl fra Alternativet.

Kl. 13:45

(Ordfører)

Torsten Gejl (ALT):

Tak, formand. I Alternativet ville vi da heller ikke have noget imod, at det var os, der havde fundet på det her forslag. Men det er SF, og det gjorde de for et par år siden. Dengang sagde vi tak, tak til SF for at fremsætte forslaget, som vi mener vil gøre en reel forskel i kampen mod partnervold og stalking. Og så forsøger det at løse problematikken på en ret nuanceret måde. For det er skræmmende virkelighed, at mange borgere, oftest kvinder, lider under psykisk og fysisk vold, ofte fra en person, de engang stoledede på. Jeg vil tilføje, at hvis en kvinde er kommet ud af et voldeligt forhold, hvor ekskæresten har fået et opholdsforbud, så er det jo altså kun en lille trøst, at han kan dømmes, hvis han står og venter i hendes opgang, når hun kommer hjem fra arbejde. For han har stadig nået at chikanere hende, og han har stjålet hendes følelse af tryghed og hendes følelse af frihed.

Som vi kan se i bemærkningerne, sker der ganske mange brud fra en ganske lille gruppe gerningsmænd, og vi tror, at den omvendte fodlænke kan sørge for, at det er politiet og ikke den forurettede, der skal håndtere brud på opholdsforbuddet, så ofre for stalking og chikane kan få den tryghed og frihed, de fortjener. Det kan vi selvfølgelig bakke op om. Men vi synes, forsøget vender lidt forkert. Altså, i stedet for at det er meget lang tid meget få steder, synes jeg tit, at forsøg fungerer bedre, hvis det er lidt kortere tid mange steder. Så det bliver lige spændende at høre ministeren, hvad det er, der er baggrunden for, at det er et langt forsøg få steder. I Norge fungerer det jo fint, så nogle gange har man det også sådan: Lad os da bare komme i gang.

Kl. 13:47

Formanden (Søren Gade):

Tak for det. Der er ingen korte bemærkninger. Så vi siger tak til hr. Torsten Gejl fra Alternativet. Jeg giver nu ordet til fru Mai Mercado fra Det Konservative Folkeparti.

Kl. 13:47

(Ordfører)

Mai Mercado (KF):

I foråret 2020 kom SF med et beslutningsforslag om at indføre en omvendt fodlænke for stalkingofre, og der var en bred enighed i salen om, at det var et godt forslag. Regeringen valgte efterfølgende på baggrund af SF's forslag, at den ville indføre en omvendt fodlænke, og derfor står vi nu med lovforslaget her 2 år efter. Så ros til SF for at fremsætte forslaget, og ros til regeringen for at levere.

Udøvelsen af stalking i Danmark er stigende, og der er også kommet nye måder at stalke på, og derfor skal stalking også tages alvorligt. Det er derfor, at vi også har strammet op på lovgivningen i forhold til stalking igennem de senere år.

I Norge er der færre stalkingofre, som lever i konstant frygt. For omkring 10 år siden begyndte Norge at anvende fodlænke med gps-sporing, og siden er 86 personer blevet idømt straffe med fodlænke, og tilholdet er blevet overskredet nul gange. For i Norge findes den omvendte fodlænke, hvor det er stalkeren, altså voldsudøveren, som er udstyret med en alarm. Det betyder, at der bliver dannet en ring rundt om offerets bopæl, og hvis den ring overtrædes, så går alarmen hos politiet, som først og fremmest så vil bringe offeret i sikkerhed. Fodlænken virker, og faktisk skubber den ansvaret fra offeret over på gerningsmanden og voldsmanden, og det giver den stalkede mindre frygt og en større mulighed for at leve et normalt liv. Derfor bakker vi selvfølgelig også op om et forsøg med at indføre en omvendt fodlænke herhjemme.

I lovforslaget står der, at påbud om elektronisk kontrol forudsættes navnlig anvendt i stalkingsager og i sager om partnervold, men at anvendelsen ikke er begrænset hertil. Der står også, at det er en betingelse, at en person er underlagt et opholdsforbud efter lovens § 3. Som en del af opholdsforbuddet vil personen have et strafsanktioneret forbud mod at færdes eller opholde sig inden for en nærmere fastsat geografisk forbudszone. Det kunne være afstanden til den forurettedes bolig, uddannelsessted eller arbejdsplads. I første omgang er der et begrænset antal fodlænker til rådighed – kun 15 styk.

Det er ikke nogen hemmelighed, at vi i Det Konservative Folkeparti har ambitioner om mere, både for dem, der bliver stalket, altså i forhold til at få flere fodlænker, men også i forhold til at udvide målgruppen for dem, som bærer en omvendt fodlænke. Her vil jeg ikke undlade at nævne, at Konservative har et erklæret mål om, at bandemedlemmer, som er idømt et opholdsforbud, også skal inddrages som målgruppe, så de også får en omvendt fodlænke om benet. Ministeren har i hvert fald ikke været afvisende over for det forslag. Sidste år blev otte bandemedlemmer idømt et opholdsforbud i hele Odense Kommune, og det kan jo være relativt vanskeligt for

politiet at holde styr på, og omvendt vil det være relativt enkelt med en omvendt fodlænke. Så snart man overskrider kommunegrænsen, ved man, at så går alarmen.

Jeg havde håbet på med det lovforslag, vi sidder med i dag, at varigheden ville være længere. Ifølge Danner har den længste straf i Norge, hvor man har båret en omvendt fodlænke, været 5 år, og selv om påbuddet om elektronisk fodlænke kan forlænges, skal man jo ikke underkende den angst og den frygt, det kan skabe hos et offer, at man kun er beskyttet et år ad gangen. Vi havde også håbet, at konsekvenserne ved at overtræde påbuddet ville være hårdere end bødestraf.

I lovforslaget står, at den, som forsætligt overtræder et påbud, straffes med bøde eller fængsel indtil 2 år, men der står også, at hvis man overtræder forbuddet, vil det i første omgang som udgangspunkt blive straffet med bøde. Det mener vi er problematisk, for hvis straffen er for mild, vil flere blive ansporet til at overtræde påbuddet til stor frygt for ofrene. Så selv om vi bakker op om forsøget med de 15 fodlænker, mener vi, at der er for få. Målgruppen er for snæver, i forhold til hvad potentialet er, og vi mener også, at straffen for at overtræde påbuddet er for lav.

Alligevel skal regeringen have ros for at komme med lovforslaget og for, at der nu rent faktisk kommer et forsøg, hvor man kan indhente og høste erfaringer; og så håber jeg, vi bliver det klogere, så vi kommer videre og bruge den omvendte fodlænke, også i andre sammenhænge.

Kl. 13:52

Formanden (Søren Gade):

Tak for det. Der er ingen korte bemærkninger, så vi siger tak til fru Mai Mercado fra Det Konservative Folkeparti. Det afsluttede ordførerrækken, og derfor byder jeg nu velkommen til justitsministeren.

Kl. 13:52

Justitsministeren (Peter Hummelgaard):

Mange tak for ordet, formand. Og lad mig starte med – lig en række af de ordførere, der har været på talerstolen – først og fremmest at kvittere for alle de drøftelser, vi har haft sammen om det her forslag gennem længere tid. Det startede jo, som flere rigtigt har påpeget, med beslutningsforslaget fra SF. Men det er jo noget, vi selvfølgelig er vendt tilbage til i en række forskellige sammenhænge, særlig de partier, der også sidder i forligskredsene, både omkring politiet og anklagemyndigheden og kriminalforsorgen. Så den ros, regeringen har fået for at fremsætte det her lovforslag, vil jeg sådan set bare gerne have lov at returnere til en række af Folketingets partier.

Som flere har været inde på, er partnervold og stalking meget alvorlige forbrydelser, som rummer dybt grænseoverskridende og også helt uacceptabel adfærd. Derfor står det altså også højt på regeringens dagsorden, at vi sætter hurtigt og konsekvent ind over for dem, der udsætter andre for partnervold og stalking. Der er i de seneste år taget flere vigtige skridt i forhold til at styrke indsatsen mod stalking og partnervold. Et enigt Folketing indførte i 2021 en særskilt stalkingbestemmelse i straffeloven. Og derudover lancerede regeringen i 2023 en handlingsplan mod partnervold og partnerdrab.

Med det her lovforslag tager regeringen det næste markante skridt i forhold til at styrke indsatsen over for bl.a. stalking og partnervold. Lovforslaget har nemlig til formål at iværksætte en forsøgsordning med elektronisk kontrol som supplement til et opholdsforbud, den såkaldte omvendte fodlænke. Fodlænken skal give en bedre beskyttelse af bl.a. ofre for stalking og partnervold og samtidig forbedre muligheden for at håndhæve opholdsforbud.

Med forsøgsordningen sender vi et tydeligt signal om, at det er den, der f.eks. udøver stalking, som også må bære byrden for at beskytte offeret mod den uønskede kontakt. Det er ikke rimeligt, at det er offeret, der skal leve i utryghed i sit nærområde og få sin frihed begrænset. Det er ikke offeret, der skal tage forholdsregler

ved at undgå at færdes bestemte steder eller skifte til hemmelig adresse.

Efter de gældende regler i tilholdsloven kan politiet beslutte at give en person et opholdsforbud. Opholdsforbuddet indebærer et forbud mod at opholde sig eller færdes i et nærmere afgrænset område, en såkaldt forbudszone. Det kan eksempelvis være i nærheden af offerets bolig eller arbejdsplads.

Med lovforslaget foreslår regeringen at indføre en ny bestemmelse i tilholdsloven, hvorefter politiet kan beslutte, at en person skal bære en gps-fodlænke, der registrerer personens færden, en såkaldt elektronisk kontrol, som supplement til et opholdsforbud.

Kriminalforsorgen skal fungere som operatør af it-overvågningsopgaven. Og gps-overvågningen vil fungere således, at politiet orienteres af kriminalforsorgen, hvis der går en alarm i gps-overvågningssystemet om, at den kontrollerede person færdes eller opholder sig inden for forbudszone. Politiet vil herefter kunne vurdere, om der skal sendes en patrulje med henblik på at forhindre den kontrollerede person i at nå frem til offeret. Patruljen kan eksempelvis sendes til den position, hvor der senest er registreret et signal, eller til offerets bopæl.

Et påbud om elektronisk kontrol give som et supplement til et opholdsforbud. Det vil også være en betingelse, at den elektroniske kontrol er påkrævet for at sikre overholdelsen af opholdsforbuddet. Når politiet skal vurdere, om det er påkrævet, kan politiet eksempelvis lægge vægt på, om der er en risiko for alvorlige overgreb, og om den kontrollerede person tidligere har overtrådt tilhold eller opholdsforbud. En lang historik af vold og gentagne overtrædelser af tilhold kan eksempelvis indgå i vurderingen.

Regeringen foreslår endvidere, at politiet som noget nyt får mulighed for at lægge vægt på politiets responstid i forbindelse med fastlæggelsen af en forbudszone. Responstiden er i det her tilfælde den tid, der går, fra politiet modtager en orientering fra kriminalforsorgen om en alarm, til politiet er fremme på det relevante sted, f.eks. ved offerets bopæl. Ændringen har til formål at styrke politiets mulighed for at nå frem til stedet og derved forhindre potentielle overgreb. Der lægges desuden op til, at den kontrollerede person kan indbringe afgørelsen om elektronisk kontrol for domstolene efter den samme adgang, som gælder for opholdsforbud. Og endelig foreslår regeringen, at der indsættes en bemyndigelsesbestemmelse, hvorefter justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om elektronisk kontrol. Der kan f.eks. fastsættes regler om, at den kontrollerede person skal oplade gps-fodlænken.

Med lovforslaget tager vi som sagt det næste markante skridt i forhold til at styrke indsatsen over for bl.a. stalking og partnervold. Jeg håber og tror, at vi med forsøgsordningen kan øge sikkerheden og trygheden for personer, der er udsat for bl.a. partnervold og stalking. Og jeg håber selvfølgelig også, at forsøgsordningen ligesom i Norge viser sig at have en afskrækkende effekt på potentielle voldsudøvere.

Med de bemærkninger ser jeg frem til den videre behandling her i Folketinget. Og jeg står naturligvis til rådighed for at besvare de spørgsmål, der måtte være i den forbindelse. Tak for ordet.

Kl. 13:57

Formanden (Søren Gade):

Tak for det. Der er foreløbig en kort bemærkning. Fru Karina Lorentzen Dehnhardt, Socialistisk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 13:57

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Tak. Det var faktisk en personsag, der fik mig til at fremsætte det her forslag, nemlig den sag fra Aalborg, hvor en kvinde blev skudt for øjnene af sine to børn. Hun havde en overfaldsalarm. Det var tydeligvis ikke nok.

Jeg ved godt, at det er lidt svært med de her personsager, men nu gælder det Melanie fra Varde, som jo lever i frygt for sin ekskærester. Hvad er egentlig ministerens svar til hende, i forhold til at hun jo netop har skiftet adresse og er gået under jorden med kommunens og politiets hjælp, og i forhold til at hun måske ikke får lige præcis den her fodlænke. Hun var med i en artikel for nylig, hvor hun glædede sig over, at fodlænken kommer, men med ministerens lovforslag her, som jo kun omfatter tre politikredse, kan vi jo ikke engang garantere, at hun lige præcis får hjælp i forhold til sin situation. Så hvad er egentlig ministerens kommentar til det?

Kl. 13:58

Formanden (Søren Gade):

Justitsministeren.

Kl. 13:58

Justitsministeren (Peter Hummelgaard):

Tak for det. Først og fremmest vil jeg sige, at det berører mig dybt både at høre om, men også at læse om Melanie Hansens sag. Den fortæller mig også og bekræfter mig i, hvorfor det er så vigtigt, at vi sætter ind over for personer, der bl.a. begår stalking og partnervold. Men jeg kan naturligvis ikke i dag her på Folketingets talerstol, og det tror jeg heller ikke at fru Karina Lorentzen Dehnhardt kan, tage stilling til, hvilke konkrete personer der vil få en fodlænke på.

Der vil som sagt blive stillet gps-fodlænker til rådighed i tre udvalgte politikredse, så i alt 15 personer i forsøgsperioden kan være under gps-overvågning. For også på sigt at kunne rulle det her ud i mere omfattende skala i hele landet er det vigtigt, at ordningen bliver testet grundigt. Grunden til, at det er vigtigt, er jo også, at der belært af de erfaringer, man fik i Norge, var betydelige opstartsvanskeligheder, da man indførte ordningen i sin tid. Derfor vil vi gerne gøre det her på en ordentlig måde fra start af.

Kl. 13:59

Formanden (Søren Gade):

Spørgeren.

Kl. 13:59

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg kan godt forstå, at ministeren ikke kan stå på talerstolen og sagsbehandle en sag som Melanies. Jeg tror måske bare, at det, jeg håbede på et svar på, var, hvorfor vi ikke gør de 15 fodlænker landsdækkende, så vi kan tage de personer, der er mest truede. Umiddelbart vurderer jeg, at hun er en egnet kandidat. Altså, ekskæresten har tidligere skudt en person. Så det er jo oppe i en liga, som er virkelig, virkelig svær, synes jeg. Det var egentlig den ene ting: Hvorfor bliver det ikke en landsdækkende ordning? Den anden ting er: Er det virkelig nødvendigt med en 3-årig forsøgsperiode? Det lyder umiddelbart af meget, men det kan være, at der været nogle afvejelser, som jeg ikke kender til.

Kl. 14:00

Formanden (Søren Gade):

Justitsministeren.

Kl. 14:00

Justitsministeren (Peter Hummelgaard):

Tak for det. De tre udvalgte politikredse bliver jo Københavns Politi, Københavns Vestegns Politi og Nordsjællands Politi. Der er ved udvælgelsen bl.a. lagt vægt på at afprøve ordningen i politikredse, der geografisk grænser op til hinanden, for det giver bl.a. mulighed for at indhente erfaringer med håndteringen af situationer, hvor forbudszone krydser en kredsgrænse, f.eks. fordi offeret bor i en politikreds og arbejder i en anden.

Som jeg nævnte før, er det vigtigt, at den her ordning bliver testet grundigt, men når det er sagt, er der ikke noget til hinder for, at man kan opskalere inden udløbet af den 3-årige periode, hvis man føler i politiet og i øvrigt i rådgøring med Folketinget, at man har høstet nok erfaringer.

Kl. 14:01

Formanden (Søren Gade):

Fru Mai Mercado, Det Konservative Folkeparti. Værsgo.

Kl. 14:01

Mai Mercado (KF):

Der står på side ni i lovforslaget, at man kun kan påbydes at have den omvendte fodlænke på i 1 år, og at det skyldes, at et opholdsforbud kun kan vare op til 1 år. Men når vi kigger til Norge, er det typisk nogle i længere perioder, at man har den her fodlænke på.

Så kunne det give mening at kigge på opholdsforbuddet, sådan at man kan have den på i længere tid, for at undgå, at nogle af de stalkingofre, som ligesom skal føle sig sikre, ikke kun føler sig sikre i 1 år ad gangen, men ligesom kan vide sig sikre i en længere periode? Eller hvordan tænker ministeren at man kan sikre, at det kan vare mere end 1 år ad gangen?

Kl. 14:02

Formanden (Søren Gade):

Ministeren.

Kl. 14:02

Justitsministeren (Peter Hummelgaard):

Tak for det. Jeg synes, at det er en relevant diskussion. Det er jo ikke det, der er lagt op til at ændre med indførelsen af den her ordning. Men jeg synes da, at det er relevant at diskutere videre, om tidsgrænserne for opholdsforbud skal være længere. Når det er sagt, er der jo også, som fru Mai Mercado selv nævner, i lovforslaget lagt op til, at politiet har bemyndigelse til at forlænge ordningen efter 1 år.

Kl. 14:02

Formanden (Søren Gade):

Spørgeren.

Kl. 14:02

Mai Mercado (KF):

Lige præcis, og det er jo rigtig godt. Jeg tror bare ikke, at man skal forklejne den følelse af uro, det giver, at man kun har en 1-årig periode at kigge ind i. Vi ved i forvejen, at når gerningsmanden er i fængsel, er rigtig mange også rigtig bekymrede i perioden op til, at gerningsmanden kommer ud igen.

Så det, jeg egentlig vil spørge om, er: Kan man på nogen måde fra ministeriets side sikre, at det bliver let og enkelt at søge om en forlængelse, så man ikke skal trækkes igennem nogle langvarige procedurer, hvor det tager lang tid, eller hvor man ikke når det, førend det 1-årige opholdsforbud så udløber? Kan man sikre det, så det bliver relativt enkelt at kunne få en ny periode?

Kl. 14:03

Formanden (Søren Gade):

Ministeren.

Kl. 14:03

Justitsministeren (Peter Hummelgaard):

Først og fremmest er det jo altid vigtigt, og det skal jeg nævne, at der selvfølgelig også er retssikkerhed for dem, der måtte blive påbudt et opholdsforbud af den ene eller den anden slags i forskellige situationer, og den retssikkerhed skal vi og myndighederne jo altid varetage.

Når det er sagt, er mit politiske hensyn først som sidst hensynet til ofret. Når det er muligt at skabe en ubureaukratisk ordning, synes jeg, at man i videst muligt omfang skal tilstræbe det.

Kl. 14:03

Formanden (Søren Gade):

Tak for det. Der er ikke flere korte bemærkninger. Så vi siger tak til justitsministeren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, og derfor er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 44:

Forslag til folketingsbeslutning om styrkelse af ytringsfriheden ved ophævelse af straffelovens § 266 b.

Af Mette Thiesen (DF) m.fl.

(Fremsættelse 12.11.2024).

Kl. 14:04

Formanden (Søren Gade):

Den første, jeg byder velkommen til, er netop ordføreren for forslagsstillerne, fru Mette Thiesen, for at give en begrundelse for forslaget.

Kl. 14:04

Begrundelse

(Ordfører for forslagsstillerne)

Mette Thiesen (DF):

Tusind tak. Vi ved alle sammen godt, at vi har en regering, som ikke sætter ytringsfriheden særlig højt. Tværtimod har man knægtet den yderligere ved at indføre den såkaldte koranlov. Men allerede før koranloven havde vi jo sådan set en bestemmelse i dansk lovgivning, som knægter ytringsfriheden, nemlig den såkaldte racismeparagraf, § 266 b. § 266 b er en paragraf, som siger, at man ikke må forhåne eller fornede grupperinger, og at man, hvad skal man sige, ikke må sige noget, som alle godt ved. For at være helt ærlig handler nogle af de domme, der har været ifølge den her paragraf, jo om ting, som alle godt ved egentlig er sandt. En af de konkrete domme, der har været, og nu læser jeg op; det er et citat. Det er en af mine rigtig gode bekendte faktisk, også facebookven, som fik en dom for at skrive følgende på Facebook:

»Ideologien islam er fuldt ud lige så afskyvækkende, modbydelig, undertrykkende og menneskefjendsk som nazismen.«

Det blev han dømt for, først i byretten, og så blev han frikendt i landsretten, for manden har jo ret. Hvorfor må man ikke sige det? Det er jo fuldstændig korrekt. De her ord var skrevet af hr. Ole Flemming Nielsen, og han blev dømt ved byretten i Helsingør i 2016. Han blev dømt for at skrive en kritik af en totalitær ideologi og blev dømt for, at det faldt ind under § 266 b. Han ankede sagen, og landsretten frikendte ham pure, fordi det, han skrev, jo sådan set var korrekt.

Det er jo sådan set det, vi adresserer, når vi fremsætter det her beslutningsforslag, som i øvrigt har været fremsat tidligere. Det er simpelt hen, fordi vi i Dansk Folkeparti mener, at den her paragraf

knægter ytringsfriheden. Derfor håber jeg, at Folketingets partier vil bakke op om at få den fjernet.

Kl. 14:06

Formanden (Søren Gade):

Tak for det. Vi siger foreløbig tak til ordføreren for forslagsstillerne, fru Mette Thiesen fra Dansk Folkeparti. Forhandlingen er nu åbnet, og den første, jeg byder velkommen til, er justitsministeren.

Kl. 14:07

Forhandling

Justitsministeren (Peter Hummelgaard):

Tak for ordet, og tak til Dansk Folkeparti for beslutningsforslaget. Det er jo ikke første gang, at vi her i Folketinget har en debat om det, der i folkemunde bliver kaldt racismeparagraffen, nemlig straffelovens § 266 b. Jeg mindes endda, at vi havde en ret dynamisk diskussion om samme emne i december sidste år, og det skyldes nok det meget vigtige emne, som debatten udspringer af, nemlig ytringsfriheden, og hvordan vi også bedst sikrer en fri og åben debat i Danmark.

Det er selve kernen i vores demokrati, at vi har en fri og åben debat, også om de ting, som er svære, og som kan gøre ondt. Når det er sagt, deler jeg dog ikke forslagstillernes analyse af, at vi i Danmark afstår fra at deltage i den offentlige debat, fordi vi frygter at blive straffet. Det er tværtimod mit indtryk, at vi har en fri, åben og ofte også direkte debat i vores land, som vi kan være stolte af, en debat, der ikke går i vejen for svære emner. Det tror jeg sådan set at de fleste, der har fulgt med i debatten i Danmark i de seneste år, vil være enige med mig i, og sådan skal det også være i Danmark. Vi skal være stolte af vores frie debat, og vi skal kunne have plads til skarpe vendinger og kontant retorik.

Men det er også samtidig ødelæggende for den demokratiske debat, hvis argumenterne drukner i trusler, forhånelser og nedværdigelser på grund af race, hudfarve eller seksualitet. Og det er netop *det*, racismeparagraffen handler om. Debatten om ophævelse af racismeparagraffen er reelt ikke en debat om, hvad vi kan debattere, men hvordan. Og her er det regeringens holdning, at vi ikke skal beskytte trusler og forhånelser af befolkningsgrupper på grund af f.eks. deres tro eller hudfarve. Derfor ønsker vi fra regeringens side at bevare racismeparagraffen.

Så vil nogle sige, at det strider mod vores grundlæggende ret til ytringsfrihed. Og her må jeg altså tilføje, at Ytringsfrihedskommissionen i 2020 afleverede sin betænkning efter grundigt at have undersøgt ytringsfrihedens rammer og vilkår i Danmark, herunder om racismeparagraffen kan og i givet fald bør ophæves. Et flertal i kommissionen vurderede i den forbindelse, at racismeparagraffen ikke bør ophæves. Begrundelsen for dette var bl.a., at bestemmelsen efter flere opfattelser udgør et nødvendigt værn imod racistiske og hadefulde ytringer, som ikke bør nyde nogen særlig beskyttelse. Samtlige medlemmer af kommissionen konkluderede rent faktisk også, at det ganske enkelt ikke vil være muligt at ophæve racismeparagraffen inden for rammerne af Danmarks internationale, herunder også EU-retlige, forpligtelser. Men det er sådan set ikke afgørende for regeringens holdning her. Vi ønsker ganske enkelt ikke at ophæve racismeparagraffen, for vi mener, at den tjener et fornuftigt formål – uanset internationale forpligtelser.

Derudover vil jeg også gerne minde ordføreren om, at vi efter Hamas' terrorangreb i oktober 2023 har set en fuldstændig uacceptabel opblussen i antisemitismen i Danmark, som foranledigede, at regeringen og alle Folketingets partier, og det vil også sige Dansk Folkeparti, i juni 2024 indgik en aftale om en styrket indsats mod antisemitisme. Aftalen indebærer bl.a., at straffen for hadforbrydelser, herunder overtrædelser af racismeparagraffen, vil kunne skærpes

i særlige situationer. Og et lovforslag, der bl.a. skal gennemføre den del af aftalen, behandles for tiden i Folketinget, så også af den grund kan regeringen ikke støtte beslutningsforslaget. Ikke desto mindre vil jeg gerne sige tak til forslagsstillerne for at sætte fokus på vigtigheden af ytringsfriheden, som er helt afgørende for, at vores demokrati fungerer. Tak for ordet.

Kl. 14:10

Formanden (Søren Gade):

Tak for det. Der er foreløbig én, der har ønsket en kort bemærkning. Fru Mette Thiesen, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 14:11

Mette Thiesen (DF):

Nu ved jeg, at ministeren selv er jurist, så ministeren ved selvfølgelig også udmærket godt, at hvis man afskaffer § 266 b, vil man altså stadig væk inden for lovens rammer kunne straffe eksempelvis trusler. Man har også det, der hedder § 267, som handler om, at man selvfølgelig ikke må skrive løgne. Så har vi selvfølgelig også noget privatretligt, altså injurielovgivningen, så man også kan føre en privatretlig retssag, hvis der er nogen, der skriver noget, som er æreskrænkende eller på anden vis krænkende. Så lad os tage de argumenter væk.

Grunden til, at vi sidder nu og har så store problemer med antisemitisme, er jo bl.a., at ministerens eget parti har været bannerfører for at få importeret så mange mennesker fra Stormellemøsten og Nordafrika – folk, som netop tilslutter sig den her ideologi, som jeg beskrev før, islam, og som dermed hader jøder. Så man kan sige, at det jo er et problem, der særskilt skal løses.

§ 266 b bliver ofte brugt til at lukke munden på dem, som eksempelvis er kritiske over for den store indvandring fra Stormellemøsten og Nordafrika og kritiske over for islam. Hvordan forholder ministeren sig til det?

Kl. 14:12

Formanden (Søren Gade):

Justitsministeren.

Kl. 14:12

Justitsministeren (Peter Hummelgaard):

Der er lige et par enkelte ting, jeg bliver nødt til at anholde. For det første er det jo altså ikke mit parti, der historisk alene står for at have ført den udlændinge- og migrationspolitik i Danmark, som jeg sådan set er enig med ordføreren i har skabt en lang række problemer. Så vidt jeg husker, var det altså en konservativ justitsminister, der skrev under på udlændingeloven af 1983, og Konservative er jo ordførerens daværende parti.

For det andet vil jeg sige, at når jeg er fortaler for at forsvare og bevare § 266 b og beskytte mod racistiske ytringer, er det bl.a. også i lyset af hele den opblussen af antisemitisme, vi har set. Jeg bryder mig ikke om, at f.eks. vores jødiske mindretal ikke skulle være beskyttet imod hadefulde ytringer, som alene går på deres tro eller deres etnicitet. Derfor mener jeg, det er altafgørende også af den årsag at bevare den beskyttelse i straffeloven.

Kl. 14:13

Formanden (Søren Gade):

Fru Mette Thiesen.

Kl. 14:13

Mette Thiesen (DF):

Jeg tror nok, vi alle sammen kan blive enige om, at alle partier herinde undtagen Dansk Folkeparti reelt set har været med til at gøre tingene så slemme, som de er i dag. Så nu er det jo bare et spørgsmål om, hvem der vil være med til at rydde op. Og i Dansk Folkeparti

vil vi gerne være med til at smide de folk ud, som ikke hører til i Danmark. Det melder vi os som de første på banen til. Men det her handler jo grundlæggende set om en paragraf, som knægtet vores ytringsfrihed, og som gør, at folk ikke kan sige det åbenlyse, altså at islam og indvandring fra eksempelvis Stormellemøsten og Nordafrika skaber store problemer for det danske samfund.

Mener ministeren reelt set, at der er tale om racisme, hvis man skriver det, som hr. Ole Flemming Nielsen eksempelvis havde skrevet på Facebook? Mener ministeren reelt set, det er racistisk at sige det åbenlyse?

Kl. 14:14

Formanden (Søren Gade):
Ministeren.

Justitsministeren (Peter Hummelgaard):

Jamen jeg tror ikke på – og det tør jeg også være fuldstændig åben og ærlig omkring – den totale ytringsfrihed, hvor vi alle sammen bare kan gå rundt og sige hvad som helst til hinanden uden nogen former for samlede spilleregler for den offentlige samtale, der skal være. Jeg bryder mig ikke om racisme, og derfor mener jeg, at racisme i form af hadefulde ytringer, uanset hvilken form, og hvem det er rettet mod, skal man være beskyttet mod. Jeg bryder mig heller ikke om injurier; det er jo også en knægtelse af folks ytringsfrihed, at man har den beskyttelse. I øvrigt noterede jeg mig, at Dansk Folkeparti selv foreslog at udvide straffelovens § 110 e, som jo også ville være en begrænsning af ytringsfriheden, for så vidt angår muligheden for at flage med bestemte typer af flag, så vidt jeg husker.

Så bare lige inden vi kommer op i en eller anden diskussion om, hvem der mest er tilhænger af ytringsfriheden, vil jeg sige, at jeg er stor tilhænger af ytringsfriheden, men jeg mener også, at der skal være spilleregler for, hvordan vi taler til hinanden i vores offentlige samtale.

Kl. 14:15

Formanden (Søren Gade):

Der er ikke flere korte bemærkninger, så vi siger tak til justitsministeren. Vi starter nu på ordførerrækken, og den første ordfører, jeg byder velkommen til, er hr. Bjørn Brandenburg fra Socialdemokratiet.

Kl. 14:15

(Ordfører)

Bjørn Brandenburg (S):

Tak for ordet, formand. Med beslutningsforslaget lægger forslagsstillerne op til at ophæve straffelovens § 266 b, racismeparagraffen, med henvisning til at det vil styrke ytringsfriheden. Det er jo en gammel, kendt debat, og positionerne er lige så kendte, men derfor synes jeg alligevel, det er fint, at vi genbesøger den. Der er jo ikke nogen i det her smukke rum, der ikke er enig i, at ytringsfriheden er helt afgørende for vores demokrati. Den sikrer, at vi frit kan sige, hvad vi mener, stille kritiske spørgsmål og udfordre hinanden og især magthaverne.

Forslagsstillerne mener så, at racismeparagraffen er en urimelig begrænsning for borgerne – en begrænsning, som er uforudsigelig, og som kan skræmme folk fra at deltage i den offentlige debat.

Jeg vil måske hellere vende den om og spørge om, om det, vi har brug for lige for tiden, er mere racisme og flere hadske ytringer i vores offentlige rum. Skal vi fjerne de trods alt få grænser, vi har, som beskytter mennesker mod at blive truet på grund af deres race, hudfarve eller deres seksualitet? Det mener vi ikke i Socialdemokratiet. Vi er fuldstændig enige i, at ytringsfriheden er en grundpille i vores demokrati, og jeg deler justitsministerens opfattelse af, at vi

har en fri, åben og direkte debat i vores samfund, og den skal vi selvfølgelig – selvfølgelig – værne om.

Men man skal ikke ansvarsfrit kunne skade andre, og derfor har vi også med straffelovens § 266 b sat en nedre grænse for, hvornår ytringer ikke længere er frie, men skadelige, og det er en grænse, som vi har tillid til at vores domstole kan finde ud af at vurdere i praksis. Det synes vi ikke er urimeligt. Tværtimod synes vi, det er god fornuft at have sat en minimumstærskel for, hvad vi vil acceptere. Så vi ser heller ikke i dag nogen grund til at støtte det her forslag om at ophæve § 266 b, men jeg takker for debatten. Tak for ordet.

Kl. 14:17

Formanden (Søren Gade):

Tak for det. Der er foreløbig en enkelt med en kort bemærkning. Fru Mette Thiesen, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 14:17

Mette Thiesen (DF):

Tak. Det er altid så morsomt, når der kommer en ordfører, som støtter ministerens udlægning. Jeg ville også være overrasket, hvis ordføreren ikke havde støttet ministerens udlægning, men lad nu det være ved det.

Jeg vil egentlig godt adressere det her, og det ved ordføreren selvfølgelig også godt, som jeg også adresserede til ministeren, altså at det stadig vil være ulovligt at true folk. Altså, trusler vil jo stadig være ulovlige, selv om vi fjerner § 266 b. Men vil ordføreren ikke anerkende, at § 266 b, jævnfør eksempelvis det eksempel, jeg selv nævnte, men også mange andre, jævnligt bliver brugt til at chikanere folk, for den sags skyld eksempelvis også fru Pia Kjærsgaard, hvis man siger noget, som alle i øvrigt godt ved i dag er sandheden? Hvis man kritiserer mellemøstlig indvandring, eller hvis man kritiserer islam, er det der, hvor de fleste racismeanmeldelser kommer, selv om det er ret bredt anerkendt i dag, at tingene jo sådan set forholder sig sådan. Vil ordføreren ikke anerkende det?

Kl. 14:18

Bjørn Brandenburg (S):

Nej, jeg vil ikke anerkende, at det at kritisere problemer i Mellemøsten eller islam alene skulle være racisme. Jeg kan i hvert fald ikke selv erindre, at der har været nogle afgørelser, hvor det har været udfaldet. Jeg synes altid, at det er fint, når man inddrager personlige eksempler i Folketingssalen. Jeg kender ikke til det konkrete eksempel, men kan jo høre, at det, som domstolene i sidste ende fandt frem til, var, at det ikke var et brud på racismeparagraffen, og det tænker jeg vel alt andet lige at ordføreren må være tilfreds med, når man har den holdning, som ordføreren har.

Jeg synes som sagt, det er fint, at der er en balance. Jeg synes også, det er en lillebitte smule paradoksal, at det jo ikke er lang tid siden, vi forhandlede, hvor jeg selv var i lokalet, og hvor ordføreren også var i lokalet, tror jeg, en ny aftale om at bekæmpe antisemitisme, som jo er en direkte styrkelse af den her paragraf. Derfor kunne det også være spændende at høre, hvorfor Dansk Folkeparti, da vi lavede den aftale, syntes, det var meget, meget vigtigt at styrke den paragraf, vi så nu behandler et forslag fra Dansk Folkeparti om at afskaffe.

Kl. 14:19

Formanden (Søren Gade):

Sporgeren.

Kl. 14:19

Mette Thiesen (DF):

Det sidste først. Jeg vil sige, at vi står i en situation i dag, desværre, hvor naive politikere har lukket en masse mennesker, som aldrig

nogen sinde burde være kommet til Danmark, ind, og det skaber en masse problemer. Nu så jeg senest noget, som man så også kan gætte sig til: Når der bliver taget en machete frem til et masseslagsmål i Field's, hvilket segment har vi så monstro med at gøre? Så selvfølgelig har det skabt en masse problemer, at der er kommet så stor en indvandring fra Stormellemøsten og Nordafrika. Det giver sådan set sig selv.

Derfor ser vi desværre også det her jødehad ret udbredt. Det havde aldrig nogen sinde været der, hvis man ikke havde haft indvandring fra Stormellemøsten. Altså, det havde simpelt hen ikke været et problem. Så selvfølgelig er vi nødt til at gå ind og være med i nogle aftaler, hvor der også er nogle ting med, som vi godt ved vi ville have nogle langt bedre løsninger på. Men vi anerkender også, at vi står i en virkelighed, som størstedelen af partierne herinde i Folketinget, med undtagelse af Dansk Folkeparti, har været med til at skabe.

Formanden (Søren Gade):
Hr. Bjørn Brandenborg.

Bjørn Brandenborg (S):

Nu behøver vi jo ikke at lave historieskrivning fra Folketingets talerstol, men altså, da jeg startede med at være politisk aktiv her, var det i al den tid Dansk Folkeparti, der var støtteparti for de regeringer, der var på Christiansborg. Det var i et langt stykke tid op igennem 00'erne, hvor man jo også har vedtaget politik, der vist ikke, tror jeg, hvis man skal følge ordførerens mund i dag, har været godt for vores land.

Den her regering er jo så den regering, der har taget skeen i den anden hånd, og det gjorde den foregående regering også, og har været den regering, der er lykkedes med det, som Dansk Folkeparti bl.a. ikke kunne finde ud af, nemlig at sørge for, at nogle af de mennesker, der ikke skal være i vores land, også bliver sendt hjem nu, så der nu sidder rekordfå på vores udrejsecentre.

Formanden (Søren Gade):

Tak for det. Der er ikke flere korte bemærkninger, så vi siger tak til hr. Bjørn Brandenborg fra Socialdemokratiet. Jeg byder nu velkommen til hr. Preben Bang Henriksen fra Venstre.

(Ordfører)

Preben Bang Henriksen (V):

Tak for det. Tak til forslagsstillerne for at bringe straffelovens § 266 b op til debat. Det er ikke første gang, vi oplever det. Helt generelt kan man jo sige, at ytringsfriheden i Danmark er en grundsten i vores demokratiske samfund, og derfor er det godt, at vi får mulighed for at diskutere ytringsfrihedens grænser. Begrebet ytringsfrihedens grænser er noget, der er velkendt i juraen også. Professor Peter Germer skrev allerede i 1970'erne sin disputats om samme emne. Vi har faktisk behandlet det så sent som i Højesteret her med dukken, som der blev sat ild til. Det var ulovligt. Det var ikke tilladt selv under ytringsfriheden.

Det beslutningsforslag, der lægges frem her, går ud på en fuldstændig ophævelse af racismeparagraffen, og jeg kan lige så godt sige det rent ud: Det kan Venstre ikke støtte. Lidt grotesk er det måske at skulle behandle sådan et forslag i dag om ophævelse af racismeparagraffen, få måneder efter at vi har vedtaget en handlingsplan mod antisemitisme. Jeg må i den forbindelse erindre om, at den paragraf, som der stilles forslag om at ophæve, jo ikke bare handler om det at true, som der har været sagt tidligere. Det er en paragraf, der forbyder at true, forhåne og nedværdige på grund af race, hudfar-

ve, national eller etnisk oprindelse, tro eller seksuel orientering. Det er det, den paragraf forhindrer, og jeg synes i allerhøjeste grad, at det er ting, der er værd at bibeholde som strafbare.

I et demokratisk samfund skal vi selvfølgelig beskytte ytringsfriheden. Det er vi helt enige om. Det skal være muligt at debattere frit. Grundlovens § 77 fastslår, at enhver er berettiget til at offentliggøre tanker under ansvar for domstolene. Sådan er det. Det, at trusler er strafbare, er i princippet også en indskrænkning af ytringsfriheden, det er der slet ingen tvivl om. Men jeg skal lige hilse og sige, at den altså ikke står alene. Der er ca. 400 andre indskrænkninger af ytringsfriheden i den danske lovgivning. Det har vi bl.a. fået dokumenteret i Ytringsfrihedskommissionens rapport, der kom for et par år siden. Trusler, forhånelser og nedværdigelse, der retter sig imod befolkningsgrupper på grund af deres etnicitet, religion og seksualitet, bør ikke være acceptabelt, og derfor fastholder vi muligheden for at gribe ind.

En fuldstændig ophævelse ville heller ikke praktisk være gennemførlig. Det anførte Ytringsfrihedskommissionen også i sin rapport og henviste her til FN's racismekonvention og EU's retlige bestemmelser. Jeg skal da lige understrege, hvis ikke det er kommet frem med al mulig tydelighed, at den her Ytringsfrihedskommission, som sad i mange år og spekulerede over problematikken, altså nåede frem til, at man *ikke* skulle ophæve den her bestemmelse.

Der ligger efter min opfattelse en opgave i, at debatten ikke udvikler sig på en måde, der skaber frygt og splittelse. Jeg kan samlet sige, at Venstre ikke kan støtte forslaget.

Formanden (Søren Gade):

Der er foreløbig en enkelt til korte bemærkninger.

Mette Thiesen (DF):

Tusind tak. Det kommer ikke så meget bag på mig, at Venstre ikke støtter det her forslag, for sidste gang, man fremsatte det her forslag, støttede Venstre det sådan set heller ikke, men man kan jo selvfølgelig altid håbe. Jeg vil egentlig spørge ordføreren om to ting. Nummer 1: Anerkender ordføreren ikke, at grunden til, at man lavede den der antisemitismeplan, faktisk var, at man havde importeret så mange mennesker, som er antisemitter, fordi det ligger i deres grundlæggende ideologi? Nummer 2: Kunne ordføreren forestille sig, at man så i stedet indfører en form for, kan man sige, stk. 3, hvor man ligesom i injuriesager skal føre sandhedsbevis; for det eksempel, som jeg nævnte her konkret, var jo faktisk om noget, som er sandt, og som de fleste i dag anerkender fuldstændig som en sandhed? Kunne det være en løsning, at man indførte det eksempelvis?

Formanden (Søren Gade):

Ordføreren.

Preben Bang Henriksen (V):

Med al respekt er det svært lige at sammenfatte, hvad det var, der blev spurgt om, men jeg hørte, og det er muligvis forkert, og så må spørgeren spørge igen, at antisemitisme har noget med indvandring at gøre. Ja, det har det da helt givet i dag. Der er jo rigtig mange af dem, der går rundt med skilte rettet mod Israel og mod jøder, som er kommet fra andre lande – det er der da ingen tvivl om. Men jeg er nok også nødt til at sige, at det jo ikke altid har været sådan, hvis vi går tilbage i historien, at det nødvendigvis var sådan, at jøder kun blev forfulgt af udlændinge. Det var der desværre rigtig mange danskere, der hjalp med til. Så det bliver mit svar, og det blev vist ikke svaret på det hele, men så må spørgeren måske lige spørge igen.

Kl. 14:20

Kl. 14:20

Kl. 14:21

Kl. 14:21

Kl. 14:24

Kl. 14:24

Kl. 14:25

Kl. 14:25

Formanden (Søren Gade):

Fru Mette Thiesen til sin anden korte bemærkning.

Kl. 14:26

at det nu fremover er acceptabelt. Vi ophæver i hvert fald følgende bestemmelse: at man ikke må true, forhåne, nedværdige på grund af race, hudfarve, national, etnisk oprindelse, tro eller seksuel orientering. Vi ophæver sådan en bestemmelse. Hvordan mon det bliver taget ned i dagens Danmark eller rettere sagt i dagens Europa? Det kunne jeg godt tvivle lidt på. Så det er en af hovedårsagerne til, at vi ikke kan gå ind for det her forslag.

Kl. 14:29

Mette Thiesen (DF):

Det var også mange ting på én gang – det beklager jeg. Det var egentlig et spørgsmål – jeg ved, at det også var en del af debatten for mange år tilbage – om injurielovgivningen, hvor man jo har det her med, at man skal kunne føre sandhedsbevis. Kunne ordføreren ikke forestille sig – nu ved jeg, at ordføreren jo selv er advokat – at man som en mindelig løsning sagde, at hvis man kan føre sandhedsbevis for, at det, man egentlig skriver, ikke er racistisk, men faktisk er sandheden, sådan en form for stk. 3; ligesom det eksempel jeg nævnte før, hvor alle jo ved, at det er sandheden. Kunne ordføreren forestille sig det?

Kl. 14:26

Formanden (Søren Gade):

Hr. Preben Bang Henriksen.

Kl. 14:26

Preben Bang Henriksen (V):

Jeg forstår tankeeksemplet sådan, at den, der er tiltalt for brud på den her bestemmelse, skal føre sandhedsbevis for, at det er korrekt, hvad han sagde. Nej, det kunne jeg ikke forestille mig; altså, det ville være en bevisførelse, som slet ikke hører hjemme ved de danske domstole, en slags omvendt bevisbyrde. Så det kan jeg heller ikke acceptere.

Kl. 14:27

Formanden (Søren Gade):

Hr. Steffen Larsen, Liberal Alliance. Værsgo.

Kl. 14:27

Steffen Larsen (LA):

Tak. Ordføreren nævner Ytringsfrihedskommissionens rapport – en rapport, som jeg selv har læst, inklusive de notater, der er til den, og jeg kan jo konkludere, at Ytringsfrihedskommissionen ikke var enstemmig omkring § 266 b. Der var et mindretal, som udtalte en kritik af § 266 b og endda var fortalere for enten en ændring af den eller en afskaffelse af den.

Men ved siden af det var det jo sådan, at et af de eksempler, de kommer med, på problemer med den, er, at brugen af § 266 b egentlig kan udvides utrolig meget, også uden at lave loven om. Det kræver blot, at domstolene eller anklagemyndigheden ændrer tolkning, som vi jo f.eks. så for nylig, hvor en hjemmeside med vittigheder blev taget ned af anklagemyndigheden og byretten, fordi man mente, den var racistisk og derfor brød med § 266 b. Det var ellers tidligere blevet stadfæstet af retten, at netop komikere var fritaget. Hvordan ser hr. Preben Bang Henriksen på det problem, at man ligesom udvider brugen til flere og flere grupper?

Kl. 14:28

Formanden (Søren Gade):

Ordføreren.

Kl. 14:28

Preben Bang Henriksen (V):

Med hensyn til det første kan jeg da bekræfte, at kommissionen jo ikke afleverede en enstemmig udtalelse. Det er fuldkomment rigtigt, men det, jeg refererede, var flertallet.

Til den anden situation må jeg bare sige, at vi i dag diskuterer en total ophævelse af racismeparagraffen 266 b, og hvis vi totalt ophæver den, sender vi jo i hvert fald et signal til omverdenen om,

Formanden (Søren Gade):

Ønsker hr. Steffen Larsen den anden korte bemærkning? Ja. Værsgo.

Kl. 14:29

Steffen Larsen (LA):

Nu spurgte jeg jo ikke direkte til det her forslag. Jeg spurgte reelt set til kommissionen, som ordføreren selv udtalte sig om, og derfor blev jeg lidt forvirret, når du så svarede på et spørgsmål, som jo nærmest er, hvad vi diskuterer i dag, for det var jo med forbehold for, at den her paragraf kunne finde yderligere anvendelse.

Kunne man så tale for en begrænsning af paragraffen, hvor man lovgivningsmæssigt sagde: Hov hov, der må jo også være nogle grænser for, hvor den kan bruges henne? For nu ser vi jo, at en hjemmeside med vittigheder tages ned, som ellers tidligere var undtaget fra paragraffen. Vi har også set den blive brugt i et tilfælde, hvor det er ren blasfemi, der er tale om, som jeg jo vil påpege måske var tilfældet i forhold til Mette Thiesen, men vi har afskaffet blasfemiparagraffen, men nu bruges § 266 b mod blasfemikere. Jeg synes, at vi dér begynder at nærme os, at vi udvider brugen af paragraffen.

Kl. 14:30

Formanden (Søren Gade):

Ordføreren.

Kl. 14:30

Preben Bang Henriksen (V):

Jeg ved ikke, om paragraffen udvides, men spørgeren spørger: Kunne man så ikke forestille sig, at man vedtog en eller anden indskrænkning af brugen af paragraffen? Sådan skal det vist udtrykkes. Jamen det kan man jo altid forestille sig. Der er vi jo nok nødt til at skulle kigge lidt mere konkret på, hvordan sådan en indskrænkning i givet fald skulle se ud. Jeg kan ikke lade være med at tænke på, at det jo ikke er mange år siden, at man har haft en stor og dyr kommission til at afgive flere hundreder side omkring det her, og at man så kort tid efter begynder at ville ændre på det resultat, der kom. Tak.

Kl. 14:30

Anden næstformand (Karina Adsbøl):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere korte bemærkninger, så vi går videre i ordførerrækken, og nu er det fru Betina Kastbjerg fra Danmarksdemokraterne.

Kl. 14:31

(Ordfører)

Betina Kastbjerg (DD):

Tak for det, formand. I Danmarksdemokraterne mener vi, at ytringsfriheden er under pres i Danmark, efter at regeringen indførte koranloven. Koranloven er en begrænsning af danskernes ytringsfrihed, som regeringen har gennemført under pres fra mørkemænd i Mellemøsten. Det er, som Nina Palese Bonde udtalte i forbindelse med debatten om koranloven – og nu citerer jeg – et knæfald for islamismen og et øksehug ind i den danske ytringsfrihed. Jeg kunne faktisk ikke være mere enig.

I Danmarksdemokraterne ser vi det som en meget bekymrende udvikling, at regeringen på den måde bøjer sig for pres fra mullaher

i Mellemøsten, som dermed får indflydelse på danskernes ytringsfrihed og frihedsrettigheder. Vi frygter, at denne udvikling ikke stopper her, hvis regeringen fortsætter med at efterkomme krav fra islamister. I Danmark skal vi ikke begrænse ytringsfriheden. Vi skal værne om den grundlovssikrede ret til at offentliggøre sine tanker i skrift og i tale.

Straffelovens § 266 b, også kendt som racismeparagraffen, er efter vores opfattelse et redskab, der begrænser borgernes frihed til at udtrykke sig. Det er en paragraf, der skaber usikkerhed og selvensur blandt almindelige danskere, fordi det ofte er svært at forudse, hvornår en udtalelse kan tolkes som truende, forhånende eller nedværdigende. Det er ikke i overensstemmelse med ånden i vores grundlov, der garanterer retten til fri meningsudveksling. Ved at ophæve § 266 b sender vi et klart signal om, at ytringsfriheden er ukrænkelig. For som beslutningsforslaget påpeger, er ytringsfriheden ikke noget værd, hvis den ikke også beskytter de ytringer, som vi foragter. Den frie debat er rygraden i et demokrati, og det er netop de vanskelige, kontroversielle og til tider ubehagelige emner, der kræver, at vi har et frit og åbent debatmiljø.

Desværre ser vi, at ytringsfriheden også er under pres i hele den vestlige verden. Herhjemme vil regeringen ikke engang inddrage Muhammedkrisen i undervisningen, til trods for at det er en vigtig periode i Danmarks historie, som bør indgå i pensum i folkeskolen. Men her vejer det gode forhold til de muslimske lande åbenbart højere for regeringen end at forsvare ytringsfriheden for den enkelte lærer og skole. Skrækeksemplet over dem alle er naturligvis det frygtelige mord på den franske skolelærer Samuel Paty, der havde vist Muhammedtegningerne i sin undervisning. Det må ikke ske i Danmark, og i Danmark skal det være trygt at ytre sig også om kontroversielle ting.

I Danmarksdemokraterne er vores grundlæggende holdning, at ytringsfriheden ikke bør begrænses. Derfor er vi også åbne for at fjerne racismeparagraffen i dansk lovgivning. Det er afgørende for et frit samfund som det danske, at borgerne kan tale og tænke frit. Det skal vi værne om frem for at indføre yderligere begrænsninger, hvilket koranloven er et eksempel på. Det betyder ikke, at vi er for racisme eller andre former for diskrimination. Racisme hører ikke hjemme i Danmark. Vi bør bekæmpe racisme gennem den demokratiske samtale, ikke gennem landets domstole. Så i Danmarksdemokraterne stemmer vi for beslutningsforslaget.

Kl. 14:33

Anden næstformand (Karina Adsøl):

Tak til ordføreren. Der er en kort bemærkning til fru Mette Thiesen, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 14:34

Mette Thiesen (DF):

Jeg vil bare sige tusind tak til ordføreren, og tak for en rigtig god tale, som jeg ord til andet er fuldstændig enig i. Jeg tænker også, at ordføreren, ligesom jeg selv gør, som retsordfører kender til, hvor massivt et pres vores domstole og hele vores retsvæsen er under. Så det her med, at de også skal bruge en masse krudt på, at der er en masse venstrefløjstyper, som anmelder folk, som skriver noget, som egentlig er almindelig viden, men som man synes er forhånende eller fornærdende, og som så som regel også heldigvis ender med en frifindelse, tager en masse tid. Man bruger en masse tid og ressourcer på noget, som man slet ikke burde tage igennem landets domstole. Der har man jo en injurielovgivning, så man selv kan rejse en sag, hvis man synes, at der er nogen, der har sagt noget konkret imod en selv, og så må man jo selv tage den derfra. Så jeg vil egentlig bare sige tak til ordføreren for en god tale og for at støtte beslutningsforslaget.

Kl. 14:35

Anden næstformand (Karina Adsøl):
Ordføreren.

Kl. 14:35

Betina Kastbjerg (DD):

Jamen selv tak.

Kl. 14:35

Anden næstformand (Karina Adsøl):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere korte bemærkninger, så vi går videre i ordførerrækken, og nu er det fru Karina Lorentzen Dehnhardt, Socialistisk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 14:35

(Ordfører)

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Tak. Jeg er også en venstrefløjstype, og derfor skal jeg meddele, at vi ikke kan bakke op om det her forslag. Synes, at ytringsfrihed er en grundpille i vores demokrati, vi synes også, det er vigtigt at værne om den, og jeg oplever egentlig også, at Danmark har en stærk tradition for at debattere svære og komplekse emner som integration, ligestilling og andre samfundsforhold uden at begrænse hinanden unødigt. Men jeg må også bare sige, at det er på de sociale medier, at ytringsfriheden for alvor er under pres. Her ser vi bare en debatkultur, hvor tonen bliver utrolig hård og brutal og mange vælger at trække sig. Det skaber et rum, hvor de mest højtråbende og grove dominerer, mens andre afstår fra at deltage af frygt for trusler, chikane og hadske beskeder. Det synes jeg egentlig er en rigtig stor udfordring for vores demokrati. Hvis vi ikke kan sikre et trygt debatmiljø, ender vi med en ytringsfrihed, der kun reelt er tilgængelig for de få. Derfor undrer det mig, at det nu igen foreslås at afskaffe straffelovens § 266 b, den såkaldte racismeparagraf. Det er jo ikke bare et spørgsmål om jura, det handler også om, hvordan vi som samfund beskytter de mest udsatte mod had og chikane.

Amnesty har offentliggjort en undersøgelse her den 15. januar 2025, som tydeligt viser, hvor alvorligt problemet er. Hele 76 pct. af danskerne ser hadtale som et alvorligt samfundsproblem, og 70 pct. er bekymret for, at deres børn skal vokse op i et samfund, hvor hadtale er stigende. Rapporten understreger, at hadtale ofte skaber en atmosfære af frygt og selvensur, hvor mange afholder sig fra at deltage i samfundsdebatten. Det rammer ikke kun den enkelte, men også vores demokrati, som jo netop lever af en fri og åben samtale. Samtidig viser det sig, at 63 pct. af de adspurgte indimellem afholder sig fra at ytre sig på sociale medier på grund af frygt for hadtale. Det synes jeg er et ret stort tal, og det viser også en smule behovet for at beskytte dem, som udsættes for de angreb. Hadtale kan være sproglige angreb rettet mod mennesker for marginaliserede grupper, hvad enten det er etniske eller religiøse minoriteter, personer med handicap eller seksuelle og kønsmæssige minoriteter. Det kan ske hvor som helst: på gaden, i supermarkedet, online. Og vi ved, at grov og generaliserende og nedsættende tale risikerer at legitimere diskrimination og kan føre til alvorligere former for hadforbrydelser.

Selv om racismeparagraffen langt fra er perfekt, giver den et vigtigt juridisk redskab til at bekæmpe hadtale. Amnesty påpeger i deres rapport, at paragraffen dog er uklar og ikke løser alle problemer, men løsningen er ikke at afskaffe den. Tværtimod kan det da godt være, vi skal se på, om den er tidssvarende nok. Hvis vi derimod fjerner bestemmelsen, risikerer vi at signalere, at der er frit spil for at udsprede hadefulde, nedsættende og nedværdigende budskaber om bestemte grupper. Som eksempler på, hvad det kan føre til, er det vigtigt at huske, at uden denne paragraf vil det være lovligt at sammenligne bestemte grupper med dyr eller sygdomme eller komme med helt usaglige og grove beskyldninger. Det ville være en skadelig

udvikling, som vi ikke synes, vi skal medvirke til, så vi kan ikke støtte det her forslag.

Kl. 14:38

Anden næstformand (Karina Adsbøl):

Tak til ordføreren. Der er en kort bemærkning til fru Mette Thiesen, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 14:38

Mette Thiesen (DF):

Det kommer nok ikke helt bag på mig, at SF ikke kan støtte det her forslag. Jeg vil egentlig godt kvittere for det, som ordføreren selv nævner i forhold til sociale medier, og hvor stort et problem det er. Nu taler ordføreren om selvcensur; jeg vil også sige censur. Nu ser vi heldigvis, at der sker en ændring her efter den 20. januar. Der kommer en ændring, i forhold til at man i hvert fald på Facebook begynder at droppe nogle af de her ting, som jo ligesom lukker ned for i hvert fald nogle stemmer i debatten, og det er jo som regel dem, som netop kritiserer indvandring osv.

Vi så det jo ret konkret i forbindelse med den her kæmpe groomingsag, der har været i Storbritannien, hvor man helt op på politisk niveau ser folk, som faktisk dækker over, at der er nogle udlændinge, som har misbrugt nogle meget, meget socialt udsatte piger, og hvor Tommy Robinson faktisk var den første, som var ude at kritisere det her – og nu kan man ikke engang skrive navnet Tommy Robinson på Facebook uden at blive lukket fuldstændig ned. Mener ordføreren ikke, at sådan noget som *det* også er et konkret ytringsfrihedsmæssigt problem?

Kl. 14:39

Anden næstformand (Karina Adsbøl):

Ordføreren.

Kl. 14:39

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg mener i hvert fald, at man altid skal anmelde overgreb og tage det alvorligt. Jeg ved ikke, hvad han præcis har skrevet, og om det skulle have haft lov til at blive stående. Men jeg ved, at racismeparagraffen er vigtig at bevare. Jeg synes også lige, vi skal huske på, hvorfor vi faktisk fik den. Det var i 1939 for at beskytte den jødiske minoritet mod nazistisk propaganda. Jeg synes, det er vigtigt at have den historik med, og det er derfor, at jeg stadig væk synes, at den er relevant. Vi har set en bølge af antisemitisme, men vi har også minoriteter, f.eks. vores muslimske minoritet, som oplever at blive udsat for racisme. Det er jo også derfor, at vi er i gang med en handlingsplan for racisme. Vi har i hvert fald været meget optaget af at få den. Den har været længe undervejs, så jeg synes stadig væk, paragraffen har sin relevans. Men selvfølgelig skal man kunne debattere meget svære emner også, og i hvert fald er det vigtigt, at vi tør tale højt om overgreb.

Kl. 14:40

Anden næstformand (Karina Adsbøl):

Spørgeren for anden korte bemærkning. Værsgo.

Kl. 14:40

Mette Thiesen (DF):

Tusind tak. Det er bare meget sjovt; det kommer ikke bag på mig, at ordføreren nævner det. Man nævner jo aldrig den store racisme, som der er mod danskere fra netop folk med muslimsk baggrund. Man nævner heller ikke – jeg nævner det gerne – at nogle af dem, som føler sig allermost truet af folk med muslimsk baggrund og deres tilgang til homoseksuelle, er homoseksuelle. Jeg vil gerne se de homoseksuelle, der tør gå hånd i hånd ned ad Nørrebrogade, bare for at tage et konkret eksempel, eller ude i nogle af de her ghettoområder.

Og det er det samme i forhold til det her med jøderne. Det er jo netop for at beskytte det, og det er jo noget, som årtiers forføjede udlændingepolitik har ødelagt. Så kan ordføreren ikke også anerkende, at det faktisk er et problem, ordførerens parti har været med til at skabe?

Kl. 14:41

Anden næstformand (Karina Adsbøl):

Ordføreren.

Kl. 14:41

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg kan i hvert fald anerkende, at der er overgreb mod homoseksuelle, og det beskytter racismeparagraffen jo lige præcis også imod. Og derfor er det så vigtigt, at vi bevarer den her paragraf og siger fra over for det, uanset hvor det kommer fra.

Kl. 14:42

Anden næstformand (Karina Adsbøl):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere korte bemærkninger. Vi går videre i ordførerrækken, og nu er det hr. Steffen Larsen, Liberal Alliance. Værsgo.

Kl. 14:42

(Ordfører)

Steffen Larsen (LA):

Mange tak, fru formand. På den ene side er der blandt et flertal af danskerne opbakning til forestillingen om, at brydning af forskellige holdninger og uenighed er forudsætningen for et sundt og vitalt demokrati. Uden konfrontation af forskellige meninger, ofte båret af harme og lidenskab, sander demokratiet ganske enkelt til. Men hvis uenighedens natur får et særligt sprogligt udtryk, sådan at ens ordvalg munder ud i forhånelse eller nedværdigende omtale af udvalgte grupper, så ses meningsbrydningen ikke længere som værende en del af den demokratiske proces. Den er simpelt hen skrevet ud som en mulighed ved at være kriminaliseret af paragraf 266 b.

Religiøse grupper beskyttes f.eks. derved mod hårde ord, som vi ikke beskytter en lang række andre grupper imod. Paradokset står jo klart, når man f.eks. kan kalde kommunister, liberalister, konservativer eller socialdemokrater for den sags skyld for umennesker, men ikke kan bruge samme ord om religiøse grupper, uden at risikere statsmagtens harme. Og så mener jeg, at vi har et problem – ikke at jeg generelt mener, man skal kalde andre for umennesker – for den religiøse borgers gruppetilhørsforhold er beskyttet. Det er den politiske borgers gruppetilhørsforhold ikke, selv om det er det indre liv, ens livsfilosofi og de indre tanker, som udgør begge gruppers eksistensberettigelse. Paragraffen har endda selv været brugt ud over sine egne grænser. Den er blevet brugt til at straffe i tilfælde, hvor det f.eks. er flygtninge, der specifikt er blevet nævnt, og ikke hverken hudfarve, tro eller etnicitet, som det ellers står direkte i loven. Men anklagemyndigheden og retten har altså vurderet, at gruppen flygtninge var beskyttet.

Endelig sker det også i flere tilfælde, at man ikke kan forhåne religion, hvilket jo ellers skulle være lovligt efter afskaffelsen af blasfemiparagraffen. Men i flere tilfælde har kritik af islam i sig selv været årsag til anlæggelse af sager – og domme – f.eks. det tilfælde, hvor en mand blev dømt for følgende udtalelse:

Islam er ikke en religion i traditionel forstand. Det er en terrororganisation, som prøver at opnå verdensherredømmet ved vold.

Jeg vil se det som en blasfemisk udtalelse, men ikke nødvendigvis som en racistisk udtalelse. Ingen gruppe er dermed nævnt; ingen gruppe er dermed forhånet direkte. En religion, som var beskyttet af den gamle blasfemiparagraf, som dette Ting afskaffede, blev udsat for en kritik. Den var grov, ja, men det er altså svært at se, hvorledes

den er beskyttet af racismeparagraffen. Men det besluttede landsretten altså at den var. Paradokset er klart.

Kl. 14:48

Derfor er en afskaffelse eller en selv klar lovgivningsmæssig begrænsning § 266 b's virke faktisk en både legitim, men også ønskværdig proces, hvis man ønsker at sikre ytringsfriheden og at bevare religionskritikken. Racismeparagraffens fortalere ser den som en beskyttelse af udvalgte mindretal mod hadefulde og nedværdigende og forhånende ytringer, der, hvis man ikke kriminaliserer dem, kan føre til diskrimination og vold. Der er ingen tvivl om, at forhånende og nedværdigende ytringer kan være træls. De kan irritere, og de er endda enormt provokerende. Men der er ikke nogen automatisk relation mellem hadefulde, nedværdigende og forhånende ytringer på den ene side, og så vold og diskrimination på den anden side. Der findes ingen data, som uafviseligt dokumenterer en sådan forbindelse.

Derudover er det også sådan, at det er vigtigt, om hadefulde ytringer fremsættes i et samfund, hvor der er frihed til at sige dem imod, eller om det alene er frihed til at ytre sig inden for rammerne af en dominerende ideologi eller et gement regime, som det var tilfældet i Tyskland efter nazisternes magtovertagelse eller i Sovjetunionen under kommunismen. Det giver ikke mening at diskutere ytringsfriheden og dens grænser samt relationen mellem ord og handling med henvisning til samfund, hvor der ikke er eller var ytringsfrihed. Særlig kan vi jo mindes, at vi selv begrænsede ytringsfriheden før anden verdenskrig for ikke at irritere nazisterne, men lige lidt hjalp det; vi blev stadig væk invaderet, og ytringsfriheden blev da for alvor begrænset. PH's viser var ikke tilladt. At begrunde sin iver at begrænse ytringsfriheden med anden verdenskrig er jo en fuldstændig omvending af historien.

Nu skal man passe på med ikke at inspirere de forbudsvirige modstandere af ytringsfriheden her i salen, men det er jo således, at den kritik af grupper, der kommer frem i den offentlige debat, straffes efter en norm om, at den bøvede udtalelse mod en gruppe straffes, uanset om udtalelsen er sand eller falsk, alt imens den velartikulerede udtalelse fra en, der har studeret kriminalstatistikken eller andelen af borgere i fængsel fordelt på etnisk herkomst ikke straffes for sin udtalelse. Vi ser også bøvede vittigheder tagen ned fra internettet, og en hjemmesidejer er blevet truet med fængsel, selv om vi traditionelt ikke har brugt § 266 b mod komikere. Men her øger man altså igen brugen af paragraffen, hvilket igen taler for enten en afskaffelse eller en meget klar lovgivningsmæssig begrænsning af paragraffen.

Ytringsfriheden er altså ikke kun til for dem, vi er enige med, eller for dem, der kan tale pænt eller til de nemme og ukontroversielle ting. Ytringsfriheden er faktisk specifikt til de steder, hvor det er svært, og hvor alle ikke nødvendigvis er lige veltalende, lige dygtige til at føre en flot retorik eller til at omgå loven. Vi støtter derfor i Liberal Alliance det her beslutningsforslag. Tak.

Kl. 14:47

Anden næstformand (Karina Adsbøl):

Tak til ordføreren. Der er nogle korte bemærkninger, og den første er til fru Zenia Stampe, Radikale Venstre. Værsgo.

Kl. 14:47

Zenia Stampe (RV):

Den tale har vi jo hørt før, og det er jo fint, at Liberal Alliance står fast på sin holdning. Derfor undrer det mig – men det kom sådan set også som en positivt overraskelse for mig – at Liberal Alliance gik med i handlingsplanen mod antisemitisme, for den indebærer jo en skærpelse af racismeparagraffen.

Skyldes det, at man har ændret holdning til § 266 b, eller hvad ligger der ellers til grund for, at man for et par måneder siden indgik en aftale, hvor et af de bærende elementer var en skærpelse af racismeparagraffen, mens man så i dag vil afskaffe selv samme paragraf?

Anden næstformand (Karina Adsbøl):
Ordføreren.

Kl. 14:48

Steffen Larsen (LA):

Som Radikale Venstre jo udmærket ved, går man også ind i aftaler, hvor man ikke er enig i hundrede procent af indholdet. Det er jo derfor, at aftaler bliver brede; det er jo derfor at man indgår kompromiser. Sådan er politik. Så jeg er da ikke enig i alt, hvad der ligger i alle aftaler, som jeg indgår i. Men ja, jeg indgik i aftalen om kampen mod antisemitisme, fordi jeg grundlæggende er enig i langt hovedparten af de ting, der ligger i den.

Kl. 14:48

Anden næstformand (Karina Adsbøl):

Spørgeren for den anden korte bemærkning.

Kl. 14:48

Zenia Stampe (RV):

Jeg kunne godt tænke mig at bore i, om det i virkeligheden er, fordi man vil slå ned på nogle typer racisme, men ikke andre. Hizb ut-Tahrir fik for over 20 år siden en racismedom for at have delt løbesedler ud med meget modbydelige udtalelser om jøder. Mener hr. Steffen Larsen ikke, at Hizb ut-Tahrir skulle have fået en dom for at sprede hetz og had mod jøder?

Kl. 14:49

Anden næstformand (Karina Adsbøl):

Ordføreren.

Kl. 14:49

Steffen Larsen (LA):

Jeg husker udmærket den dom. Hizb ut-Tahrir blev dømt for at dele citater fra Koranen, og ja, jeg synes da også, at de citater fra Koranen var ganske forfærdelige. Men jeg synes faktisk, at det var ganske givtigt for debatten, at de gjorde det, for så fik man også syn for sagen, med hensyn til hvad de gruppers religiøse følgere mener, og de mener da nogle forkastelige og forfærdelige ting, og det synes jeg sådan set at vi skal udstille dem for. Vi skal ikke nødvendigvis give dem en bøde, men vi kan jo begynde at tage det med som en del af debatten, så vi kan klandre dem for deres modbydelige holdninger.

Kl. 14:49

Anden næstformand (Karina Adsbøl):

Tak. Så er det fru Mette Thiesen, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 14:49

Mette Thiesen (DF):

Tak. Jeg vil bare sige tak til ordføreren for Liberal Alliance, både for en virkelig fremragende tale og for at støtte det her beslutningsforslag, som ordføreren jo også meget, meget fint ridser op hvorfor er så vigtigt, og hvor vi i dag også står i en virkelighed, som hovedsagelig er skabt af naive politikere på venstrefløj, som har åbnet op for en masse mennesker, som eksempelvis ikke kan lide jøder, for bare at sige det, som det er. Så jeg vil bare sige tusind tak til Liberal Alliance for at støtte beslutningsforslaget, og tak for en god tale.

Kl. 14:50

Anden næstformand (Karina Adsbøl):

Ordføreren.

Kl. 14:50

Kl. 14:52

Steffen Larsen (LA):

Tak for rosen, og selv tak.

Kl. 14:50

Anden næstformand (Karina Adsøl):

Så er det fru Rosa Lund, Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 14:50

Rosa Lund (EL):

Tak for det, og tak for talen til Liberal Alliance. Jeg kan jo kun være enig i, at når man indgår aftaler, er det udtryk for et kompromis. Sådan er det jo at indgå store, brede aftaler, som indeholder mange forskellige initiativer. Det kender vi godt i Enhedslisten.

Men jeg vil bare gerne spørge hr. Steffen Larsen, om det, når nu man støtter det her beslutningsforslag, så er, fordi man reelt mener, at antisemitisme ikke længere skal være forbudt.

Kl. 14:51

Anden næstformand (Karina Adsøl):

Ordføreren.

Kl. 14:51

Steffen Larsen (LA):

Jeg mener, at antisemitisme skal bekæmpes med en lang række midler som oplysning, debat og diskussion. Jeg mener også, at vi skal gøre noget, for at det ikke invaderer vores institutioner, sådan som vi har set det ude på Roskilde Universitetscenter, hvor jødiske elever ikke har følt sig trygge. Det mener jeg man har et internationalt ansvar for, og det havde også gjaldt, hvis det var muslimske elever, hvis det var kristne elever, eller hvis det var alle mulige andre elever, der følte sig utrygge et sted.

Så har vi jo et job med at sikre ikke inklusion, men tryghed og dermed også tolerance. For tolerancen er det, vores samfund baserer sig på, og det er jo her, jeg tit bliver grebet af sådan en irritation over dele af venstrefløjen, der taler meget om inklusion. For problemet er, at hvis man vil inkludere, vil man også inkludere de intolerante, og det er jo her, problemet ofte kommer. Det er jo f.eks. også det, vi ser ude på RUC, hvor det er de intolerante, der er inkluderet, således at alle de tolerante bliver skubbet ud.

Kl. 14:52

Anden næstformand (Karina Adsøl):

Spørgeren for den anden korte bemærkning.

Kl. 14:52

Rosa Lund (EL):

Det er jo sjældent, at jeg citerer socialdemokratiske sange, men jeg tror egentlig meget på det her med plads til alle, der vil, og det gælder jo også inklusionen. Man skal jo ville inklusionen, det er jeg enig med hr. Steffen Larsen i. Men det kommer så heller ikke bag på mig, at hr. Steffen Larsen synes, at venstrefløjen gør nogle lidt mærkelige ting – det synes hr. Steffen Larsen jo rimelig tit – og derfor vil jeg gerne spørge hr. Steffen Larsen, om han ikke forstår, at vi er nødt til at have den her paragraf i straffeloven for at beskytte ytringsfriheden. For det, at der i dag findes hadtale, afholder jo nogle fra at deltage i den offentlige debat, og det er jo et ytringsfrihedsproblem.

Kl. 14:52

Anden næstformand (Karina Adsøl):

Tak. Ordføreren.

Steffen Larsen (LA):

Så fordi nogen kan blive afholdt fra at deltage i den offentlige debat, skal vi afholde andre fra at deltage i den offentlige debat? Det er jo, det der bliver udbyttet af det her, altså at det bliver sådan en cirkulær logik, hvor dem, som man synes taler pænt og ordentligt, bruger de rigtige argumenter, eller som er på den rigtige side af en dialog, er dem, man skal have med, og de andre så skal have et eller andet forbud mod at kunne udtale sig, fordi de udtaler sig bøvet, dumt eller lignende. Det er jo det, der er problemet med den her paragraf, altså at det hurtigt bliver til en holdningsparagraf, hvor man ser på, hvordan folk udtrykker sig. For som jeg sagde: Den person, der bruger statistik eller sin forskning til at udtale sig kritisk om en gruppe, tillader vi at gøre det, men Jørgen ude fra Brøndby, der taler lidt bøvet, tillader vi ikke at gøre det.

Kl. 14:53

Anden næstformand (Karina Adsøl):

Tak. Så er det hr. Bjørn Brandenburg, Socialdemokratiet. Værsgo.

Kl. 14:53

Bjørn Brandenburg (S):

Tak for det. Jeg blev lige nødt til at skynde mig at stille et spørgsmål. For ordføreren sagde, at der i den aftale om at bekæmpe antisemitisme, vi indgik, var dele, ordføreren ikke var enig i. Jeg var med i hele forløbet, og det ved jeg også ordføreren var, og jeg kan simpelt hen bare ikke huske, at Liberal Alliance på noget tidspunkt rakte en finger i vejret eller udtrykte en bekymring lige omkring den her del. Der var jo også andre ordførere, der på pressemødet sagde, at der var ting, de var mere eller mindre enige i. Derfor vil jeg bare høre ordføreren, om det er en erkendelse, der sådan er kommet efterfølgende ud af det blå, om man bare ikke var opmærksom nok, eller hvad det er, der ligger bag det, som ordføreren nu står på talerstolen og siger.

Kl. 14:54

Anden næstformand (Karina Adsøl):

Ordføreren.

Kl. 14:54

Steffen Larsen (LA):

Nej, det var, fordi det, da vi stod til det pressemøde, var vigtigt for mig at udtrykke en klar støtte til det jødiske samfund i Danmark. Det tror jeg også der var mange andre der havde behov for. Men på det tidspunkt, hvor vi ser, at det jødiske samfund i Danmark er under trussel, ikke bare fra hadefulde ord, men også decideret fra chikane, fra vold, fra overfald og lignende, så er vi da nødt til at stå sammen omkring dem. Også selv om jeg ikke var enig i alle dele af den aftale, valgte jeg ikke at udtrykke min uenighed til det pressemøde, fordi jeg sådan set valgte at holde på, at det var beskyttelsen af jøder, der var det vigtige element i det.

Kl. 14:54

Anden næstformand (Karina Adsøl):

Spørgeren for den anden korte bemærkning.

Kl. 14:54

Bjørn Brandenburg (S):

Men hvis man ønsker at støtte det jødiske mindretal i Danmark, hvorfor står man så nu på talerstolen og foreslår at afskaffe den skærpede straf, som er for den gruppe? Ordføreren har til fru Rosa Lund lige sagt, at måden, man skal bekæmpe antisemitisme på, var med – og det skrev jeg så ned, så jeg kan citere det – debat og diskussion.

Vi er jo nogle her i Folketingssalen, der synes, at man skal straffe de folk hårdere, som begår antisemitisme og udnytter den situation

til at skabe tryghed for vores befolkningsgrupper. Betyder det, når man nu vil afskaffe den her paragraf, at ordføreren så ikke mener, at der skal være skærpende omstændigheder, når man f.eks. begår antisemitisme over for jøder i Danmark?

Kl. 14:55

Anden næstformand (Karina Adsbøl):
Ordføreren.

Kl. 14:55

Steffen Larsen (LA):
Jeg står ved vores aftale.

Kl. 14:55

Anden næstformand (Karina Adsbøl):
Tak til ordføreren. Der er ikke flere korte bemærkninger. Vi går videre i ordforrækken til fru Nanna W. Gotfredsen fra Moderaterne. Værsgo.

Kl. 14:55

(Ordfører)

Nanna W. Gotfredsen (M):

Tak for ordet, formand. Det er vigtigt, at vi kan diskutere og have debat og dialog om ytringsfriheden, der jo i den grad er definerende for demokratiet og vanvittig vigtig at værne om. Vi er sådan set enige i, at ytringsfriheden og den offentlige samtale er under pres – det på mange niveauer og på mange måder. Kig bare på den seneste tids udvikling, hvor techgiganter og sociale medier udtrykker ønske om mindre regulering, færre faktatjek og mindre ansvar. Det kan godt give mig panderynker, som ikke alene er aldersrelaterede. Det må og skal vi adressere, for hvis vores oplyste samtale forstummer, forsvinder eller svinder også demokratiet.

Så på den måde deler vi noget bekymring, men vi er ikke enige i, at presset på ytringsfriheden og den offentlige samtale vil blive mindre, ved at vi fjerner racismeparagraffen. Som ordføreren for forslagsstillerne selv har været inde på, er der jo begrænsninger i lovgivningen i forvejen, bl.a. injurielovgivningen, og vi står der, hvor ytringsfriheden og den offentlige samtale bedst sikres, ved at vi har visse grænser for samtalen.

Så jeg er på den ene side stærk tilhænger af ytringsfriheden; jeg er også o.k. med, at der er visse grænser. Jeg mener, vi skal, og måske i disse tider mere end nogen sinde, passe på og værne om den offentlige, demokratiske samtale. Der er en klog mand, der for nylig skrev, at vi viser, hvem vi er, når vi samtaler. Og det er selvfølgelig alt andet lige klart nemmest og lykkes bedst, når andre parter i samtalen faktisk lytter. Grænserne sikrer et personligt ansvar og et efter omstændighederne strafferetligt ansvar i forhold til hadefulde forhånende og nedværdigende ytringer, som jo netop er med til at afspore den offentlige, demokratiske samtale, og som indebærer risiko for, at flere og flere vil afholde sig fra at deltage. Det er ikke et sted, som jeg ønsker mig hen til. Derfor bakker vi i Moderaterne ikke op om beslutningsforslaget. Tak for ordet.

Kl. 14:58

Anden næstformand (Karina Adsbøl):
Tak til ordføreren. Der er en kort bemærkning til fru Mette Thiesen, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 14:58

Mette Thiesen (DF):

Nej, det kommer jo nok heller ikke helt bag på mig. Man kan sige, at ordførerens partiformand jo netop er bannerfører for nok den største knægtelse af ytringsfriheden og totale underkastelse for mullaher i Mellemøsten, som vi har set i nyere tid, nemlig hr. Lars

Løkke Rasmussen. Det skriver sig jo ind i et langt generalieblad af fortrædeligheder mod Danmark og danskerne, men lad nu det ligge.

I forhold til det med racismeparagraffen nævner ordføreren også det her med, at man må have det her for at beskytte nogle. Der vil jeg egentlig bruge det samme argument, som hr. Steffen Larsen fra Liberal Alliance brugte lige før. Jamen altså, det vil sige, at man fremhæver, at der er nogle, der skal have lov til at ytre sig, altså dem, der ikke ytrer sig i dag, fordi der er nogle, der måske ytrer sig på en, synes de, lidt ubehagelig måde.

Jeg troede egentlig, at ordføreren var sådan forholdsvis liberalt sindet. Mener ordføreren ikke, at det er en problematik i sig selv, at man i den grad straffer nogle for at ytre sig, i øvrigt ofte i tilfælde, hvor de faktisk siger noget korrekt, men hvor nogle måske føler sig krænket – for at der så er andre, der måske har lyst til at pippe lidt?

Kl. 14:59

Anden næstformand (Karina Adsbøl):
Ordføreren.

Kl. 14:59

Nanna W. Gotfredsen (M):

Jeg tror, at ministeren også sagde det, eller også har jeg hørt ministeren sige det tidligere i dag: Det handler ikke så meget om, hvad vi taler om, for vi skal kunne tale om alt; det handler om, hvordan vi gør det.

Jeg har da hørt både ordføreren og andre, tror jeg, i et geografisk nær område eller et holdningsmæssigt nær område i forhold til ordføreren, der er ualmindelig spidse og skarpe uden at komme i konflikt med straffeapparatet. Det kan godt lade sig gøre uden at komme i konflikt med det. Der er udsatte grupper, der skal beskyttes her.

Kl. 15:00

Anden næstformand (Karina Adsbøl):
Tak. Man skal lige huske at trykke sig ind. Der er en kort bemærkning mere. Værsgo.

Kl. 15:00

Mette Thiesen (DF):

Jeg synes, det er et underligt argument. Og nej, ordføreren har ikke ret i det, for der er altså rigtig mange eksempler på det, som eksempelvis er tilfældet i den dom, jeg nævnte før, hvor en skriver noget på Facebook, som hverken er forhånende, fornædrende eller noget som helst andet, men som faktisk er reelle fakta. Vi har også tidligere set eksempler på domme, hvor der er tale om reelle fakta. Altså, det her er jo noget, hvor man har lavet en paragraf, som oprindeligt i historisk kontekst havde et helt andet formål, og som i dag bliver brugt til at lukke ned for kritiske stemmer, som eksempelvis kritiserer masseindvandring fra Mellemøsten.

Kl. 15:01

Anden næstformand (Karina Adsbøl):
Tak. Ordføreren.

Kl. 15:01

Nanna W. Gotfredsen (M):

Eller også står den for en appel om at anvende ytringsfriheden ansvarligt – måske. Jeg kan ikke se, at det ikke er muligt at være skarp og overordentlig kritisk, og at der er noget, vi ikke kan tale om i dagens Danmark på grund af racismeparagraffen. Vi kan tage lidt ansvar for, hvordan vi deltager i samtalen, og hvordan vi taler. Og det synes jeg er vigtigt at vi alle sammen appellerer til. Vi har brug for en god offentlig samtale på tværs.

Anden næstformand (Karina Adsbøl):

Tak. Ordførerens tale slutter her, for der er ikke flere korte bemærkninger. Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken til fru Mai Mercado, Det Konservative Folkeparti. Værsgo.

Kl. 15:02

(Ordfører)

Mai Mercado (KF):

Tak for det, formand. I Danmark skal der ikke lægges bånd på borgernes ytringsfrihed. Enhver er berettiget til på tryk, i skrift og i tale at offentliggøre sine tanker. Det er en ret, der er sikret i grundlovens § 77, og dette er en af de vigtigste frihedsrettigheder, og den har brug for at blive styrket, og en ophævelse af straffelovens § 266 b, den såkaldte racismeparagraf, er et skridt på vej i den retning.

»Trusler og opfordring til vold vil fortsat være ulovligt i henhold til § 266, men det vil ikke længere være ulovligt at forhåne eller nedværdige folk på grund af bl.a. etnicitet, national oprindelse, tro eller seksuel orientering.«

Således sagde vores konservative ordfører, sidst vi drøftede racismeparagraffen her i salen, og det står vi faktisk vagt om. For i Det Konservative Folkeparti står vi vagt om frihedsværdierne og om ytringsfriheden.

Det Konservative Folkeparti er naturligvis imod racisme og andre former for diskrimination. Racisme hører ingen steder hjemme i Danmark og skal mødes med de rette argumenter. Og her er nøgleordet argumenter. For racisme skal håndteres af den demokratiske samtale, ikke af landets domstole. Vores ordfører sagde dengang også:

»I Danmark har vi set eksempler på skolelærere, der er blevet truet på grund af deres undervisningsmateriale. Mordet på den franske skolelærer Samuel Paty, der havde vist Muhammedtegningerne, er skramlet på, hvor galt det kan gå.«

Det havde han ret i. Og det er endda sagt i en tid, hvor vi ikke havde en koranlov. Så ja, vores politiske holdning er, at vi støtter beslutningsforslaget, ligesom vi gjorde tilbage i marts 2021. Men det er også en beslutning, hvor vi går nuanceret til debatten, for det er heller ikke altid sådan, at Konservative har haft den holdning. Går vi tilbage til 2001 – sådan er det at være et gammelt parti – så det anderledes ud; dengang var Konservative imod, at afskaffe racismeparagraffen. Noget af det, jeg tror er sket igennem tiden er, at i takt med at det ser ud til, at ytringsfriheden får sværere og sværere kår, ligger der også et ønske i Det Konservative Folkeparti om at styrke ytringsfriheden mere og mere.

I sommer indgik vi en politisk aftale om en styrket indsats mod antisemitisme, og vi skærpede bl.a. straffen for hadtale, og det er en skærpelse af § 266 b. Og det vedstår vi os, fordi vi er nødt til at passe vores jødiske medborgere. Det er en opgave, vi påtog os efter anden verdenskrig, og hvor vi har set en opblussen af antisemitiske hændelser efter angrebet på Israel den 7. oktober. Så det er med åbne øjne, at vi står ved ytringsfrihedens side, samtidig med at vi beskytter vores jødiske medborgere i en svær situation, som ikke er set lige i mange, mange år.

Kl. 15:05

Anden næstformand (Karina Adsbøl):

Tak til ordføreren. Der er en række korte bemærkninger. Den første er til fru Mette Thiesen, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 15:05

Mette Thiesen (DF):

Tusind tak til ordføreren og til Det Konservative Folkeparti for at støtte beslutningsforslaget, og tak for en rigtig god tale. Noget af det blev jeg lidt nysgerrig på. Nu går den her søde skoleklasse, som

har siddet og overværet den her debat, desværre, men det var en af de ting, der gjorde, at jeg faktisk kom til at tænke på det, for jeg er jo selv tidligere skolelærer, og jeg er fuldstændig enig i det, ordføreren siger om det her med argumenter. Det er jo noget af det, man lærer med den demokratiske dannelse i folkeskolen: Man skal argumentere, og man skal hele tiden, hvad skal man sige, bruge sine argumenter i stedet for at bruge andet, eksempelvis vold og trusler, som jo stadig væk vil være ulovligt, selv om man fjerner § 266 b.

Så blev jeg også lidt foranlediget af nogle af de tidligere ordførere, som jo netop har advokeret for, at man skulle lukke ned for dem, man ikke var enige med, fordi de måske fremturede på en efter deres mening lidt uheldig vis. Mener ordføreren så ikke, at det også er et led i både vores forældreansvar, men også skolernes, altså det her med at være kildekritisk, og at man også kan sætte spørgsmålstejn ved det, hvis der eksempelvis er nogen, der skriver om noget på Facebook, eller man læser noget på nettet, og at det også er en vigtig del af det at opdrage børn til at blive demokratiske borgere?

Kl. 15:06

Anden næstformand (Karina Adsbøl):

Ordføreren.

Kl. 15:06

Mai Mercado (KF):

Jo, det er ekstremt vigtigt med kildekritik og særlig i en verden, hvor det at udbrede fake news bliver mere og mere tilgængeligt. Derfor bliver vi også nødt til at sige, at når vi eksempelvis har en kanon, hvor der er bestemte episoder i danmarkshistorien, som vi insisterer på at vores skoleelever skal lære om, så bør Muhammedkrisen jo være en del af det.

Det er udtryk for en berøringsangst at tabubelægge en meget, meget vigtig periode, som havde afgørende betydning for Danmark, og som påvirkede Danmarks sikkerhedspolitik, Danmarks udenrigspolitik og Danmarks placering i verden, altså hvordan vi blev opfattet som danskere. Derfor er der ingen grund til at gemme hele den diskussion væk. Man bliver nødt til at undervise i Muhammedkrisen med åbne øjne. Derfor har vi jo foreslået for mange år siden og med opbakning fra en stor del af Folketinget, inklusive bl.a. SF, at man skulle gøre det obligatorisk at undervise i Muhammedkrisen.

Kl. 15:07

Anden næstformand (Karina Adsbøl):

Tak. Spørgeren til anden korte bemærkning.

Kl. 15:07

Mette Thiesen (DF):

Tusind tak. Det er jeg meget enig i. Vi blev også indkaldt, kan jeg huske, til nogle møder, som lige pludselig gled lidt ud i sandet, fordi man havde en regering, der tilsyneladende var fuldstændig ligeglad med at beskytte også lærernes mulighed for at undervise i det her vigtige emne. Så bare min anerkendelse, også for det. Men tak for svarene, tak for talen, og tak for at støtte beslutningsforslaget igen.

Kl. 15:08

Anden næstformand (Karina Adsbøl):

Så er det fru Zenia Stampe, Radikale Venstre. Værsgo.

Kl. 15:08

Zenia Stampe (RV):

Det kommer faktisk bag på mig igen, at ordføreren nævner handlingsplanen mod antisemitisme, og at man var imod skærpelsen af racismeparagraffen, som var, mener jeg – og det troede jeg faktisk der var enighed om – et af de vigtigste elementer i handlingsplanen. Der kunne jeg bare godt tænke mig at høre, hvorfor det egentlig er,

at vi først hører det nu. Altså, hvis det var noget, man i virkeligheden var imod, hvorfor forsøgte man så ikke at få det ændret?

Kl. 15:08

Anden næstformand (Karina Adsøl):
Ordføreren.

Kl. 15:08

Mai Mercado (KF):

Det var vi ikke imod. Altså, det sagde jeg også min tale. Vi vedstår os da den politiske aftale, og vi vedstår os hele den politiske aftale. Det, jeg bare sagde i min tale, var, at man på den ene side godt kan have et ideologisk ønske om at afskaffe racismeparagraffen – det har vi ment igennem mange år efterhånden – og på den anden side mene, at man skal sikre jødiske medborgere i en ekstremt svær og også meget konkret situation, som de står i nu. Jeg beklager meget, hvis ikke der er mulighed for at have den slags nuancer i Folketingssalen, men det vil jeg alligevel påkalde mig. Jeg vil påkalde mig både at have den politiske holdning om, at vi ønsker at få afskaffet racismeparagraffen, samtidig med at vi ønsker at beskytte og hjælpe vores jødiske medborgere.

Kl. 15:09

Anden næstformand (Karina Adsøl):
Spørgeren for anden korte bemærkning.

Kl. 15:09

Zenia Stampe (RV):

Skal jeg så forstå det sådan, at man var for at kriminalisere antisemitiske, altså racistiske holdninger, som har antisemitisk karakter, men ikke alle mulige andre racistiske ytringer? Er det, fordi det er det, der er essensen af De Konservatives standpunkt, altså at antisemitisme skal være ulovligt, men ikke racisme?

Kl. 15:09

Anden næstformand (Karina Adsøl):
Ordføreren.

Kl. 15:10

Mai Mercado (KF):

Som jeg husker forhandlingen, var vi optaget af at rejse et værn om vores jødiske medborgere. Derfor gjorde vi det muligt at lave skærpede strafzoner også, og som jeg hørte det, var der ikke en modstand fra nogen partier imod det inde i det lokale, heller ikke fra Det Konservative Folkepartis side. Men jeg påkalder mig bare retten til at have nogle nuancer i det her; for man kan godt være på ytringsfrihedens side og så samtidig gerne ville beskytte vores jødiske medborgere. De to ting kan sagtens forenes.

Kl. 15:10

Anden næstformand (Karina Adsøl):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere korte bemærkninger. Vi går videre til den næste ordfører, og det er så fru Rosa Lund fra Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 15:10

(Ordfører)

Rosa Lund (EL):

Tak. Jeg kan nok afsløre med det samme, og jeg tror ikke, at det kommer bag på forslagsstillerne, at Enhedslisten ikke støtter det her beslutningsforslag. Grunden til, at vi ikke støtter det, er, at der findes racisme i Danmark. Kampen mod racisme er vigtig, fordi racisme findes i virkeligheden, ligesom antisemitisme findes i virkeligheden, og ligesom hadtale mod minoriteter findes.

Derfor er jeg glad for, at vi flere gange inden for de sidste par år har styrket § 266 b, også kaldet racismeparagraffen, f.eks. ved

at tilføje mennesker med handicap, så de også bliver beskyttet af paragraffen. Det synes jeg er ærgerligt at man vil fjerne. Derfor er jeg også glad for handleplanen mod racisme, og på en eller anden måde manglede det jo bare, når vi tilbage i 2001 aftalte, at der skulle være det, og derfor er jeg glad for, at de forhandlinger endelig er startet.

Der er uendelige eksempler på racismens grimme påvirkning af vores samfund, og det giver næppe mening at begynde at opliste alle de forfærdelige scenarier. Men jeg kan huske, at sidst vi behandlede det samme forslag for et par år siden, havde jeg et eksempel med om en 15-årig, der var blevet mobbet ud af sin skole, på grund af at nogle andre elever mente, at det var helt fint at bruge racistiske udtalelser til at ødelægge deres klassekammerats liv.

Som det fremgår af det her beslutningsforslag, er forslagsstillerne af den overbevisning, at det vil styrke ytringsfriheden, hvis vi ophæver racismeparagraffen. Jeg forstår, at det er det, der er motivationen. Men jeg er af den modsatte overbevisning, for jeg mener ikke, at det vil styrke ytringsfriheden at afskaffe racismeparagraffen. Jeg er af den holdning, at ytringsfriheden stopper der, hvor straffeloven starter, og det synes jeg er fornuftigt.

Det beskytter faktisk ytringsfriheden, at vi har § 266 b. Der er mennesker – og det er meget veldokumenteret, bl.a. af Institut for Menneskerettigheder – som ikke blander sig i den offentlige debat, fordi de bliver udsat for trusler og hadtale, bl.a. på baggrund af deres religion. Vi ser jo med vores jødiske medborgere, at der er nogle af dem, som simpelt hen ikke tør at blande sig i den offentlige debat, fordi de er bange for at blive udsat for trusler. Det beskytter den her paragraf imod. Vi ser danske unge med minoritetsbaggrund, som ikke tør blande sig i den offentlige debat, fordi de er bange for at blive udsat for trusler. Det beskytter den her paragraf imod. Derfor mener jeg faktisk ikke, at det er en styrkelse af ytringsfriheden at afskaffe den. Jeg har respekt for, at man har den holdning, men jeg er ikke enig.

Racismeparagraffen, altså § 266 b, sikrer, at vi beskytter mennesker, og det er det vigtigste for Enhedslisten. Men ytringsfriheden er også vigtig for Enhedslisten. Derfor er vi bl.a. imod koranloven, og derfor gik vi også forrest i forhold til at få afskaffet blasfemiparagraffen i dansk straffelov. For blasfemiparagraffen beskytter ikke mennesker. Den beskytter guder, og det er altså noget andet.

Vi synes i Enhedslisten, at der skal være plads til, at man så at sige kan gøre grin med magthaverne og også med guder. Vi er ikke interesseret i lovgivning, der beskytter guder. Vi er interesserede i lovgivning, der beskytter mennesker. Derfor er vi glade for og stolte af, at det er lykkedes at komme af med blasfemiparagraffen, samtidig med at det er lykkedes at styrke racismeparagraffen. For som den konservative ordfører sagde lige før, er det vigtigt, at der er plads til nuancer, også i den her Folketingssal.

Enhedslisten kan ikke støtte det her beslutningsforslag, og som jeg startede med at sige, var det nok heller ikke det, Dansk Folkeparti havde regnet med. Tak for ordet.

Kl. 15:15

Anden næstformand (Karina Adsøl):

Tak til ordføreren. Der er en kort bemærkning til fru Mette Thiesen, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 15:15

Mette Thiesen (DF):

Det har ordføreren ret i. Det havde været en glædelig overraskelse, men det havde dog været en overraskelse.

Bare for at tage et konkret eksempel, altså det eksempel, jeg nævnte fra talerstolen før, hvor der var en, der skriver noget om islam, kunne jeg bare godt tænke mig at høre, om islam er en race. For det burde jo faktisk falde ind under, som ordføreren siger, den

gamle blasfemiparagraf, men det ligger altså under § 266 b, hvor man ikke må kritisere islam som ideologi.

Så hvis ordføreren er så meget imod blasfemiparagraffen – det var jeg også selv; det var godt, at den blev afskaffet – hvorfor er man så ikke også for, at man afskaffer § 266 b, som straffer folk for sådan nogle ytringer som det her? Det burde vel være lovligt, jf. ordførerens tale.

Kl. 15:16

Anden næstformand (Karina Adsbøl):
Ordføreren.

Kl. 15:16

Rosa Lund (EL):

Jeg kender ikke den konkrete sag, som fru Mette Thiesen refererer til. Jeg lyttede ellers godt efter, da fru Mette Thiesen fremførte sin begrundelse for det her beslutningsforslag. Jeg skal ikke kunne svare på, hvorfor dommeren har dømt, som dommeren har gjort i den her sag. Men nu er det jo slået fast i dansk straffelov, fordi vi har fjernet blasfemiparagraffen, at man gerne må kritisere islam. Selvfølgelig må man det.

At koranloven så er blevet indført, som i den grad ikke var med Enhedslistens stemmer, gør jo, at der nu er nogle ting, der er ulovlige. Men der er vi i Enhedslisten jo så for en sjælden gangs skyld, vil jeg nærmest sige, enige med Dansk Folkeparti på et område, der omhandler straffeloven.

Kl. 15:16

Anden næstformand (Karina Adsbøl):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere korte bemærkninger, så vi går videre i ordførerrækken til fru Zenia Stampe, Radikale Venstre. Værsgo.

Kl. 15:16

(Ordfører)

Zenia Stampe (RV):

Tak. Jeg bliver lige nødt til at deklarere, at jeg altså ikke er helt rask, men det er lidt svært lige at indkalde en stedfortræder, når man er i et lille parti, så det håber jeg at I kan se igennem fingre med. Men det er heldigvis en tilbagevendende debat – eller jeg ved ikke, om jeg skal sige »heldigvis«, for jeg ville egentlig ønske, at vi ikke havde den i dag i Folketingssalen, selv om man jo ikke burde sige, at nogle debatter var forkerte i et demokrati. Men debatten om racismeparagraffen er jo en tilbagevendende debat, vi har, og hver gang vi har den, synes jeg, det er vigtigt, at vi minder os selv om, hvorfor vi fik den paragraf.

Vi fik den i 1939. Det var året efter krystalnatten i Tyskland. Det skete på baggrund af flere års politiske arbejde i lyset af den udvikling, som man fulgte i Tyskland, men som jo også på det tidspunkt smittede af på Danmark. For man så danske nazister føre en systematisk hetz mod danske jøder. De danske politikere var på det tidspunkt ret optaget af, hvordan man kunne retsforfølge de her nazister og straffe dem for deres målrettede hetz mod jøder, men de paragraffer, man havde, var ikke tilstrækkelige. Det var ikke nok at have regler mod bagvaskelse eller blasfemi for den sags skyld, og derfor endte man med at anbefale at vedtage racismeparagraffen. Det skete i 1939. Den blev først anvendt lidt mere end 5 år efter, nemlig i forbindelse med retsopgøret mod de såkaldte landsforrædere, altså dem, som stak jøderne under anden verdenskrig – nazisterne. Det var dem, som første gang blev udsat for racismeparagraffen.

Historien er jo vigtig, men jeg synes, man begår en fejl, hvis man tror, at det så kun handlede om jøderne dengang og det kun handlede om den specifikke situation. For den lære, man drog dengang, var jo ikke kun, at der var antisemitisme, men også, hvad dehumanisering kunne føre til. Det var jo også derfor, man ikke

indførte en jødeparagraf, selv om den faktisk gik under det navn blandt politikerne på det tidspunkt. De kaldte den jødeparagraffen, men der står ikke noget om jøder i racismeparagraffen. Der står ikke engang »racisme«, der står »tro« og »afstemning«, og så er den blevet udvidet siden, bl.a. til at omfatte seksuel orientering. Det var jo i erkendelse af, at racismeparagraffen og motivet udsprang af en specifik historisk begivenhed, men som desværre pegede på noget mere universelt og noget mere bekymrende, nemlig hvad dehumanisering af befolkningsgrupper kan føre til. Det er den vigtige historiske lære fra anden verdenskrig, fra holocaust. Det var derfor, vi ikke bare fik en antisemitismeparagraf, men vi fik en racismeparagraf.

Jeg tør ærligt talt ikke tænke på, hvordan debatten ville være i Danmark, hvis vi ikke havde den, og hvordan debatten i verden ville være, hvis vi ikke havde sådan en. For vi ser jo desværre igen og igen eksempler på den dehumanisering, og hvad den fører til. Vi husker nemlig Kosovoalbanerne og serberne. Det skete på vores eget kontinent, og det er ikke så længe siden. Vi taler nogle gange om tyrkernes folkemord mod armenierne. Den jødeforfølgelse, som jo er, tror jeg godt jeg tør sige, det største og væsentligste udtryk for racisme, vi nogen sinde har set i verdenshistorien, er desværre bare ikke enestående. Det sker igen og igen, og det her er et af vores værn mod, at det kan ske. Det er ikke nok, at vi er enige om, at vi ikke vil se holocaust og gaskamre igen. Det er alt det, der fører derhen.

Når jeg hører hr. Steffen Larsen sige, at det er ærgerligt for debatten, at man ikke kan udtale sig racistisk, så tænker jeg: Det her handler ikke om debatten, det handler om ofrene. Er det en trøst for danske jøder, at Hizb ut-Tahrir, hvis vi ikke havde en racismeparagraf, kunne stå og dele løbesedler ud med dybt racistiske udsagn, f.eks. at jøderne er et bagvaskende folk, og at det er et folk, der forråder og bryder aftaler og pagter, og at de opdager løgne og fordrejer ord osv. osv.? Det er den type løbesedler, som de blev dømt for.

Er det et svar til danske jøder, at det er givtigt for debatten, at det findes derude, og at man så må tage det op i debatspalterne? Jamen hvad, hvis det er foran synagogen, at man står og deler den slags flyers ud? Nogle gange er der faktisk ting, der er vigtigere end debatten. Når jeg så har sagt det, mener jeg faktisk også, at racismeparagraffen beskytter debatten. Som flere heroppe har fremhævet, er det faktisk også en beskyttelse af minoriteters ret til og mulighed for at deltage i debatten. Det er en rettighed, synes jeg jo, til at være borger i det danske samfund uden at blive udsat for hetz. Og med de ord kan jeg meddele, at vi ikke støtter forslaget.

Kl. 15:22

Anden næstformand (Karina Adsbøl):

Tak til ordføreren. Der er en række korte bemærkninger, og den første er til fru Mette Thiesen, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 15:22

Mette Thiesen (DF):

Tak for talen. Det lød næsten, som om ordføreren var helt rørt, men jeg gætter på, at det er, fordi ordføreren har lidt med halsen.

Det er jo simpelt hen, så hykleriet driver ned ad væggene, at høre ordføreren for Radikale Venstre, som har stået i spidsen for at importere en masse mennesker fra Stormellemøsten og Nordafrika, som aldrig burde have været i Danmark, og som står i spidsen for den antisemitisme, som vi desværre ser en opblomstring af, stå og tale om antisemitisme og § 266 b i den henseende.

Jeg er fuldstændig enig i det, ordføreren siger, i forhold til at vi skal beskytte det jødiske mindretal, men hvad er den største trussel mod det jødiske mindretal? Hvad er den største trussel mod de homoseksuelle? Hvad er den største trussel mod kvinders ligestilling og kvinderettigheder? Det er islam. Hvorfor må man så ikke skrive, som hr. Ole Flemming Nielsen eksempelvis skrev på Facebook dengang? Hvorfor må man ikke sige det, som vi alle ved er sandheden

i dag, at det er islam, der ligger til grund for det? Men det vil ordføreren jo ikke anerkende. Ordføreren har selv været med til at skabe problemet.

Kl. 15:25

Anden næstformand (Karina Adsbøl):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 15:23

Kl. 15:23

Zenia Stampe (RV):

Jeg synes, fru Mette Thiesen leverer et fantastisk bevis på, at vi har en meget fri og åben debat i Danmark. Jeg vil vove at påstå, at de ord, som fru Mette Thiesen har sagt til mig nu og tidligere i dag, er dybt racistiske. Men bare rolig, jeg kommer ikke til at anmelde fru Mette Thiesen for racisme, for vi har en udvidet ytringsfrihed her i Folketinget, og jeg synes også, det er fint, at vi har den her.

Men jeg synes f.eks. ikke, at fru Mette Thiesen skulle stå og dele flyers ud foran en moské med ord a la: I er blevet importeret. Jeres religion er så og så osv. osv. Det er lige præcis sådan noget, som racismeparagraffen beskytter mod. Den beskytter ikke mod den type meget, meget hårde, synes jeg også, racistiske angreb mod en religion, men den beskytter faktisk danske muslimer mod, at fru Mette Thiesen stiller sig foran en moské og spreder sine racistiske holdninger dér i en målrettet hetz mod en folkegruppe.

Kl. 15:24

Anden næstformand (Karina Adsbøl):

Spørgeren for den anden korte bemærkning.

Kl. 15:24

Mette Thiesen (DF):

Beklager på forhånd, formand. Jeg kan da bare sige: Bring it on, hvis det er, at ordføreren har behov for det. Jeg står hundrede procent ved det her, og det er sandheden.

Det viser jo sådan set ret klart og tydeligt: 1) ordføreren og Radikale Venstres hykleri i verdensklasse, og 2) at vi generelt set har brug for at begynde at sørge for at få ryddet op i Danmark og at få afskaffet den her racismeparagraf, som jo beskytter de forkerte, kan man sige, for det er jo også den, som været brugt til eksempelvis at lukke ned for den kritik, der har været af den her indvandring fra Stormellemøsten og Nordafrika. Men jeg er simpelt hen nødt til at sige, at det er hyklerisk af ordføreren at italesætte det på den her måde.

Kl. 15:25

Anden næstformand (Karina Adsbøl):

Tak. Tiden er gået, ordfører! Der er en taletid, man skal overholde. Ordføreren.

Kl. 15:25

Zenia Stampe (RV):

Hvad skal jeg sige? Nu er det jo efterhånden blevet nærmest politisk ukorrekt at beskyjde folk for racisme, men jeg mener faktisk, at mange af de holdninger, som fru Mette Thiesen giver udtryk for, er racisme. Men jeg tror ikke, de er omfattet af racismeloven, og det er helt okay for mig. Vi skal have en åben og direkte debat. Der er faktisk plads til, at man siger småracistiske ting. Men nej, der er ikke plads til, at man står og deler løbesedler ud om, at jøder eller et bestemt folkefærd skal dræbes; jeg ved ikke, om fru Mette Thiesen kunne finde på at skrive det om andre befolkningsgrupper. Det er der ikke plads til.

Kl. 15:25

Anden næstformand (Karina Adsbøl):

Tak. Så er det hr. Steffen Larsen, Liberal Alliance. Værsgo.

Steffen Larsen (LA):

Jeg bliver noget forundret, når fru Zenia Stampe siger, at det er § 266 b, der beskytter mod, at nogen kan stå foran en moské eller foran en synagoge og uddele materiale. For vi har ingen eksempler på, at det er det, man har brugt racismeparagraffen til. Der har vi brugt politiloven til at fjerne folk, der demonstrerer steder, hvor de ikke er velkomne til at demonstrere. Politiloven blev brugt imod Rasmus Paludan og flere, så de ikke kunne stå foran moskéer ved fredagsbønnen med deres demonstration. Det var politiloven, ikke § 266 b. Så det undrer mig, at fru Zenia Stampe vælger at tage den argumentation op. Så kan man jo igen bare stille spørgsmål ved, om fru Zenia Stampe har helt styr på sin argumentation.

Kl. 15:26

Anden næstformand (Karina Adsbøl):

Ordføreren.

Kl. 15:26

Zenia Stampe (RV):

Nu nævnte jeg jo en helt specifik dom, der handlede om Hizb ut-Tahrir, der uddelte løbesedler med groft racistiske udsagn om jøder. Nej, mig bekendt stod de heller ikke foran en synagoge. Det havde jo nok gjort det til en skærpene omstændighed. Men det var trods alt racismeparagraffen, de blev dømt efter; det var ikke politiloven, man brugte.

Kl. 15:27

Anden næstformand (Karina Adsbøl):

Spørgeren for anden korte bemærkning.

Kl. 15:27

Steffen Larsen (LA):

Nej, men så kan jeg jo lige citere dig, fru Zenia Stampe. Det, du sagde meget specifikt, var, at det var foran en synagoge, og hvis man gjorde det foran en synagoge, var det § 266 b, der skulle afhjælpe det. Det var ikke selve flyeren i sig selv. Det var under din egen tale – eller undskyld, under ordførerens egen tale. Så når du bruger det som argument, må jeg jo også tvivle på, om du har styr på dine argumenter – undskyld, ordføreren har styr på sine argumenter. Jeg bliver også lidt antændt af debatten. Men i den forbindelse må jeg bare sige, at det, ordføreren sagde, jo så ikke giver mening.

Kl. 15:27

Anden næstformand (Karina Adsbøl):

Ordføreren.

Kl. 15:27

Zenia Stampe (RV):

Jeg kunne jo godt tænke mig at se hr. Steffen Larsens og Liberal Alliances reaktion, hvis det pludselig var op til politiet, hvornår man må uddele racistisk materiale – at det skulle være politiets vurdering, om det var et brud på den offentlige orden eller var i orden, at folk stod med løbesedler med dybt racistiske ytringer foran en synagoge eller foran en moské. Politiet har jo ikke mindst i lyset af de sidste 20 års mange sager, der har været i politiet, brug for at vide, hvad de skal agere på, så det ikke er dem, der beslutter, hvad der er lovligt, men det faktisk er os.

Kl. 15:28

Anden næstformand (Karina Adsbøl):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere korte bemærkninger. Så går vi videre i ordførerrækken, og nu er det hr. Torsten Gejl, Alternativet. Værsgo.

(Ordfører)

Torsten Gejl (ALT):

Tak, formand. Jeg opfatter egentlig lidt det her beslutningsforslag, som om man gerne vil invitere til en samtale og derfor vil fjerne nogle af begrænsningerne for ytringsfriheden og kunne samtale mere bredt. Jeg tror bare, at beslutningsforslaget i den forstand er kontra-produktivt, for hvis alle skal være med i debatten, er vi simpelt hen nødt til at have nogle rammer for debatten, som gør det til en værdig debat.

Det er sådan, som det også blev nævnt fra talerstolen, at 76 pct. af alle danskere ser hadtale som et almindeligt samfundsproblem. Og hvis vi kigger rundt på de sociale medier, er det jo efterhånden ved at være rigtig, rigtig slemt. Der er så mange folk, der ikke orker at være med i den politiske del, den samfundsmæssige del af samtalen på de sociale medier. Vi ser det særlig på X lige nu, hvor jeg oplever, at efter Elon Musk er kommet og nu ejer det, er det nærmest sådan, at der er bestemte emner, hvor man, hvis man overhovedet udtaler sig om dem, får så mange personlige angreb, at det jo nærmest er fuldstændig umuligt at have med at gøre. Ens kommentarspor ligner en kloak.

Så for mit vedkommende ville jeg hellere prøve at moderere samtalen, opfordre til at tale pænt til hinanden, sådan at der er flere, der har lyst til at være med. For om dem, der ikke har lyst til at være med i en hadefuld tone på et socialt medie, kan man jo ikke også sige, at det er nogen, der ikke mener noget eller havde noget at sige, hvis nu der var en pænere tone i debatten. Hvis det så også – foruden den tone, der er nu – skulle være lovligt, være tilladt at forhåne og nedværdige personer på grund af race, hudfarve, national eller etnisk oprindelse, tro eller seksuel orientering, hvor ender vi så henne? Hvem har lyst til at snakke sammen længere i den fælles samfundsdebat? Bl.a. derfor er Alternativet imod det her beslutningsforslag, formand.

Kl. 15:31

Anden næstformand (Karina Adsbøl):

Tak til ordføreren. Der er ikke nogen korte bemærkninger. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, fru Mette Thiesen, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 15:31

(Ordfører for forslagsstillerne)

Mette Thiesen (DF):

Tak. Jeg orker næsten ikke at kommentere på den sidste bemærkning, der kom heroppefra fra Alternativet. Nu oplever Alternativet og dem med alle de såkaldt rigtige holdninger jo noget modstand. De oplever noget af det, som vi andre oplevede på X før. Nu har man bare åbnet op for, at det ikke kun er de såkaldt rigtige holdninger, som man må ytre, men at det faktisk er alle holdninger. Det er sådan set kun sundt, jævnfør min kommentar før om kildekritik og det at kunne argumentere og lære at leve i et samfund, hvor nogle argumenterer på en anden måde, end man selv gør.

Jeg vil egentlig bare sige tak til Liberal Alliance, Danmarksdemokraterne og Konservative for at støtte det her forslag om afskaffelse af den såkaldte racismeparagraf, altså § 266 b. Jeg har sådan set været meget enig i både hr. Steffen Larsens, fru Mai Mercados og også fru Betina Kastbjergs taler.

Den her racismeparagraf blev indført af en årsag tilbage i 1939. Det er fuldstændig rigtigt. Det, den bliver brugt til i dag, er at lukke ned for ubehagelige fakta. Den har hovedsagelig været brugt til aktivt at lukke ned for folk fra politiske partier på højrefløjen, når de har adresseret reelle problematikker, altså noget af det, som danskerne har oplevet alle de steder, hvor de politisk korrekte og

eliten ikke kom, nemlig problemer i forbindelse med ikkevestlig indvandring.

Derfor er den skadelig for demokratiet, og den er skadelig for ytringsfriheden, og derfor bør den afskaffes. Der vil stadig væk være rig mulighed for at straffe for trusler, og der vil stadig væk være rig mulighed for, at man kan anlægge en injuriersag i det privatretlige system, hvis man har lyst til det. Der vil faktisk, selv om man afskaffer den her paragraf, stadig være bred mulighed for at kræve sin ret, hvis man mener, at den på nogen måde er blevet krænkert.

Men vi kan ikke acceptere at have en paragraf, hvor man lukker ned for de holdninger, man fra de politisk korrektes side ikke bryder sig om. Vi kan ikke acceptere en paragraf, som klart og tydeligt er blevet brugt til at lukke ned for noget, som vi i dag ved er ubestridelige fakta.

Derfor vil jeg egentlig ikke sige så meget andet end tak til de partier, der har støttet, at man fjerner den her såkaldte racismeparagraf. Desværre bliver det ikke en realitet, men det er i hvert fald dejligt at mærke opbakning fra andre partier i blå blok, og så kan vi forhåbentlig efter et folketingsvalg få fjernet paragraffen med et borgerligt flertal. Tak.

Kl. 15:34

Anden næstformand (Karina Adsbøl):

Tak til ordføreren. Der er en kort bemærkning til fru Zenia Stampe, Radikale Venstre. Værsgo.

Kl. 15:34

Zenia Stampe (RV):

Jeg vil bare høre, om fru Mette Thiesen og Dansk Folkeparti mener, at antisemitiske ytringer skal være lovlige.

Kl. 15:34

Anden næstformand (Karina Adsbøl):

Ordføreren.

Kl. 15:34

Mette Thiesen (DF):

Altså, hvis man fjerner § 266 b – det har vi diskuteret nærmest hele dagen her i salen – fjerner man jo den paragraf om det her med det forhånende og nedværdigende. Der vil stadig være mulighed for at straffe for trusler, og der vil også stadig være mulighed for at straffe for mange andre ting.

Jeg vil gå meget langt for at sikre danske jøder, men det er også, fordi jeg ved, hvor truslen reelt kommer fra. Og jeg tror ikke fru Zenia Stampe er enig i de løsninger, vi har i Dansk Folkeparti i forhold til det her, for når du ser eksempelvis store optog af folk, der går og råber om jødehad osv., er det altså fru Zenia Stampes kernevælgere, der går i optogene. Det er hovedsagelig dem fra de muslimske lande, og vi ved, at der i islam er et iboende had til jøder. Altså, der, hvor islam gror frem, dør friheden og demokratiet og ligestillingen mellem kønnene og, hvad skal man sige, kvindernes rettigheder osv.

Så jeg ved godt, hvordan vi gerne vil se Danmark fremadrettet, og det er et Danmark uden antisemitisme.

Kl. 15:35

Anden næstformand (Karina Adsbøl):

Spørgeren for anden korte bemærkning. Værsgo.

Kl. 15:35

Zenia Stampe (RV):

Jeg synes, den replik afslørede, hvad der er på spil i dag. Det her handler vist ikke om at beskytte jøder; det handler om at angribe muslimer. Og det er vi jo mange der godt har vist at det altid har

handlet om, når Dansk Folkeparti snakker om antisemitisme, altid. Det er altid den underliggende dagsorden.

Kl. 15:38

Men det, jeg derfor gerne vil spørge om, er: Skal det være lovligt? Og vi kan da godt lege med tanken om, at det skal være en muslim, der delte løbesedler ud, hvor der stod, at jøder er nærige, at de er folkedræbere, at de er alle mulige frygtelige, racistiske ting. Skal det være lovligt ifølge fru Mette Thiesen, at, ja, lad os bare sige det, danske muslimer stod og uddelte løbesedler med den type antisemitiske angreb mod jøder? (*Anden næstformand* (Karina Adsbøl): Ja tak!). Skal det være lovligt?

Kl. 15:36

Anden næstformand (Karina Adsbøl):

Tiden er gået. Og der skal lige være lidt ro nede på de forreste rækker, så ordføreren kan høre, hvad der bliver spurgt om.

Ordføreren.

Kl. 15:36

Mette Thiesen (DF):

Med Dansk Folkepartis politik ville størstedelen af medlemmerne af Hizb ut-Tahrir slet ikke være i Danmark. Så det er sagt. Så nej, vi går ikke ind for nogen former for hverken racisme eller antisemitisme eller nogen som helst andre i øvrigt både fordummende og uopdragene, hvad skal man sige, kommentarer osv. Men fru Zenia Stampe kan slet ikke se, at hykleriet driver ned ad væggene, for fru Zenia Stampe har stået i spidsen for en politik, hvor man har importeret en hel masse mennesker, som faktisk har et iboende had mod jøder.

Kl. 15:37

Anden næstformand (Karina Adsbøl):

Så er det fru Rosa Lund, Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 15:37

Rosa Lund (EL):

Tak for det. Jeg savner faktisk et klart svar på det, fru Zenia Stampe spørger om. Skal antisemitisme være ulovligt i Danmark?

Kl. 15:37

Anden næstformand (Karina Adsbøl):

Ordføreren.

Kl. 15:37

Mette Thiesen (DF):

Det svarede jeg sådan set også klart og tydeligt på. Hvis man fjerner § 266 b, fjerner man den mulighed for at straffe for forhånende, nedværdigende osv. ytringer, som der jo står her. Hvis det er, at man fører Dansk Folkepartis politik, vil der være markant mindre antisemitisme. Jeg vil næsten lade det være grænsende til at sige, at den stort set vil være udryddet. Og det er simpelt hen, fordi det segment, der har de største antisemitiske holdninger, jo er dem, som er kernevælgere for både Radikale Venstre, men nok også Enhedslisten. Altså, det er dem, som kommer fra de muslimske lande, og det er jo sådan ret velkendt.

Kl. 15:38

Anden næstformand (Karina Adsbøl):

Spørgeren for den anden korte bemærkning. Værsgo.

Kl. 15:38

Rosa Lund (EL):

Det kan jo være, at fru Mette Thiesen ikke er bekendt med det, men hvis man kigger i Center for Terroranalysens trusselvurdering, kan man se, at den stigende antisemitisme kommer fra den yderste højrefløj, og det tror jeg altså mig bekendt, fru Mette Thiesen, ikke er mine kernevælgere. Så det vil jeg gerne have mig frabedt.

Anden næstformand (Karina Adsbøl):
Ordføreren.

Kl. 15:38

Mette Thiesen (DF):

Jeg køber simpelt hen ikke den præmis. Vi har talt om Muhammed-tegningerne, og vi har talt om Muhammed. Jamen prøv at høre, der er også skøre mennesker på højrefløjen; det kan vi da blive fuldstændig enige om. Og antisemitisme er da aldrig nogen sinde okay, men vi må jo altid møde de her ting med debat og argumenter, og det er jo det, der har været problemet generelt. Hvis man eksempelvis har kritiseret muslimsk indvandring, har venstrefløjens argumenter jo været, at man bare skulle lukke ned for os, der kritiserede, i stedet for at tage debatten og så prøve at finde nogle løsninger.

Jeg er bare nødt til at sige, at hvis man fører Dansk Folkepartis politik, vil jeg stadig væk stå på mål for, at det så ville være langt mere rart og dejligt at leve i Danmark.

Kl. 15:39

Anden næstformand (Karina Adsbøl):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere korte bemærkninger.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

4) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 49:

Forslag til folketingsbeslutning om at sikre beslutningsgrundlag til modernisering af regler om danskernes støtte til velgørende organisationer.

Af Karina Lorentzen Dehnhardt (SF) og Mai Mercado (KF) m.fl. (Fremsættelse 13.11.2024).

Kl. 15:39

Anden næstformand (Karina Adsbøl):

Jeg vil gerne høre, om ordføreren for forslagsstillerne, fru Mai Mercado, ønsker at give en begrundelse for forslaget. Det ønsker ordføreren for forslagsstillerne. Der er 2 minutters taletid. Værsgo.

Kl. 15:40

Begrundelse

(Ordfører for forslagsstillerne)

Mai Mercado (KF):

Tak. Det her er et forslag, som samler politisk, og som sikrer, at når vi donerer til velgørenhed, er vi samtidig med til at understøtte civilsamfundet. I dag kan vi se, at den måde, som indsamlingsloven er skruet sammen på, giver nogle udfordringer, for indsamlingsloven betyder i dag, at enten kan man give en enkelt donation eller også skal man tegne et medlemskab med alle de rettigheder, som jo hører med. Og det kan være rigtig godt, hvis man gerne vil være medlem af eksempelvis Kræftens Bekæmpelse – så kan man få rettigheder, hvor man både kan komme til generalforsamling, man kan få nyhedsbreve, og man kan få forskellige uddannelsesstilbud undervejs. Men hvis man nu bare gerne vil lægge en donation hver eneste

måned hos en forening uden at få alle de rettigheder med og uden alt det bureaukrati, som følger med, så kan man det faktisk ikke.

Derfor mener ISOBRO, som er brancheforeningen for de velgørende organisationer, at man skal ændre loven, således at man kan få mulighed for at kunne give en månedlig donation, uden at alle de her ekstra rettigheder følger med, hvis det er det, man har lyst til. Og det er det, som det her forslag, som samler politisk, går på, og som vi håber at Folketinget vil tage godt imod. Når jeg siger vi, er det Det Konservative Folkeparti og Socialistisk Folkeparti, og det er jo to folkepartier, som ellers er ret så forskellige, men som har det tilfælles, at begge partier går meget op i civilsamfundet og gerne vil sikre civilsamfundet bedre kår, end det har i dag.

Så vi ser frem til debatten og håber, at Folketinget tager pænt imod det.

Kl. 15:42

Anden næstformand (Karina Adsøl):

Tak til ordføreren. Så er forhandlingen åbnet, og den første, der får ordet, er justitsministeren. Værsgo.

Kl. 15:42

Forhandling

Justitsministeren (Peter Hummelgaard):

Tak for ordet, og tak til forslagsstillerne for beslutningsforslaget. Der lægges op til, at regeringen inden den 1. januar 2026 skal sikre et fagligt grundlag for at vurdere, om indsamlingsloven skal revideres. Det skal tjene til at vurdere, om indsamlingsloven skal revideres med det formål at gøre det muligt for danskerne både at støtte med et fast beløb og et medlemskab, når de bliver tilbudt at bakke op om velgørende fonde og foreninger. Jeg har sådan set stor sympati og også respekt for det arbejde, som mange almenntilgørende organisationer udfører. Hvad enten målet er at hjælpe udsatte børn, afhjælpe klimaforandringer, bekæmpe sygdomme eller noget helt fjerde, er der ofte tale om vigtige dagsordener, som i sidste ende kommer os alle sammen til gavn. Muligheden for at samle ind er en hjørnestein i mange af organisationernes arbejde, og derfor er det også vigtigt, at indsamlingsreglerne er skruet rigtigt sammen. Derfor har jeg også set frem til debatten i dag.

Inden jeg går nærmere ind i beslutningsforslaget, vil jeg gerne kort forklare, hvordan reglerne ser ud i dag. For som forslagsstillerne også bemærker, er reglerne på området komplekse. Reguleringen skal først og fremmest findes i indsamlingsloven. Grundreglen i indsamlingsloven er, at hvis man gerne vil samle ind, skal man som det klare udgangspunkt have en tilladelse fra Indsamlingsnævnet. Det gælder for alle – også når almenntilgørende fonde og foreninger ønsker at samle ind for at modtage et fast støttebeløb f.eks. hver måned. Det er det, som i beslutningsforslaget bliver kaldt at hverve faste støtter.

Derudover er der særlige regler i indsamlingsloven for hus- og gadeindsamlinger – altså indsamlinger, hvor man opsøger borgerne i deres eget hjem, på telefonen eller på gaden. Reglerne for den slags indsamlinger er af hensyn til at sikre privatlivets fred meget strikse, og som hovedregel er det slet ikke tilladt. Men hvis en organisation lever op til bestemte krav i indsamlingsloven, kan den få tilladelse til at gennemføre hus- og gadeindsamlinger en gang om året i 3 år ad gangen. Det er nok den måde, hvorpå fleste danskere igennem tiden har støttet organisationer som Røde Kors eller Kræftens Bekæmpelse. Civilstyrelsen har i den forbindelse oplyst, at man skal være opmærksom på, at organisationerne kan bede om både et enkeltstående bidrag og et løbende bidrag, når de har fået tilladelse til hus- og gadeindsamling, ligesom man kan bede om både et enkeltstående bidrag og et løbende bidrag på baggrund af en almindelig indsamlingstilladelse. Det vil altså sige, at de indsamlende

organisationer godt kan bede om et løbende, f.eks. månedligt bidrag, når de har en hus- og gadeindsamlingstilladelse.

Endelig har vi reglerne om medlemshvervning, det vil sige, hvor en organisation f.eks. ved personlig henvendelse på gaden opsøger borgere for at få dem til at blive medlem af deres forening. Medlemshvervning betragtes derimod ikke som en indsamling og er derfor ikke omfattet af indsamlingsloven, bortset fra to bestemmelser: Det er dels en bestemmelse om, at man skal overholde god indsamlingsskik, dels at Indsamlingsnævnet kan udtale kritik, hvis ikke man overholder god indsamlingsskik. Derimod gælder grundreglen om, at man skal have en tilladelse fra Indsamlingsnævnet, ikke. God indsamlingsskik indebærer bl.a., at der skal udvises respekt for bidragydernes integritet og handelfrihed, ligesom der skal være åbenhed om indsamlerens egen organisations formål, ledelse og økonomi.

Det kan måske umiddelbart virke underligt, at reglerne for medlemshvervning er mindre strikse end reglerne for faste støttebidrag. Det er imidlertid helt tilsigtet. Lovforslaget fra 2014, der ligger til grund for indsamlingsloven, bygger på en betænkning fra et sagkyndigt udvalg, og udvalget fandt, at begrænsning af medlemshvervning ikke harmonerer med almindelige hensyn til foreningsfriheden. Så der er altså tale om en særlig undtagelse til, hvad der ellers gælder, som er begrundet i et hensyn til foreningsfriheden. Indsamlingsloven fra 2014 blev evalueret i 2017, og i den forbindelse fandt man ikke anledning til at ændre i reglerne om faste støttebidrag.

Reglerne om hus- og gadeindsamlinger afspejler en nødvendig afvejning mellem forskellige hensyn. For det første er der hensynet til, at organisationerne skal have mulighed for at samle ind til godgørende formål. Derfor er hus- og gadeindsamlinger tilladt under visse omstændigheder. For det andet er der altså hensynet til, at nogle borgere synes, at de her indsamlinger er forstyrrende, endda ligefrem ubehagelige, hvis de eksempelvis føler sig presset til at give bidrag. Og for det tredje er det vigtigt at undgå, at indsamlingsmidler misbruges til ulovlige formål. Det gælder bl.a. terrorfinansiering. Desværre viser PET's nationale risikovurdering af terrorfinansiering fra januar 2024, at risikoen på nonprofitområdet er høj. Der findes netværk i Danmark, der har både evne og vilje til at skaffe midler bl.a. gennem indsamlinger til støtte for terrorbevægelser eller lignende.

Kl. 15:47

I forhold til beslutningsforslaget er det værd at bemærke, at hvis man sidestiller reglerne om indsamling af såkaldte faste støtter med reglerne om medlemshvervning, vil det bl.a. indebære, at man ikke vil skulle have en tilladelse for at samle ind. Det vil også indebære, at organisationerne stort set frit kan foretage hus- og gadeindsamling. Den her form for indsamling vil i så fald kun være underlagt reglerne om god indsamlingsskik. Efter min opfattelse vil der være tale om en grundlæggende ændring og en betydelig lempelse af de nuværende indsamlingsregler.

Civilstyrelsen, der er sekretariat for Indsamlingsnævnet, vurderer således også, at en ændring af reglerne vil betyde, at der kommer langt flere uanmodede henvendelser til borgere både hjemme, telefonisk, og når de færdes i det offentlige rum. Det mener jeg langt fra – langt fra – er hensigtsmæssigt. De nuværende regler rammer efter regeringens opfattelse en fornuftig balance. Ikke mindst bygger indsamlingsloven allerede på grundige faglige overvejelser fra et sagkyndigt udvalg. Regeringen ser derfor ikke noget behov for at etablere et nyt fagligt grundlag. Om vi ønsker at ændre reglerne som foreslået, er mest af alt et politisk spørgsmål, og her mener vi som sagt, at balancen er passende, som den er nu. Regeringen kan derfor ikke støtte beslutningsforslaget.

Når det er sagt, er det selvfølgelig vigtigt, at vi løbende vurderer, om reglerne på indsamlingsområdet passer til den virkelighed, vi lever i. Det gjorde vi senest med ændringen af indsamlingsloven, der trådte i kraft den første juli 2023. Her tilpassede vi som bekendt

bl.a. loven til den teknologiske udvikling og styrkede kontrollen med indsamlingsområdet. Tak for ordet.

Kl. 15:51

Kl. 15:48

Anden næstformand (Karina Adsbøl):

Tak til justitsministeren. Der er en række korte bemærkninger. Den første er til fru Karina Lorentzen Dehnhardt, Socialistisk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 15:48

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg bliver nødt til at høre ministeren, om han virkelig synes, at det er rationelt, at f.eks. julemærkehjemmene, som laver en rigtig god indsats i forhold til børn, simpelt hen skal oprette en støtteforening for ligesom at kunne få de her faste månedlige bidrag. Det er jo, hvad kan man sige, en handling, som trækker penge ud af organisationen, fordi man jo så skal levere en modydelse, altså et medlemskab, så man omgår egentlig indsamlingsloven ved at lave en støtteforening, som giver noget bureaukrati, og som giver færre penge til børnene. Er det virkelig en god måde at gøre det på, eller kunne man overveje at lave det om, så de her månedlige, man kan sige faste støtter kunne tillades? Man kunne jo bare kræve, at dem, der så får lov til det, også får en tilladelse fra Indsamlingsnævnet. Altså, hvis man er bekymret for den her terrorfinansiering og kriminalitet, som ministeren taler om, så kunne man jo bare sige: I skal have en godkendelse fra Indsamlingsnævnet, før I kan opkræve faste månedlige støtter. Kunne man så ikke styre det ad den vej?

Kl. 15:50

Anden næstformand (Karina Adsbøl):
Ministeren.

Kl. 15:50

Justitsministeren (Peter Hummelgaard):

Jeg har kun stor respekt for og ønsker i virkeligheden foreningen bag julemærkehjemmene alt det bedste, men jeg mener, at lovgivningen, som den er, rammer de rigtige balancer. Vi kan jo se en kæmpe historie på TV 2 i dag, der fortæller om, hvor komplekst udført og kreativt svindel foregår i dag, og at man skal være meget, meget varsom med at åbne op for, at der kan være alle mulige i alle mulige gode sagers navn, der henvender sig og har adgang til at henvende sig direkte til borgerne. Jeg frygter, at det vil åbne en ladeport for svindel, og derfor er det min og i øvrigt også regeringens holdning, at vi ikke ser noget grundlag for at åbne loven op på nuværende tidspunkt.

Kl. 15:50

Anden næstformand (Karina Adsbøl):
Spørgeren for den anden runde.

Kl. 15:50

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Nu blev kriminalitet jo brugt, man kan sige som et modargument mod det her forslag, men vil ministeren ikke anerkende som minimum, at hvis man havde ondt i sinde, kunne man sådan set også oprette en støtteforening, og så kunne man alligevel levere en form for fiktiv modydelse mod at få nogle faste støtter? Så man kan sådan set godt omgå lovgivningen alligevel. Dermed falder argumentet om kriminalitet egentlig bort. Jeg tror, man ville kunne nå langt, hvis man så godkendte de her organisationer inden via Indsamlingsnævnet.

Kl. 15:51

Anden næstformand (Karina Adsbøl):
Ministeren.

Justitsministeren (Peter Hummelgaard):

Der vil jo stadig væk være begrænsninger i forhold til hus- og gadeindsamling. Men ja, det er korrekt, at der sker store bevægelser i den tid, vi lever i, hvor kreativiteten i de kriminelle miljøer er meget, meget stor, og de får teknologiske virkemidler, som er meget, meget stærke. Derfor synes jeg, vi skal gøre, hvad vi kan, mellem på den anden side at give foreninger gode muligheder for at samle penge ind til godtgørende formål, men samtidig virkelig også være meget påpasselige med, hvor meget mere man åbner op for, at private borgere og private hjem kan blive antastet i de her bestræbelser.

Kl. 15:52

Anden næstformand (Karina Adsbøl):

Tak. Så er det fru Mai Mercado, Det Konservative Folkeparti. Værsgo.

Kl. 15:52

Mai Mercado (KF):

Se, det her forslag kommer med inspiration fra ISOBRO, som jo er brancheforeningen for mange af de velgørende foreninger. Hvis man læser selve forslaget, går det jo meget banalt på at tilvejebringe det nødvendige faglige grundlag til at vurdere, om indsamlingsloven skal revideres. Altså, vi foreslår jo ikke engang, at indsamlingsloven skal revideres. Vi foreslår, at man skal tilvejebringe et fagligt grundlag. Det kan ingen være imod.

Jeg forstår udmærket godt, at man ikke ønsker at åbne en ladeport; det gør vi heller ikke. Men man kunne jo godt se på, om ikke man kunne ændre indsamlingsloven, sådan at man kan fastholde værnet både mod terrorfinansiering, men også mod hvidvask, som jo også kan være en bekymring, som ministeren ikke nævnte, men som er reel nok, sådan at man har et værn om organisationerne, men samtidig gør det muligt at indhente donationer på en måde, som er mere hensigtsmæssig og mere i tråd med den måde, man laver donationer og laver indbetalinger på i dag.

Kl. 15:53

Anden næstformand (Karina Adsbøl):

Tak. Ministeren.

Kl. 15:53

Justitsministeren (Peter Hummelgaard):

Jeg har meget stor respekt for, at Det Konservative Folkeparti og SF sammen med en brancheorganisation har udarbejdet et beslutningsforslag. Det er der jo mange partier, der gør, og selvfølgelig er det vigtigt med input fra de aktører, der er derude. Til syvende og sidst er det jo også et politisk spørgsmål. Jeg synes, at der i den betænkning fra et sagkyndigt udvalg, som blev lavet over indsamlingsloven fra 2014, sammenkoblet med den evaluering, der blev lavet i 2017, stadig væk er et godt fagligt grundlag for at ramme de rigtige balancer. I det omfang, man måtte mene, at de balancer og forudsætninger har ændret sig, vil jeg sige, at min politiske overbevisning er, at det har ændret sig i den modsatte retning af, hvad det er, forslagsstillerne og ISOBRO ønsker sig.

Kl. 15:54

Anden næstformand (Karina Adsbøl):

Spørgeren for en anden kort bemærkning. Værsgo.

Kl. 15:54

Mai Mercado (KF):

Når man forbedrer forholdene for de velgørende foreninger, får man også flere frivillige, og så er man med til at skabe en forøget social kapital i Danmark; man er med til at understøtte hele civilsamfundet. Derfor vil jeg gerne helt præcis have at vide, hvad det er, ministeren

er uenig i i forhold til forslaget, som handler om at tilvejebringe det nødvendige faglige grundlag til at vurdere, om indsamlingsloven skal revideres. Hvorfor vil regeringen ikke indhente et fagligt grundlag?

Kl. 15:55

Anden næstformand (Karina Adsbøl):
Ministeren.

Kl. 15:55

Justitsministeren (Peter Hummelgaard):

Jamen altså, hvis man altid tager hvert beslutningsforslag, der bliver fremsat her i Folketingssalen, isoleret, er det jo rigtig mange af dem, hvortil man kan sige, at det da egentlig lyder meget fornuftigt. Vi skal i øvrigt behandle tre eller fire yderligere i dag. Hver især af dem trækker jo ressourcer i myndighederne og internt i Justitsministeriets departement. Der er ikke grænser for, hvad man gerne vil sætte embedsmændene til. Så skal de kaste sig over det ene, det andet og det tredje, og der er det jo så min opgave samlet set, når jeg er af den overbevisning, at vi i dag har en lovgivning, der rummer de rigtige balancer, at sige, at jeg ikke mener, det er det rigtige, at der skal bruges en masse ressourcer på at nedsætte et nyt sagkyndigt udvalg, som skal vurdere, om det faglige grundlag er rigtigt.

Kl. 15:55

Anden næstformand (Karina Adsbøl):
Tak. Så er det hr. Torsten Gejl, Alternativet.

Kl. 15:56

Torsten Gejl (ALT):

Tak. Det lyder nærmest, som om man skal lade være med at komme med beslutningsforslag for ikke at bruge ressourcer i Justitsministeriet. Det ville jeg synes var sørgeligt. Det er, som om beslutningsforslag bare ikke må vedtages, hvis de ikke kommer fra regeringen, og sådan har det jo desværre stort set altid været, og jeg står altid og tænker: Gud ved, hvad for en begrundelse der kommer den her gang.

Her synes jeg, at jeg havde svært ved sådan helt præcis at se det. Jeg synes nærmest, justitsministeren forsøgte at tale forslaget ihjel. Jeg blev i hvert fald tabt på et tidspunkt mellem alle ordene. Så jeg vil egentlig gerne, lidt ligesom den konservative ordfører, høre: Hvad er det helt konkret – helt konkret – der er galt med det her beslutningsforslag?

Kl. 15:56

Anden næstformand (Karina Adsbøl):
Ministeren.

Kl. 15:56

Justitsministeren (Peter Hummelgaard):

Det er da ikke korrekt, hvad hr. Torsten Gejl siger. Det er da ikke sådan, at regeringen ikke også kan bakke op – og ikke også gør det – om beslutningsforslag fra enkelte partier eller flere partier i forening.

Men jeg nævner som eksempel, at hvis man tager summen af de beslutningsforslag, som er på dagsordenen alene i dag, så er det jo til syvende og sidst mit og i øvrigt også regeringens ansvar at vurdere, hvor ressourcerne til de beslutningsforslag skal trækkes fra, når nu det ikke bliver nævnt: Hvad er det for nogle af de opgaver, der bliver løst i dag i Justitsministeriet, der så ikke skal løses til fordel for at tilvejebringe det faglige grundlag for at vurdere, om indsamlingsloven skal revideres igen. Det er vel at mærke, efter at jeg har konkluderet, hvad min politiske holdning er, nemlig at jeg ikke ser noget behov for at revidere lovgivningen.

Det er jo derfor, jeg skrider frem til konklusionen. Jeg mener ikke, at der er behov for at revidere indsamlingsloven, og derfor ser

jeg heller ikke noget grundlag for at indsamle et nyt fagligt grundlag, og at der skal bruges ressourcer på det.

Kl. 15:57

Anden næstformand (Karina Adsbøl):

Tak til ministeren. Ønsker spørgeren den anden korte bemærkning? Ja. Værsgo.

Kl. 15:57

Torsten Gejl (ALT):

Ministeren beder nærmest mig forsøge at disponere over, hvordan ressourcerne skal bruges i Justitsministeriet. Det må ministeren selv finde ud af. Jeg synes bare, det er et dårligt argument i sig selv, at man ikke kan komme med kloge beslutningsforslag, som er gennemarbejdede, fordi det sætter nye ressourceforbrug i gang.

Det her fungerer i Sverige, Norge, Finland, Tyskland, Frankrig, Holland, Belgien og Polen, men ikke i Danmark. Har ministeren undersøgt, hvorvidt det her har åbnet en ladeport af svindel i alle de lande? For hvis det ikke er tilfældet, ville det da være fint med en faglig undersøgelse.

Kl. 15:58

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ministeren.

Kl. 15:58

Justitsministeren (Peter Hummelgaard):

Jamen – med al respekt for hr. Torsten Gejl – selvfølgelig foreholder jeg da både hr. Torsten Gejl og i det her konkrete tilfælde fru Karina Lorentzen og fru Mai Mercado spørgsmålet om, hvor det er, man vil trække ressourcerne fra, når man fremsætter beslutningsforslag, der koster noget og trækker på ressourcerne. Det er, uanset om man har et forslag, der koster mange millioner kroner. Så vil jeg også tilsvarende spørge, hvor det er, man forestiller sig at finansieringen af det forslag skal komme fra.

Det er, ligesom når man på en og samme dag både fremsætter beslutningsforslag her i salen om, at nu skal alle æresrelaterede forbrydelser registreres på en bestemt måde, og at nu skal der udarbejdes et nyt fagligt grundlag. Altså, så er vi da også nødt til at have en diskussion om, hvordan de opgaver skal løses.

Kl. 15:59

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ministeren. Der er ikke yderligere spørgsmål. Vi går videre til ordførerrækken, og den første er hr. Bjørn Brandenburg fra Socialdemokratiet. Velkommen.

Kl. 15:59

(Ordfører)

Bjørn Brandenburg (S):

Tak for ordet, formand. Med det her beslutningsforslag efterspørger forslagsstillerne et nødvendigt fagligt grundlag for at vurdere, om indsamlingsloven skal ændres, så danskerne fremover altid både kan vælge at støtte op om et fast beløb og et medlemskab, når de bliver tilbudt at bakke op om velgørende fonde og foreninger. Vi forstår bestemt tankerne og intentionen bag det her forslag. Danskerne er rigtig gode til at støtte op om en god sag, om det så er i form af enkelte bidrag til indsamlinger eller som faste støtter. De velgørende organisationer arbejder benhårdt for at rette befolkningens opmærksomhed mod lige netop mod deres gode og vægtige formål.

Det arbejde bliver mere kompliceret af, at reglerne på området er stramme og komplekse, men spørgsmålet er, om det ikke er rimeligt nok. Vi har alle sympati for, at organisationerne skal indsamle midler til lige præcis deres formål, men det skal også vejes op imod, at det i praksis jo sker, at organisationer tager direkte kontakt til folk og

beder om deres penge. Hvis man mere eller mindre systematisk skal have lov til det, synes vi, at det er rimeligt, at der bliver sat nogle klare rammer for, hvornår organisationerne må bede om det ene og det andet. Som vi ser det, tager de nuværende regler i indsamlingsloven højde for de forskellige hensyn, og vi ser ikke nogen grund til at ændre den gældende ordning, så på den baggrund støtter vi ikke forslaget.

Kl. 16:00

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Der er et par korte bemærkninger. Først er det fru Karina Lorentzen Dehnhardt.

Kl. 16:00

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg får lyst til at spørge: Når nu man er så bekymret for svindel – og jeg går ud fra, at det er en holdning, som ordføreren deler med justitsministeren – hvorfor lukker man så ikke bare for al indsamlingsvirksomhed? Hvis der er så stor risiko for, at nogen udgiver sig for at være noget andet for at hive penge ud af danskerne, så må konsekvensen vel være, at vi bare skal stoppe al indsamlingsvirksomhed. For det er der vel også en risiko ved – eller hvad?

Kl. 16:01

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 16:01

Bjørn Brandenburg (S):

Det kan man kalde et polemisk spørgsmål; jeg kan næsten fornemme, at ordføreren gerne ville have haft mulighed for at stille ministeren flere spørgsmål omkring det. Det, som ministeren var inde på, og som jeg jo gerne vil gentage, er, at det handler om at finde den rigtige balance. Altså, man søger en tilladelse, så man får mulighed for at lave én årlig indsamling, og den gælder i 3 år, hvor der også er kontrol med de indsamlinger. Eller om man skal lave en ordning, hvor der mere eller mindre er frit spil. Det er jo det, der er balancen.

Som jeg lige sagde i min ordførertale, er der jo rigtig mange danskere, der er glade for at bakke op om organisationer mange forskellige steder. Og det, man kan være bange for, udover svindeldelen – som jeg egentlig synes er en reel bekymring, og hvis man har læst nyhederne i dag vil ordføreren vide, at der desværre stadig væk er rigtig mange danskere, der bliver udsat for økonomisk kriminalitet – er i forhold til også at holde balancen, i forhold til at folk også i fremtiden skal bakke op om vores organisationer. Og hvis der ikke er nogen regler og det mere eller mindre bliver det vilde vesten, kan man jo være bange for, at den opbakning, som heldigvis er høj, vil blive mindre i fremtiden.

Kl. 16:02

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Spørgeren.

Kl. 16:02

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Nu handler det her jo, som det tidligere er sagt, om at tilvejebringe et fagligt grundlag. Jeg kan forstå, at man i Justitsministeriet er meget optaget af ressourcer. Det tror jeg også man er i de her organisationer, hvor man jo er nødt til at omgås det ved at lave støtteforeninger, som så har alle mulige administrative ting, som man skal forholde sig til, og som trækker penge ud af det godgørende formål. Det må vel også være vigtigt og tælle lidt, hvordan de her organisationer bruger deres penge. Skal de virkelig tvinges til at levere medlemsydelser og oprette støtteforeninger for at kunne fundraise?

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 16:03

Kl. 16:03

Bjørn Brandenburg (S):

Det, som ordføreren jo også foreslår her, er vel på en eller anden måde at sammensmelte de to ordninger, der er nu, sådan at man skal have mulighed for at have de samme regler, der gælder for medlemshvervning, bare uden at hverve medlemmer. Det er jo det, der, tænker jeg, er den juridiske udfordring her, altså at ordføreren ønsker, at man skal kunne bruge de samme regler, der gælder for medlemshvervning, bare uden at hverve medlemmer. Der er der så i dag den mulighed, at man kan lave en støtteforening, og det har der jo været flere evalueringer af, senest i 2017. Der blev lavet lovgivning i 2014, og vi behandlede et lovforslag i Folketingssalen 2023, hvor man også kunne have taget den bekymring op. Jeg mener, som jeg har sagt, at der sådan ser er redegjort for de balancer.

Kl. 16:04

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak. Fru Mai Mercado.

Kl. 16:04

Mai Mercado (KF):

Ministeren siger, at han ikke vil bruge tid på beslutningsforslag, som han synes er ligegyldige. Jeg må sådan lidt forstå på svaret til hr. Torsten Gejl, at det også er sådan lidt irriterende, at partierne kommer med deres beslutningsforslag – altså, man kan jo bruge tiden på noget andet i stedet. Men nogle gange er det jo også sådan, at regeringen alligevel bakker op om beslutningsforslag, som de så alligevel synes er en god idé. Man kan jo nævne den omvendte fodlænke eksempelvis, som SF kom med som forslag.

Så skal jeg bare høre: Så må jeg vel forstå det således, at Socialdemokratiet sådan set ikke går ret meget op i vores frivillige sociale foreninger, i vores civilsamfund eller i de velgørende foreninger, når man synes, at det her beslutningsforslag er noget pjat og man ikke vil spille tiden på det.

Kl. 16:04

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 16:04

Bjørn Brandenburg (S):

Det er da en helt vildt slutning, at fordi man ikke er enig med Konservative og SF i de beslutningsforslag, de fremsætter her i Folketingssalen, skulle man være ligeglad med vores frivillige foreninger. Jeg synes i al beskedenhed, at jeg forsøgte at redegøre for, hvorfor vi ikke kan bakke op om det her forslag, som ordføreren lige har indrømmet ikke nødvendigvis handler om, at noget skal laves om, men om, at man gerne vil bruge ressourcer på at undersøge, om noget måske skal laves om en dag, hvor man kan finde ud af det.

Jeg oplever heller ikke, at justitsministeren er ligeglad med de beslutningsforslag, som vi behandler her i Folketingssalen. Tværtimod oplever jeg sådan set, at vi altid behandler dem ordentligt, også selv om det nogle gange kan tage lang tid. Det oplever jeg både at ministeren gør, og det oplever jeg sådan set også at Socialdemokratiet som det ene af tre regeringspartier altid gør. Men jeg vil gerne have mig frabedt, at ordføreren konkluderer, at jeg skulle være ligeglad med frivillige foreninger og det arbejde, de laver, bare fordi jeg ikke er enig i de betragtninger, som Konservative har om et beslutningsforslag, som de selv har fremsat sammen med deres kammerjunker fra SF.

Kl. 16:05

Kl. 16:08

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):
Ordføreren.

Kl. 16:05

Mai Mercado (KF):

Nu nævnte jeg jo bare, hvad Socialdemokratiets justitsminister sagde. Han mente jo ikke, det var vigtigt. Han sagde direkte, at det ikke var vigtigt.

Man må jo bare sige, at det her forslag er det, som ISOBRO – Indsamlingsorganisationernes Brancheorganisation peger på er en hæmsko for at kunne udvikle de frivillige foreninger. Det eneste, der bliver anmodet om i det her beslutningsforslag, er, at der bliver tilvejebragt et fagligt grundlag for at kunne træffe en beslutning. Derfor er det altså med rette, at jeg godt kan konkludere, at man jo ikke vil det frivillige foreningsliv, når man ikke engang vil tilvejebringe et fagligt grundlag for at forbedre indsamlingsloven.

Kl. 16:06

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):
Ordføreren.

Kl. 16:06

Bjørn Brandenburg (S):

Nej, det kan man ikke konkludere, selv om fru Mai Mercado insisterer på, hun kan konkludere ting på vegne af Socialdemokratiet her i Folketingssalen. Noget af det, jeg også kunne forstå, og som man kan læse der jo har været noget forvirring omkring, var f.eks. det faglige spørgsmål, om det er muligt, at folk, når de laver hus- og gadeindsamlinger, godt må lave løbende betalinger eller månedlige betalinger, som forslagsstillerne også skriver om. Det har vi jo fået klarlagt bl.a. med den besvarelse, ministeren har givet på spørgsmålet, at de gerne må. En af de sådan helt store udfordringer, forslagsstillerne mente der var med det her, har vi nu i dag, fordi vi har behandlet det i Folketingssalen, fået klarlagt: Det kan man godt.

Men man kan ikke konkludere, at fordi jeg ikke er enig med fru Mai Mercado i Folketingssalen om et beslutningsforslag, som ordføreren selv er glad for, er jeg ligeglad med frivillige foreninger. Tværtimod er jeg enormt glad for vores frivillige foreninger og bakker dem også gerne selv op og hjælper dem.

Kl. 16:07

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):
Tak! Så er det hr. Torsten Gejl.

Kl. 16:07

Torsten Gejl (ALT):

Jeg tror, at grunden til, at jeg også anser Socialdemokraterne for at være lidt ligeglade med de frivillige foreninger, er den lidt arrogante tone. Ordføreren refererer til, at de forhold, der ville komme, hvis det her forslag blev vedtaget, er det vilde vesten. Altså, et forslag, som indsamlingsorganisationernes brancheorganisation også støtter, vil skabe en situation som i det vilde vesten, som ordføreren sagde i sin tale. Betyder det, at Sverige og Norge og Finland og Tyskland og Frankrig og Holland og Belgien og Polen på det her område har regler, der minder om det vilde vesten? Det er der, jeg synes, det kammer lidt over.

Har ordføreren undersøgt, om det er rigtigt, hvad ministeren siger, nemlig at det her er en åben ladeport for svindel og har været en åben ladeport for svindel i alle de lande, jeg har nævnt, hvor det er indført?

Kl. 16:08

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):
Ordføreren.

Bjørn Brandenburg (S):

Det, man i hvert fald kan sige, er, at da man lavede den seneste revidering af den her lovgivning, inddrog man også bidrag fra de lande, som spørgeren lige selv har nævnt, fordi de havde anden lovgivning på området. Så ja, derfor kiggede man på, om der var andre lovgivninger, og om det var noget, man skulle lave om. Der konkluderede det nævn, der sad og lavede et forholdsvis langt stykke arbejde, at de ikke mente, man skulle gøre det i Danmark. Derfor blev man enige om den lovgivning, som der så foreligger nu.

Jeg tror, at det, jeg sagde eller prøvede at sige – og nu kaldte ordføreren mig så for arrogant – bare var, at der jo desværre er en risiko i vores samfund for, at nogle af de mest udsatte mennesker, som jeg egentlig også opfatter at ordførerens parti har øje for, risikerer i højere grad at blive udsat for svindel, hvis det er sådan, at vi ikke er meget, meget skarpe på, hvad for nogle regler vi har, når det kommer til indsamling. Og det, som forslagsstillerne jo vil åbne en ladeport for her, er muligheden for, at indsamlere kan komme i folk private hjem. Og hvis vi endelig skal drage en parallel til det, så er et af de områder, hvor vi jo kan se at der desværre er en stigning i, at folk bliver udsat for svindel, jo deres eget hjem, hvor der er folk, der lykkes med at svindle inden for alle mulige genrer. Der er det jo vurderingen – og jeg skal ikke kunne sige, om der er lavet lange, store analyser af det endnu, men det er der givetvis – at det her vil være med til at øge svindelen for en del af de borgere.

Kl. 16:09

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):
Spørgeren.

Kl. 16:09

Torsten Gejl (ALT):

Jeg synes bare, at når man kalder det her forslag en mulighed for at åbne for en ladeport for svindel, synes jeg godt nok, at det er kraftfuldt sagt om noget, der fungerer så fint i andre lande. Så jeg efterlyser bare et svar på, om man i den omfattende undersøgelse af forholdene i de andre lande, som ordføreren kender til, nogen som helst steder har oplevet, at det førte til en åben ladeport for svindel.

Kl. 16:10

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):
Ordføreren.

Kl. 16:10

Bjørn Brandenburg (S):

Man kan i hvert fald sige, hvis man skal se på andre lande, at ja, så er der eksempler på, at der bl.a. også er blevet lavet terrorfinansiering gennem indsamlinger. Det har der også været diskussioner om at der har været tilfælde af i Danmark. Derfor mener jeg sådan set, at det er meget fornuftigt, at vi, når det kommer til det her område, er meget, meget skarpe på, hvad for en lovgivning vi har, og at der er nogle meget, meget skarpe balancer. Jeg er oprigtigt bekymret for, at man, hvis man sagde, at det var et åbent marked for alle og at folk bare kunne komme og banke på døren og samle penge ind, ville åbne en ladeport for svindel. Og der skulle ikke gå særlig lang tid, før der ikke kun var de gode organisationer, som vi er glade for, men også nogle svindlere, der ville udnytte det her til at udnytte nogle af vores svage borgere. Det synes jeg vi skal være meget, meget på vagt over for.

Kl. 16:11

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Der er ikke yderligere korte bemærkninger, så vi går videre til den næste. Det er hr. Jan E. Jørgensen fra Venstre.

(Ordfører)

Jan E. Jørgensen (V):

Tak for det. Socialistisk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti foreslår med det her beslutningsforslag, som har fået nummeret 49, at der iværksættes en evaluering eller en gennemgang af indsamlingsloven med det formål, at det skal være muligt at vælge mellem at støtte velgørende fonde og foreninger med en fast, løbende donation eller et decideret medlemskab.

I Venstre har vi den allerstørste respekt for de mange organisationer, fonde og foreninger, der laver et vigtigt stykke arbejde. De spiller en uvurderlig rolle. Det er en indsats båret af et stort engagement, og det skal vi fra politisk side naturligvis bakke op om. Vi har også en lang tradition i Danmark for indsamlinger til gode formål. Men vi har i Venstre nogle reservationer over for det beslutningsforslag, der er fremsat, som altså også betyder, at vi desværre ikke kommer til at stemme for. På den ene side skal der være gode muligheder for, at velgørende organisationer kan søge støtte til deres arbejde. På den anden side er der altså også nogle hensyn, som handler om, at borgere ikke konstant i hjem og på gaden skal møde spørgsmålet, om de ikke har lyst til at støtte med en halvtredser, altså hensynet til privatlivets fred. Og så har vi nogle regler på det her område for at undgå, at indsamlinger udnyttes til ulovlige formål. Det kunne være terrorfinansiering.

Som reglerne er i dag, kræver medlemshvervning ikke nogen tilladelse, mens husstands- eller gadeindsamling af penge uden medlemskab eller anden modydelse gør. Jeg kan sagtens forestille mig, at der er danskere, der gerne vil støtte et velgørende formål, men som ikke har behov for at være medlem, modtage nyhedsbrev og blive inviteret til alle mulige møder. Derfor forstår jeg sådan set godt intentionen bag forslaget, nemlig at de borgere, som ikke ønsker at være medlem, i stedet kan give et løbende bidrag. Det lyder umiddelbart sympatisk, men det vil være en betydelig hindring af de nugældende regler, hvis der skal kunne indsamles penge uden en indsamlingstilladelse. Så vil det i praksis ikke kræve indsamlingstilladelse at gennemføre en husstandsindsamling eller gadeindsamling.

En ændring i det omfang, der sigtes mod i forslaget, er vi i Venstre skeptiske over for, og som jeg har fået det oplyst, er der faktisk ikke noget i den nuværende lovgivning, der forhindrer organisationer i at anmode om løbende bidrag i forbindelse med tilladte husstands- eller gadeindsamlinger. Så der er allerede mulighed for at hverve faste støtter, om end ikke i samme omfang som mulighederne for at hverve medlemmer. Så selv om vi deler den grundlæggende ambition om gode vilkår for velgørende organisationer, kan vi ikke stemme for forslaget, der risikerer at underminere de øvrige hensyn, som de gældende regler også tager højde for.

Kl. 16:14

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Der er en kort bemærkning til fru Karina Lorentzen Dehnhardt.

Kl. 16:14

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Nu er det blevet nævnt flere gange, at lovgivningen sidst blev evalueret i 2017. Altså, det er jo 8 år siden nu. Kunne det ikke give god mening at kigge på det her i en nutidig kontekst? Måske er reglerne rendt lidt fra tiden, som de blev til i. Og hvis man har de her bekymringer i forhold til at give medlemshvervninger frit, kan jeg ikke forstå, at man så ikke bare beder om at få en godkendelse i Indsamlingsnævnet for dem, som lige præcis gerne vil hverve faste støtter på den her måde. Så kunne det ikke give mening her 8 år efter lige at kigge på, om reglerne ikke godt kunne ændres, så de også følger med det billede, som indsamlingsorganisationerne oplever?

Kl. 16:11

De fleste danskere vil faktisk gerne støtte, men det er altså ikke alle, der har lyst til at være en del af en medlemsorganisation og modtage nyhedsbreve og alt muligt andet for at kunne være en fast støtte.

Kl. 16:15

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 16:15

Jan E. Jørgensen (V):

Men dem har man jo så en mulighed for at hverve, hvis man har en lovligt anmeldt indsamling. Så kan man jo ved samme lejlighed forsøge at få folk til at give et fast månedligt bidrag uden at blive medlem. Det må man godt. Så det handler om at begrænse antallet af gange, der bliver ringet på ens dør. Og der må jeg sige, at der kan jeg ikke se, hvad det skulle være, der er sket de seneste 8 år, som betyder, at folk er blevet mere pjattede med at blive forstyrret i aftensmaden. Jeg tvivler på, at det forholder sig sådan, men jeg kan selvfølgelig ikke afvise det.

Kl. 16:15

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Spørgeren.

Kl. 16:15

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Men rigtig mange af de indsamlende organisationer er fonde. De har ikke medlemmer, og derfor kan de heller ikke bare lave en indsamling og få lov til at hverve faste støtter der. De har ikke medlemmer. Men de kan godt bruge faste støtter. Så er det ikke en anledning til ligesom at lave lovgivningen om? For som den er nu, afskærer den rigtig mange velgørende organisationer fra at indsamle og fundraise til gode formål, bl.a. julemærkehjem.

Kl. 16:16

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 16:16

Jan E. Jørgensen (V):

Ja, men det er to modsatrettede hensyn, der står over for hinanden, altså på den ene side hensynet til, at man ikke skal forstyrres i tide og utide i ens eget hjem, og på den anden side muligheden for at foretage forskellige former for indsamlinger, hvervning af faste støtter og hvervning af medlemmer. Det er en balance.

Kl. 16:16

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Fru Mai Mercado.

Kl. 16:16

Mai Mercado (KF):

Jeg har bare et enkelt spørgsmål. Det er, fordi jeg godt kan høre, at der bliver sagt nej. Og så kunne jeg godt tænke mig at udforske, hvor hårdt et nej det er, altså hvor hårdt man lukker døren. For det kunne jo godt være af respekt for den regeringskonstellation, der er nu, men at Venstre på et senere tidspunkt kunne se for sig, at det kunne være nyttigt at få kigget på indsamlingsloven – det er trods alt en revidering, der er tilbage fra 2017 – og også kigge på, hvordan man sikrer bedre vilkår for det frivillige foreningsliv og sikrer civilsamfundet, fordi det jo er med til at styrke den sociale kapital og den sammenhængskraft, som trods alt er meget vigtig for det her land. Så hvor hårdt smækker Venstre døren i?

Kl. 16:17

Kl. 16:20

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):
Ordføreren.

Kl. 16:17

Jan E. Jørgensen (V):

Det er sådan et ganske almindeligt nej. Det er ikke sådan et: over mit lig, aldrig nogen sinde, til solen brænder ud! Det er et ganske almindeligt nej.

Kl. 16:17

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Der er ikke yderligere spørgsmål eller korte bemærkninger. Vi siger tak. Den næste er fru Betina Kastbjerg fra Danmarksdemokraterne. Velkommen.

Kl. 16:18

(Ordfører)

Betina Kastbjerg (DD):

Tak for det. Med B 49 lægger forslagsstillerne fra SF og Konservative op til, at regeringen inden den 1. januar 2026 skal tilvejebringe det nødvendige faglige grundlag til at vurdere, om indsamlingsloven skal revideres. Helt simpelt sagt skal det gøres nemt og enkelt for danskerne at støtte de velgørende formål, som de brænder for, på den måde, der passer til dem. For nogle er det ved at give et bidrag i ny og næ, og for andre kunne det være ved at give et fast månedligt beløb. Men den nuværende indsamlingslov er ikke tidssvarende og sætter forhindringer for de velgørende organisationer, når de vil tilbyde danskerne at blive faste støtter.

Grundlæggende mener vi i Danmarksdemokraterne, at det er fornuftigt, at vi har regler, som indebærer, at det er ulovligt for foreninger og organisationer at lave indsamlinger, medmindre de har tilladelse fra de danske myndigheder. Men reglerne må ikke spænde ben for, at danskerne kan overføre faste månedlige donationer til en organisation. Dog skal der fortsat være tilsyn med de organisationer, der modtager støtte, så pengene ikke havner i de forkerte lommer eller bliver anvendt til formål som terrorisme. Jeg har også modtaget positive henvendelser, som forslagsstillerne også nævner, både fra ISOBRO og fra Julemærkefonden, som jo meget gerne vil have, at man kigger på den her indsamlingslov, og at den bliver opdateret. Så i Danmarksdemokraterne stemmer vi for beslutningsforslaget og dermed også, at man indsamler viden omkring det område.

Kl. 16:19

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Det er der ingen korte bemærkninger til. Tak til ordføreren. Den næste er hr. Steffen Larsen fra Liberal Alliance.

Kl. 16:19

(Ordfører)

Steffen Larsen (LA):

Tak. Det er jo SF, der er forslagsstillerne, så de står her ikke lige nu; det skulle jeg lige huske, så jeg kom lidt sent herop, men mange tak, formand. B 49 drejer sig om støtte til velgørende organisationer – velgørenhed pr. abonnement, om man vil – der er noget, der burde stå en frit for, for når gode formål skal støttes, er det jo mærkeligt at sætte grænser på. Så længe danskerne ved, hvad de tilslutter sig, de nemt kan afmelde sig igen, og at pengene faktisk går til de erklærede formål, så kan jeg slet ikke se det som et problem, at man kan abonnere på at sende penge til en frivillig organisation, der gør velgørende gerninger. Så i Liberal Alliance støtter vi absolut op om, at den private velfærd kan have nemt ved sit arbejde, og at indsamlinger af donationer og penge ikke gøres mere besværlige, end de behøver at være. Derfor støtter vi også dette forslag. Tak.

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Der er ingen korte bemærkninger. Vi går videre til den næste, og det er fru Nanna W. Gotfredsen fra Moderaterne. Velkommen.

Kl. 16:21

(Ordfører)

Nanna W. Gotfredsen (M):

Tak for ordet, formand. Der er ingen som helst tvivl om, at velgørende organisationer, almennyttige ngo'er og civilsamfundsorganisationer gør et næsten ubeskriveligt vigtigt arbejde og en kæmpe forskel, og vi ser nok også, tror jeg, ind i en fremtid, hvor de kommer til at betyde endnu mere. Gode kollegaer har tidligere her fra talerstolen beskrevet, hvordan forskellige hensyn afvejes i forhold til den lovgivning, vi har i dag. Jeg er selv der, hvor jeg synes, at det sådan set er en udmærket balance.

Jeg kan ikke glemme, at det også kan opleves ret påtrængende at få folk forbi, der beder om penge. Sådan kan nogle opleve det. Men heller ikke herfra er det et vanvittig hårdt nej eller en smækken med dørene, men et sådan lidt stille nej. For nu støtter Moderaterne ikke beslutningsforslaget. Lad os se, hvilken tid vi kigger ind i, og hvad der kan blive nødvendigt. Tak for ordet.

Kl. 16:22

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Der er en kort bemærkning til fru Karina Lorentzen Dehnhardt.

Kl. 16:22

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg bed bare mærke i, at ordføreren sagde, at det er et stille nej for nu. Betyder det, at hvis ordføreren ikke havde været en del af regeringspartierne, så ville ordføreren have støttet det her?

Kl. 16:22

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 16:22

Nanna W. Gotfredsen (M):

Nej, det var sådan set mest for at spille videre på ordvekslingen med hr. Jan E. Jørgensen. Det er ikke en smækken med dørene. Jeg tror, vi ser ind i en fremtid, hvor civilsamfundsorganisationerne får endnu mere at se til og får brug for flere ressourcer og kreativitet og fleksibilitet i forhold til at rejse midler. Jeg lytter også til dem, som nævner formkravene i forhold til at etablere en støtteforening. Det er lige til at overse. Så muligheden er der.

Kl. 16:23

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Spørgeren.

Kl. 16:23

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Men synes ordføreren ikke, at det er absurd, at man skal bruge kræfterne på en masse administration og bureaukrati i forhold til at oprette støtteforeninger og levere ydelser til medlemmer for lige præcis at kunne indsamle via faste støtter? Det går jo fra den opgave, som ordføreren synes er så vigtig, nemlig den her opbakning til velfærdssamfundet. Giver det overhovedet mening? Giver det ikke mening, at man evaluerer det her, eftersom det efterhånden er et 8 år gammelt grundlag?

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):
Ordføreren.

Kl. 16:24

på et hav af frivillige. At lave frivilligt socialt arbejde øger den sociale kapital i vores land.

Kl. 16:24

Nanna W. Gotfredsen (M):

Nu har jeg allerede glemt, hvad det første var. Jeg er træt, jeg beklager. Jeg synes ikke, og jeg synes aldrig, at det er spild af tid og ressourcer at sørge for at have støtter og opbakning til det virke, man har, også i støtteforeninger. Det kan man komme langt med. Jeg er helt med på at kigge løbende på gældende ret og få den justeret efter behov. Jeg tror også, vi ser ind i en fremtid, hvor det også kan blive nødvendigt at kigge på det her.

Kl. 16:24

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):
Tak. Fru Mai Mercado.

Kl. 16:24

Mai Mercado (KF):

Det er måske mest et spørgsmål. For jeg bemærkede det, som ordføreren sagde omkring de frivillige foreninger, og jeg tror, det er helt rigtigt, og jeg tror virkelig, at Moderaterne og Konservative har noget tilfælles, både i måden, vi opfatter de frivillige foreninger på, og hvilken rolle de både spiller i dag, men som de også kan komme til at spille i fremtiden. Som tidligere socialminister har jeg jo set, hvordan de frivillige foreninger kan være med til at løfte mennesker i en grad, som en kommune aldrig nogen sinde ville kunne gøre det, fordi man som udsat borger godt ved, om det, når nogen er der, er, fordi vedkommende bliver betalt for det, eller fordi vedkommende er der af egen fri vilje og for at hjælpe den pågældende borger. Derfor kan frivilligheden noget helt særligt.

Så jeg vil egentlig bare kvittere for talen og sige, at jeg tror, at der godt kunne være nogle fælles anliggender for Konservative og Moderaterne i den dagsorden, som omhandler frivilligheden. Så tak for talen.

Kl. 16:25

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):
Ordføreren.

Kl. 16:25

Nanna W. Gotfredsen (M):

Så sender jeg bare en tak den anden vej. Jeg glemmer ikke vores rigtig udmærkede dialog tilbage i tiden, hvor fru Mai Mercado var socialminister, og jeg er ret sikker på, at ordføreren her har ret.

Kl. 16:26

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Der er ikke yderligere bemærkninger. Så er den næste ordfører fru Mai Mercado fra Det Konservative Folkeparti. Velkommen.

Kl. 16:26

(Ordfører)

Mai Mercado (KF):

Frivilligt socialt arbejde og velgørenhed er en kerneværdi i det danske samfund, og hvorfor er velgørenhed vigtigt? Hvorfor er frivilligt socialt arbejde vigtigt?

Det er for det første, fordi det forandrer os som mennesker, når vi gør noget for andre, når vi er uselviske og vil gøre noget for at hjælpe andre og gøre en forskel for andre. Det er næstekærlighed, og når man eksempelvis giver penge til velgørenhed, giver man jo typisk penge til en organisation, som kan skabe en struktur baseret

For det andet er velgørenhed og velgørende foreninger med til at skabe et stærkt civilsamfund, og frivilligt socialt arbejde bidrager til at skabe en solid sammenhængskraft i vores samfund, fordi det er troen på, at vi er en del af et stærkt fællesskab, forbundne og forpligtede, hvor vi har blik for dem, som ikke har det lige så let som os selv, og hvor vi har tillid til, at andre også ønsker at være en del af det samme forpligtende fællesskab. For frivillige foreninger øger tolerancen, accepten og humanismen i et samfund.

For det tredje kan man på nogle stræk faktisk nå længere med civilsamfundet end med den offentlige sektor. Man kan i højere grad række ud og nå ind til et menneske, end en offentlig myndighed måske kan gøre det – der er mindre mistænksomhed og mindre mistro; man er der jo ikke fra kommunens side, men man er der frivilligt, og man er der for det enkelte menneske – og lige så vel som der er en grænse for, hvad Systemdanmark kan levere, så er der tilsvarende ikke noget loft for, hvad de frivillige foreninger kan levere og udrette. Derfor skal de frivillige foreninger have bedre vilkår, så vi kan hjælpe flere, og de kan hjælpe flere, end de gør i dag.

I dag udgør indsamlingsloven en udfordring. I dag må de velgørende organisationer ikke tilbyde danskerne at blive faste støtter og støtte med et fast beløb om måneden. Organisationerne må kun tilbyde engangsdonationer eller medlemskaber med alt, hvad det indebærer af gensidige forpligtelser til eksempelvis at indkalde til generalforsamling, og det er ærgerligt. For mange efterspørger blot at kunne støtte dem med et fast beløb, og de ønsker ikke en masse medlemsblade, kurser eller generalforsamlinger, og det er derfor, at Konservative og SF i fællesskab fremsætter det her forslag om at revidere indsamlingsloven, og vi ved også, at foreningerne efterspørger dette. Derfor bliver det også lidt fattigt, når afvisningen fra regeringen bliver, at åh, det synes man ikke lige der er behov for, det er ikke nødvendigt lige nu, man reviderede den jo tilbage i 2017, og når man spørger, om man ikke kan bruge tiden på noget andet, underforstået, at det lidt er noget pjat. For Det Konservative Folkeparti bliver de frivillige foreninger og civilsamfundet aldrig nogen sinde noget pjat, og vi er dybt optagede af dem, og derfor vil jeg også overlade resten af min taletid til Julemærkefonden, som både har skrevet til mig, men formentlig også til alle andre retsordførere:

I Julemærkefonden hjælper vi hvert år knap 1.000 børn til en ny start efter mobning, skolevægning og ensomhed eller andre udfordringer med deres trivsel. Vi er helt afhængige af at kunne indsamle midler fra danskerne for at kunne tilbyde børn et 10-ugersophold, der ændrer deres situation og livsbane. Hvert år indsamler vi mere end 150 mio. kr. for at drive julemærkehjemmene og gøre en forskel for børns trivsel. Vi er stolte af vores arbejde og af, at vi primært finansierer det igennem indsamlede midler. Desværre er vi begrænsede af de nuværende regler for indsamlinger, som forhindrer danskerne i at støtte os fast med et månedligt beløb, uden at vi forinden har haft dem forbi i vores webshop eller andet, der ifølge de nuværende regler skaber en relation. Vi kan kun tilbyde gammeldags engangsdonationer eller opfordre dem til at tegne fuldgylde medlemskaber af vores støtteforening. Dette medfører øgede udgifter til dels markedsføring, dels administration og drift af foreningen, hvis eneste formål er at indsamle midler. Det er regler, som er usmidige for danskerne, som foretrækker mere enkle og uforpligtende måder at støtte på uden krav om medlemskab. Vi håber, at du vil være med til at modernisere indsamlingsloven, så danskerne frit kan støtte os på den måde, der passer dem bedst, og det vil gøre en stor forskel for os, hvis beslutningsforslaget om moderniserede regler for støtte til velgørende organisationer får opbakning.

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Der er ingen bemærkninger, så vi går videre til den næste, som er fru Rosa Lund fra Enhedslisten. Velkommen.

Kl. 16:30

(Ordfører)

Rosa Lund (EL):

Tak for det. Jeg synes, det er et rigtig godt beslutningsforslag, som SF og Konservative kommer med i dag. Jeg synes jo særlig også, det er værd at bemærke, at det er et samlet Organisationsdanmark, som efterspørger det her. Det er organisationer, som laver alt lige fra udviklingsbistand, til patientorganisationer og patientforeninger, og julemærkehjemmene, som fru Mai Mercado også nævnte i sin tale lige før. Og jeg synes egentlig, at fru Mai Mercados tale står for sig selv, så jeg vil ikke tilføje så meget andet end at sige, at Enhedslisten støtter det her beslutningsforslag.

Kl. 16:30

Kl. 16:31

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Der er ingen bemærkninger, så vi går videre til den næste, som er fru Mette Thiesen fra Dansk Folkeparti. Velkommen.

Kl. 16:31

(Ordfører)

Mette Thiesen (DF):

Tak til Konservative og SF for at fremsætte forslaget. I Dansk Folkeparti kan vi egentlig rigtig godt lide idéen om, at danskerne har mulighed for selv at vælge, hvem de gerne vil donere penge til, men det må jo så også indbefatte, at man stopper statsstøtten til eksempelvis Mellempfolkeligt Samvirke, som jo bedst kan beskrives som socialistisk propaganda for statsstøttemidler.

Vi bruger simpelt hen så mange millioner kroner på dybt, dybt skadelige venstreorienterede og småkommunistiske organisationer, som ikke burde have én krone. Så i samme ombæring som vi lempet reglerne i forhold til indsamlinger, så danskerne selv kan vælge, hvad de vil donere til, så synes jeg da, vi skulle tage en alvorlig snak om at stoppe statsstøtten til nogle af de organisationer, som jeg her har beskrevet hvad jeg mener om.

Så vi ser positivt på beslutningsforslaget, men vi har lige nogle spørgsmål i forbindelse med udvalgsbehandlingen og så enkelte rettelser, som jeg har nævnt.

Kl. 16:32

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Der er ingen korte bemærkninger. Den næste ordfører er fru Zenia Stampe fra Radikale Venstre.

Kl. 16:33

(Ordfører)

Zenia Stampe (RV):

Tak for det. Jeg blev faktisk lidt overrasket, da jeg læste forslaget, fordi jeg tænkte: Jamen kan man ikke det i dag? Jeg synes da, jeg har sådan nogle månedlige betalinger, men det er jo så nok, fordi jeg er medlem.

Vi er absolut positivt stemt over for det her forslag. Jeg tænker egentlig heller ikke, at det vil belaste folk mere på deres bopæl, for hvis det i virkeligheden bare handler om, at de næste gang de kommer, ikke bare spørger, om man vil give en enkelt donation eller blive medlem, men at der så også er en tredje mulighed, nemlig at man kan blive fast donor, så gør det vel ikke, at de kommer oftere, så det tænker jeg ikke skaber øget bureaukrati, som jeg ellers godt kan

forstå at ministeren er optaget af. Jeg synes måske bare ikke, at det er så relevant lige præcis i forbindelse med det her forslag.

Jeg synes, der er en lidt større diskussion. Vi er for det her forslag, men jeg synes, det rejser en lidt større diskussion, og den skal nok i virkeligheden ikke være i sådan et udvalg, som arbejder med indsamlinger, men i virkeligheden mere i foreningerne. Det er jo også et tema, der fylder i partierne, altså det her med, at man har flere og flere, som ikke rigtig vil melde sig ind og være en del af medlemsdemokratiet, men som gerne vil støtte sagen. Om det så er at støtte en valgkamp, en forening, eller hvad det kunne være, altså støtte sagen, men ikke være en del af medlemsdemokratiet. Det synes jeg er fint, hvis det er den måde, man både kan skabe engagement i demokratiet og skabe engagement og støtte til vores vigtige civilsamfundsorganisationer.

Men det er klart, at jeg også synes, at der er nogle dilemmaer forbundet med det, altså at det ikke længere i så høj grad er vælgerforeninger eller ngo-foreninger, men mere sager, som man så kan blive fast donor til eller støtte af. Det synes jeg rejser nogle helt andre spørgsmål. Men det er jo sådan, virkeligheden er lige nu, og vi ønsker de bedste betingelser som overhovedet muligt for vores civilsamfundsorganisationer, fordi de spiller en vigtig rolle.

Der har jo også været et krav de seneste 20 år; det startede under Anders Fogh Rasmussen. Kort tid efter han tiltrådte i 2001, kan jeg huske, skærpede man reglerne og ændrede på reglerne for støtte til nogle af de her ngo'er, fordi man mente, at de i højere grad skulle være selvåbne, altså generere flere indtægter selv. Så det er jo en udvikling, vi politisk sådan set også har skubbet til. Jeg ved nu egentlig ikke, om vi var for. Det tror jeg ikke vi var dengang. Men det er jo i hvert fald en udvikling, som det flertal, der har været på Christiansborg, har skubbet til de sidste år, for man har sagt til foreningerne, at de i højere og højere grad skal ud og fundraise deres egne penge blandt medlemmer eller via donationer og altså ikke vente på statslige bevillinger. Så det er jo en meget naturlig konsekvens af den udvikling.

Og det rejser så bare den generelle debat, som jo fylder alle mulige andre steder, ikke mindst hos os selv, om, hvad det så gør ved medlemsdemokratiet. For vi er glade for foreninger, men hvad hvis foreningerne mister det indre medlemsdemokrati? Det skaber nogle helt andre udfordringer, men det tror jeg vi må løse et andet sted og tage den diskussion, for vi støtter i hvert fald op om, at ngo'erne og civilsamfundsorganisationerne får den her mulighed.

Kl. 16:36

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak. Der er en kort bemærkning til hr. Bjørn Brandenburg.

Kl. 16:36

Bjørn Brandenburg (S):

Tak for talen. Ordføreren sagde til at starte med, at der ikke var mulighed for at lave en ordning, sådan at når nogen kom og bankede på døren, kunne man give et fast beløb. Det er ikke rigtigt. Altså, det er sådan, at når der er den årlige indsamling og nogen kommer og banker på fru Zenia Stampes dør, er der den mulighed. Der er ikke brug for en tredje model. Der er mulighed for, hvis fru Zenia Stampe gerne vil støtte den forening hver måned eller hver 14. dag, at foreningerne kan lave de ordninger, allerede i dag. Det er bare lige, så den misforståelse i hvert fald er fejlet af bordet.

Kl. 16:37

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Zenia Stampe (RV):

Det forstår jeg egentlig ikke, for jeg læste beslutningsforslagets bemærkninger sådan, at det ikke var en mulighed i dag, men jeg ved ikke, om der så er nogle andre oplysninger fra regeringen, som jeg ikke har hørt, selv om jeg har fulgt debatten, bare omme bag i salen. Det kan være, hr. Bjørn Brandenburg kan oplyse mig om det. Hvis man har mulighed for det, er det her forslag så en misforståelse fra forslagsstillerne, eller hvad?

Kl. 16:37

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):
Spørgeren.

Kl. 16:37

Bjørn Brandenburg (S):

Jeg tænker næsten, at ordføreren skal rette det spørgsmål mod dem, der har fremsat forslaget. Altså, nu ville jeg bare lige imødekomme ordføreren. Ministeren nævnte det selv flere gange i sin tale, og jeg nævnte det også selv i min tale, men ordføreren gik op og sagde, at det ikke var en mulighed. Så det var bare lige for at opklare, at det altså er en mulighed, at man kan det.

Kl. 16:37

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):
Ordføreren.

Kl. 16:37

Zenia Stampe (RV):

Nu er jeg fanget midt imellem nogle forslagsstillere, der skriver noget, og så en regering, der siger noget andet, men det må vi jo så dykke ned i i udvalgsarbejdet. Men jeg går ud fra, at der må være et eller andet, siden organisationerne selv henvender sig til os i Folketinget og beder om, at vi ser på reglerne. Så der må jo være et eller andet, men det kan da godt være, at det så ikke er rigtigt, at man ikke har den mulighed. Jeg tænkte selv, da jeg sad dernede, at det måske er, fordi de der månedlige donationer, man så giver, er bundet op på et medlemskab, men det må vi jo dykke ned i i forbindelse med udvalgsarbejdet.

Kl. 16:37

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):
Fru Karina Lorentzen Dehnhardt.

Kl. 16:38

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Så bliver jeg jo ligesom nødt til at tage ordet. Kan ordføreren ikke bekræfte, at hvis man er en fond, har man ingen medlemmer, at dermed kan man ikke lave gadeindsamlinger, og at det er en udfordring? Hvis man så på anden vis gerne vil hverve faste støtter, må man ikke det, medmindre man er en medlemsorganisation, og medlemsorganisationer kræver ekstra administration, det kræver modbydelser, for som medlem skal man have noget, og det trækker penge ud af det velgørende formål. Så er der ikke et problem her?

Kl. 16:38

Kl. 16:39

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):
Ordføreren.

Kl. 16:39

Zenia Stampe (RV):

Jeg troede bare ikke, det kun handlede om fonde. Altså, det læste jeg godt i bemærkningerne, men jeg mener, der står, nærmest i andet afsnit, at det ikke er muligt i dag i forbindelse med gade- og husstandsindsamlinger at bede om et fast beløb. Det mener jeg der

står i bemærkningerne, og der står altså ikke noget med, at det kun handler om fonde. Men jeg synes, vi skal dykke ned i det. Nu gider jeg ikke at være caught in the middle of noget faktatjek. Lad os grave ned i det sammen. Jeg vil gerne gøre alt muligt for at skabe bedre muligheder for civilsamfundet.

Jeg synes så også, der er en overvejelse i forbindelse med fondestrukturen, altså om vi ønsker, at det er sådan, at man skal engagere sig i fonde, eller om det egentlig ikke er rimeligt nok, at man skal være en forening. Altså, jeg kan egentlig ikke se, hvorfor man ikke skulle kunne være en demokratisk forening omkring nogle af de her formål. Det stiller vi jo som krav, for at man kan få folkeoplysningstilskud. Det er faktisk, at man har en demokratisk struktur og er ledet af en valgt bestyrelse.

Så jeg er ked af, at jeg er fanget i et eller andet her, men jeg synes, vi skal dykke ned i det i udvalgsarbejdet sammen.

Kl. 16:40

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):
Fru Mai Mercado.

Kl. 16:40

Mai Mercado (KF):

Det kan vi fint gøre, og bare lige for at sætte det på spidsen vil jeg sige, at det her jo er et forslag, som SF og Konservative bærer ind på vegne af en helt bred brancheorganisation, som repræsenterer alle de frivillige foreninger og alle de velgørende organisationer, der findes. Nu er julemærkehjemmene jo blevet nævnt som et rigtig godt eksempel på nogen, der bliver nødt til at lave sådan nogle støtteforeninger, for de tilbyder ikke medlemskaber. Det er ikke noget, man har valgt at have i forbindelse med julemærkehjemmene. De vil gerne koncentrere sig om at lave forløb til unge, som kan komme på et julemærkehjem i et antal uger for at kunne få ændret deres livsbane, og hvorfor skal de ikke også have lov til det? Hvad er det, der står i vejen for, at man kan give dem mulighed for at få donationer på lige fod med andre foreninger, som så har medlemmer? Det er jo i virkeligheden bare det, vi beder om i det her beslutningsforslag. Det er at tilvejebringe det faglige grundlag for at vurdere indsamlingsloven.

Kl. 16:41

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):
Ordføreren.

Kl. 16:41

Zenia Stampe (RV):

Og det støtter vi stadig væk, fordi det jo netop også er en undersøgelse. Men jeg synes da, at den her debat, også for mig, rejser nogle spørgsmål, så jeg ikke bare er hundrede procent tilhænger, men synes, det rejser nogle spørgsmål. For jeg ønsker egentlig ikke en fremtid, hvor vores civilsamfund består af fonde, hvor der ikke er medlemsdemokrati, og spørgsmålet i forhold til julemærkehjem, som jo ellers er en virkelig god institution, som gør noget godt, er, om den type initiativer og tilbud lige pludselig skal være ikkeforenings- og ikkemedlemsdrevne, men egentlig være professionelle fonde. Det ved jeg ikke om er en retning, vi egentlig ønsker for vores civilsamfund, men det er en virkelig interessant diskussion.

Jeg synes faktisk, den minder meget om den, vi har i partierne. Altså, jeg hører også nogle gange folk spørge, om vi ikke bare kan afskaffe medlemmerne, for der er alligevel færre og færre, der gider at være medlemmer, det er kedeligt til møderne, der kommer næsten ikke nogen, og der sidder 20 til en generalforsamling, og om vi ikke bare kan give folk mulighed for at give støtte løbende. Der må jeg bare sige, at selv om vi ikke har mange medlemmer, er de rygraden i vores demokrati.

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Vi siger tak til ordføreren. Den næste er hr. Torsten Gejl fra Alternativet. Velkommen til.

Kl. 16:42

Kl. 16:43

(Ordfører)

Torsten Gejl (ALT):

Tak, formand. Alternativet støtter det her forslag om at gøre det muligt for velgørende organisationer at tilbyde danskerne at blive faste støtter, f.eks. ved en aftale om en fast månedlig donation. Jeg synes faktisk, at det med at henvende sig som en velgørende organisation til danskerne er legitimt. Jeg kan godt blive træt af en henvendelse fra et forsikringsselskab midt i maden, men det er godt nok sjældent, at jeg tager det ilde op, hvis det er en velgørende organisation, hvor der sidder nogle besjælede mennesker og bruger deres tid på at prøve at samle nogle penge ind fra mig til et nyttigt formål. Det synes jeg simpelt hen er en del af det danske samfund.

Derfor synes jeg også, at det godt må være lettere. Nogle gange har man det sådan: Nej tak, jeg skal ikke være medlem, jeg behøver heller ikke nogen pjecer; jeg vil bare gerne støtte jer, jeg vil støtte jer hver måned, det er fint for mig. Jeg synes, at det er fint, at det er medlemsorganisationer, hvor man kan få indflydelse. Men for mig er det ikke en forudsætning, når det handler om hæderkronede organisationer, som har vist en evne til at støtte udsatte danskere i 100 år eller 50 år.

Jeg synes egentlig, at det kunne være fint med en faglig undersøgelse, for der er nogle af de her ting, som jeg synes regeringen siger, og som jeg godt kunne tænke mig blev udfordret. Der er det her med, om det med den regelændring, som jo bl.a. Indsamlingsorganisationernes Brancheorganisation står bag, vil være det vilde vesten. Det synes jeg da godt nok alligevel er en hård ting at sige. Altså, Sverige, Norge, Finland, Tyskland, Frankrig, Holland, Belgien og Polen er jo altså ikke det vilde vesten.

Det der med, om der virkelig bliver åbnet en ladeport for svindel, kunne jeg altså også godt tænke mig at efterprøve. Jeg har intet imod, at f.eks. fonde får lejlighed til at tilbyde danskerne at blive faste støtter. Jeg synes, at man godt kunne gå et par spadestik dybere, men det er jo ikke engang sådan, at man foreslår ordningen indført; man foreslår bare at finde noget, der bliver klogt. Det synes jeg godt at vi kan støtte i Alternativet.

Kl. 16:45

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Der er ingen korte bemærkninger, og så går vi til ordføreren for forslagsstillerne, fru Karina Lorentzen Dehnhardt fra SF. Velkommen.

Kl. 16:45

(Ordfører for forslagsstillerne)

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Tak for det. Nu på lørdag er vi nok rigtig mange danskere, som tænder for tv'et, når Danmarksindsamlingen for 19. år i træk ruller hen over skærmen. Alt fra de største virksomheder til almindelige danskere donerer stort som småt for at gøre en forskel for dem, som har mindst. I år går indsamlingen til børn i nød, og det er desværre stadig væk her i 2025 virkelig relevant.

Siden 2007 har Danmarksindsamlingen sendt mere end 1½ mia. kr. til verdens fattigste, og både i 2023 og 2024 nåede indsamlingsbeløbet op over 100 mio. kr., og det er rigtig mange penge. Den gavmildhed, som danskerne viser hvert eneste år, er en af de ting, som vi kan være stolte af som borgere her i landet. Men selv om enkeltstående indsamlinger som eksempelvis Danmarksindsamlingen modtager imponerende beløb, er det de faste månedlige støtter, som

er den absolut største og vigtigste kilde til midler for organisationerne.

Indsamlingsloven spænder dog ben for, at flere danskere kan støtte fast hver måned. Som det er i dag, må velgørende organisationer ikke tilbyde danskerne at blive faste månedlige støtter, når organisationerne laver hus- og gadeindsamlinger. De må kun tage imod engangsdonationer eller tilbyde et egentligt medlemskab. Derfor er der brug for et gennemsyn af indsamlingsloven, så vi gør det nemmere for danskerne at blive faste støtter af en organisation uden at skulle skrive sig op som medlem.

Et er, at mange danskere ikke har lyst til eller behov for et medlemskab af en organisation, selv om de gerne vil støtte den. Det understreges i hvert fald i en rundspørge for ISOBRO, der er paraplyorganisation for indsamlingsorganisationerne. Den viser, at medlemskab af en organisation ikke har stor betydning for de fleste danskeres givelyst. De ønsker blot at støtte et godt formål.

Noget andet er, at støttekroner, der kunne være brugt til velgørenhed, i stedet bruges til nyhedsbreve, servicering, medlemsarrangementer osv. Så alt det, som man som forening er tvunget til af modydelser for et medlemskab, er modydelser til medlemmer, der ofte ikke er interesserede, og det er omkostninger, som kunne være gået til bedre formål.

Noget tredje er, at vi med den nuværende indsamlingslov laver et unødvendig stort bureaukrati. Fonde som eksempelvis Julemærkefonden har ikke medlemmer og har derfor meget sværere ved at hverve faste støtter. Godt hver fjerde indsamlingsorganisation er en velgørende fond, som ikke har eller kan have traditionelle medlemmer. De går dermed glip af midler, som vi alle sammen ved de har brug for. Loven, som den er i dag, stiller unødvendige barrierer op for velgørende organisationers evne til at løfte de opgaver, som samfundet ikke bærer, både indenrigs og udenrigs. Derfor bør loven få et gennemsyn.

Vi forslagsstillere er klar over, at danskernes givelyst i visse tilfælde bliver udnyttet til kriminalitet, og at indsamlinger til tider har støttet ulovlige formål eller organisationer. Derfor foreslår vi jo heller ikke en omskrivning af loven lige nu og her, men et gennemsyn. Vi er selvfølgelig ligesom mange andre bekymrede for misbrug af indsamlinger, men vi har tiltro til, at der må kunne laves en bedre model i Danmark, netop som vi ser det hos vores nordiske naboer, som jo tit er dem, vi sammenligner os med. Det er præcis derfor, at vi foreslår et gennemsyn.

Regeringen skrev faktisk i sit regeringsgrundlag, at den vil styrke civilsamfundet, både indenrigs og udenrigs. At give indsamlingsorganisationerne bedre rammer for at indsamle midler er derfor et stort skridt på vejen for at nå netop det mål, synes vi. Første skridt er selvfølgelig at se på, hvordan det kan gøres ordentligt og sikkert.

Tit sidst er der så det her ressourcespørgsmål, som ministeren jo rejste. Skal vi bruge ressourcerne på det her i Justitsministeriet? Jeg siger ikke, at vi ikke skal gøre noget ved bandekriminaliteten, men der er altid ressourcer til at kigge på bandekriminalitet. Måske er der nogle af de her små ting, som ligger nedenunder, men som har stor betydning for civilsamfundet, som også af og til kunne bruge lidt lys.

Det forekommer mig, at der er visse ting, som vi hele tiden bruger mange ressourcer på. Jeg forklejner ikke, at der er en stor udfordring med bandekriminalitet, og det giver også mening at kigge på det. Men jeg tror, at der også samtidig nogle gange er nødt til at være mulighed for at kigge på nogle af de små ting med stor betydning for nogle.

Ministeren spørger, hvor ressourcerne skal komme fra. Jeg har jo lagt mærke til, at der f.eks. er nedsat indtil flere udvalg om retshjælp. Hvorfor får man ikke færdiggjort det, så vi ikke igen og igen skal lave sådan nogle udvalg? Det kræver også ressourcer. Det er offentlighedsloven, der for gud ved hvilken gang resulterer i et udvalg. Det

er straffesagsomkostningerne; udvalget har først været nedsat, og så sker der ikke noget. Så bliver det nedlagt, og så bliver det nedsat igen osv. osv. Altså, mon ikke man kunne finde nogle ressourcer, hvis det var, at man rent faktisk også fik gennemført opgaverne?

Kl. 16:51

Så synes jeg, at der er argumentet om, at det i lande, vi sammenligner os med, ikke er et problem at have den her mulighed. Så jeg synes, at som minimum kunne vi da indhente grundlaget fra de andre lande og se efter, om det gav den der tsunami af kriminalitet, som vi er bekymret for. Det er selvfølgelig et væsentligt element.

Så er der det, at ministeren siger, at der ligger en betænkning fra 2014 og en evaluering fra 2017. Jamen alting flytter sig rigtig meget og rigtig hurtigt i de her år, hvor langt mere bliver digitaliseret. Derfor synes jeg jo alene af den årsag, at det giver god mening lige at kigge på, om vi har den lovgivning, som vi har brug for. Det mener organisationerne i hvert fald ikke at de har. De mener, at der er en ændring i danskernes lyst til at donere. De behøver ikke nødvendigvis de her medlemskaber, som ovenikøbet også trækker ressourcer ud af organisationerne.

Så jeg synes egentlig, at der er mange gode til at tilvejebringe et grundlag for at kigge på, om den her lovgivning ikke skulle ændres, så vi rent faktisk kan få de midler ind, som jo på mange stræk desværre er nødvendige i de her år for at bakke op om velfærdssamfundet der, hvor det svigter, så der leveres i forhold til de ganske vigtige indsatser. Jeg er klar over, at det ikke bliver i dag, men det kunne jo være, at når regeringen engang kommer med en civilsamfundsstrategi, så genovervejer man måske alligevel, om der var noget, man kunne gøre her. Tak for ordet.

Kl. 16:52

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Der er en kort bemærkning til fru Mai Mercado.

Kl. 16:52

Mai Mercado (KF):

Jeg vil bare kvittere for talen og tilkendegive, at jeg egentlig synes, at debatten i dag har været positiv. Det er selvfølgelig ærgerligt, at regeringen ikke vil støtte det, og der var også den her sidebemærkning om, at det er lidt tidsspilde, når partierne kommer med deres beslutningsforslag. Men jeg synes egentlig, det er positivt, at det jo faktisk er partier hele vejen fra venstre side over til højre side rundt om regeringen, som faktisk bakker op om det her beslutningsforslag.

Så det kan jo være, at vi i en anden tid og med en ny og mindre mærkelig regering kan komme igennem med det her forslag.

Kl. 16:53

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 16:53

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Ja, lad os se, om der ikke med tiden kan samles lidt opbakning til det her. Nu er idéen jo som sagt givet videre til regeringsordførerne, som også sidder her i dag, og man kunne måske tage det med i en civilsamfundsstrategi. Jeg synes ikke, det er vigtigt, hvem der kan sætte navn på at få gennemført det her; jeg synes faktisk, det vigtige er, at vi på en eller anden måde kan bakke op om det civilsamfund, som efterhånden løfter alt for mange opgaver, hvor det offentlige ikke rigtig når ud.

Kl. 16:53

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Fru Zenia Stampe.

Zenia Stampe (RV):

Jeg er bare forvirret på et højere plan, men vi skal måske også afklare det senere. Men jeg forstår det bare ikke, for nu gentager fru Karina Lorentzen Dehnhardt også det, der står i bemærkningerne til beslutningsforslaget, nemlig at man i dag ved gadeindsamling eller husindsamling kun kan bede om en enkelt donation eller et medlemskab og så muligvis flere donationer løbende, men som er knyttet til et medlemskab. Men nu synes jeg bare, jeg hører regeringen sige noget andet. Kan fru Karina Lorentzen Dehnhardt forklare mig, hvad den misforståelse beror på? Er det, fordi det, som forslagsstillerne skriver, kun handler om fonde, altså at det kun er fonde, der ikke kan tilbyde en månedlig donation, eller hvad skyldes den uenighed?

Kl. 16:54

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 16:54

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jamen fondene har ikke mulighed for at have medlemmer, og derfor kan de selvfølgelig heller ikke sende nogen på gaden, som kan samle ind og bede om det her. Og hvis de kunne det, ville de jo gerne have lov til at bede om at få lov til at lave den her faste støtte, fordi de netop ikke vil ind i det der bureaukrati.

Det her er jo lavet i samarbejde med indsamlingsorganisationerne, og jeg ved ikke, om der er en uoverensstemmelse mellem, hvad man i Justitsministeriet mener man kan, og hvad de mener de reelt kan, så det synes jeg jo bare er en yderligere understregning af, at vi har brug for at få udrettet det her godt og grundigt. Det bliver så desværre ikke i dag, men formentlig på et senere tidspunkt – håber jeg.

Kl. 16:55

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Spørgeren.

Kl. 16:55

Zenia Stampe (RV):

Ja, det må vi få afklaret. Det er jo meget enkelt, altså om en eller anden forening faktisk kan gå ud og tilbyde det eller ej.

Men så vil jeg bare stille et spørgsmål i forhold til den her debat. Jeg er positivt stemt over for det her, men det skurrer faktisk lidt i mine ører, når jeg hører, at det er, fordi nogle af de organisationer synes, det er besværligt med medlemmer. Jeg ved også godt, at det er, fordi nogle af donorerne synes, det er besværligt at *blive* medlemmer, men når vi snakker om at være forpligtede og forbundne, så er det jo nogle gange besværligt. Og skaber det alligevel ikke noget eftertanke hos forslagsstillerne, i forhold til om det her skal være med til, at vi sådan set afvikler medlemsdemokratiet i vores civilsamfundsorganisationer, så de i stedet for bliver fonde, hvor det er ganske få personer, der bestemmer, hvad der skal ske, og så er der ellers bare donorer, som ikke har nogen indflydelse?

Kl. 16:56

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 16:56

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg tror desværre, at vi også kommer til at se en masse pseudo-medlemskaber, fordi mange jo helst vil stå som faste støtter, men egentlig er ligeglade med medlems servicen. Så jeg tror godt, at det her med medlemskaber kan gå hen og blive en illusion, og ikke

mindst udelukker det jo mange af de her fonde, som også har gode og velgørende formål.

I forhold til medlemsdemokratiet vil jeg sige, at jeg tror, det har det rigtig svært. Det kan vi jo også se i de politiske partier at det har. Jeg synes ikke, at det skal spærre for, at vi får indsamlet til gode og nødvendige formål.

Kl. 16:56

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere korte bemærkninger.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

5) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 74:

Forslag til folketingsbeslutning om at skærpe straffen for vold udøvet i nære relationer.

Af Karina Lorentzen Dehnhardt (SF) og Theresa Berg Andersen (SF).

(Fremsættelse 15.11.2024).

Kl. 16:57

Forhandling

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Forhandlingen er åbnet. Den første, der får ordet, er justitsministeren. Velkommen.

Kl. 16:57

Justitsministeren (Peter Hummelgaard):

Tak for det, formand. Jeg havde forberedt en længere tale, men jeg tror egentlig, jeg vil afkorte den og i virkeligheden genoptage debatten fra under det sidste punkt. For noget af det sidste, fru Mai Mercado fik sagt, var, at jeg efter sigende skulle have hævdet, at det var tidsspilde med de her beslutningsforslag. Og bare så det er sagt til referat: Det vil jeg gerne have mig frabedt. Jeg har ikke hævdet, at det var tidsspilde. Men jeg forbeholder mig retten til også at kritisere beslutningsforslag og beslutningsforslagsstillere for ikke at forholde sig til, altså når man fremstiller et forslag, hvad det koster, hvis det trækker ressourcer på medarbejdersiden, og hvordan man i givet fald vil finansiere det.

Det bringer mig jo så til det her beslutningsforslag, som jeg synes er et *godt* beslutningsforslag, som regeringen hilser meget, meget velkommen. Og jeg vil gerne sige allerede nu, at regeringen er enige i, hvad det er, forslagstillerne skriver, for vi mener også, at der er behov for at skærpe straffen for bl.a. vold i nære relationer, partnerdrab osv. Vi har allerede gjort en lang række forskellige tiltag både under den her regering og i den sidste S-ledede regering, og vi agter at gøre meget, meget mere.

Det er et tema, jeg selv også har behandlet indgående i forbindelse med min egen nyligt udkomne debatbog om netop vold mod børn, som også har en kobling til vold i nære relationer, f.eks. partnervold og partnerdrab. Det har været et tema for netop også fremsættelsen af det lovforslag, vi har behandlet tidligere i dag omkring omvendt fodlænke. Så regeringen er enige med SF, og regeringen agter at gøre det.

Når vi alligevel ikke kan støtte det her beslutningsforslag, er det jo selvfølgelig, fordi det koster penge og det koster fængselspladser. Vi mener, der er nødt til at blive set på det i en sammenhæng. Det er af samme årsag, at regeringen inden for meget kort tid fremlægger en samlet strafreform, hvor vi kan drøfte strafskærpelser, herunder også tilvejebringelse af både bygningsmæssig kapacitet i kriminalforsorgen såvel som bemandingsmæssig kapacitet og i øvrigt også finde de penge, som skal betale for det. Så regeringen er enige. Vi kan ikke støtte beslutningsforslaget; vi mener, det skal ses i sin sammenhæng med de øvrige tiltag i en kommende strafreform. Vi glæder os til forhandlingerne med både SF og andre partier. Tak.

Kl. 16:59

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ministeren. Der er en kort bemærkning. Fru Karina Lorentzen Dehnhardt.

Kl. 16:59

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Tak for ordet. Jeg har masser af idéer til finansiering, og jeg tror også, ministeren jo selv er kommet med nogle af dem eller i hvert fald har fremlagt nogle betænkninger om brug af fodlænke med nogle af de samme tanker, som vi i SF har haft mange gange, og som jeg tror kan være med til at skabe nogle pladser. Men jeg tager det positivt ned, at ministeren rent faktisk vil gøre noget her. Men kunne ministeren ikke lidt løfte sløret for, om man vælger at gå i den samme retning, eller om – ja, det ved jeg ikke – straffen skal endnu længere op, og om det omhandler alle forbrydelser i nære relationer eller kun partnervold? Vi er jo også optaget af f.eks. partnerdrab, og det var jo sådan, at man afskaffede konerabatten i 2009. Nu synes jeg faktisk, tiden er kommet til, at man går videre den vej og siger, at det her er noget særligt, fordi det foregår de steder, hvor man skulle være allermest tryk. Så kunne ministeren sige lidt mere om, om det er noget i den her retning, eller om det er strafskærpelser i større omfang, og hvad der skal med, og hvad der ikke skal med?

Kl. 17:01

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ministeren.

Kl. 17:01

Justitsministeren (Peter Hummelgaard):

Strafreformen kommer til at indeholde strafskærpelser også i større omfang inden for en lang række forskellige kategorier af personfarlige forbrydelser. Partnervold kommer til at være en af dem; partnerdrab er noget, vi kigger på; vi kigger også på vold mod børn – bare for at nævne de forskellige kategorier af vold i nære relationer, der kan være. Jeg er enig med ordføreren i, at det er særlig krænkende, når det er folk, man ellers burde have fuld tillid til, der begår det. Der er vi heldigvis i dag kommet langt videre end den måde, både medierne og politikere og samfundet betragter den type forbrydelser på. Men jeg er enig i, der kan gøres mere, og det er noget af det, der kommer til at afspejle sig i regeringens kommende strafreform, som vi glæder os til at forhandle om.

Kl. 17:01

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Spørgeren.

Kl. 17:01

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Det lyder rigtig godt. Jeg kan jo godt se, at så kommer vi ikke videre med det her forslag i dag, men på et tidspunkt *kommer* vi jo så nok videre.

Jeg kunne tænke mig at høre om en ting mere, som jeg godt kunne tænke mig bliver inkluderet i en straffereform, nemlig muligheden for at kunne dømme til behandling. Den mulighed har vi ikke i dag, men vi har brug for den for at kunne fastholde nogle af dem, som måske ikke har så meget lyst til at komme i behandling. Men det er jo ligesom, hvad kan man sige, det eneste greb, vi har til at kunne fastholde dem. Så kunne ministeren overveje, om man også skal kunne dømme voldelige partnere til behandling?

Kl. 17:02

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):
Ministeren.

Kl. 17:02

Justitsministeren (Peter Hummelgaard):

Det er jeg i hvert fald ikke på forhånd afvisende over for. Regeringens kommende straffereform kommer jo til at bestå af en lang række elementer ud over strafskærpelser alene. Det er klart, det også vil indeholde de forudsætningsskabende initiativer, som både handler om den bygningsmæssige kapacitet i kriminalforsorgen og den behandlingsmæssige kapacitet, men vi vil jo selvfølgelig også se på, hvordan vi kan sikre en bedre resocialisering, når folk så er dømt for alvorlige forbrydelser. Jeg er ikke afvisende over for det konkrete. Når jeg mødes med de organisationer, de eksperter, der arbejder med det, siger de, at det ofte er en forudsætning, at voldsudøverne ligesom også er indstillet på behandling. Men omvendt synes jeg heller ikke, man skal afvise den idé, som fru Karina Lorentzen kommer med, på forhånd.

Kl. 17:03

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):
Fru Zenia Stampe.

Kl. 17:03

Zenia Stampe (RV):

Det her har egentlig ikke noget at gøre med holdninger, men er bare et spørgsmål til justitsministeren, fordi jeg tænker, han er så godt inde i sagerne, at han kan forklare mig, hvad det vil betyde, hvis det her bliver en skærpelse omstændighed. For der er noget, jeg ikke kan gennemskue. Vi vil gerne være med til at hæve straffen for og indsatsen mod partnervold, men jeg skal bare høre: Betyder det her så, at hvis en mand slår sin kone ihjel hjemme, får han en højere straf for det, end hvis han slog en tilfældig person på gaden ihjel? For jeg kan bare ikke finde ud af det her med skærpelse omstændigheder. Man løfter jo noget op og siger, at det så er mere alvorligt end noget andet, og det er det, jeg ikke helt kan gennemskue, for jeg synes, det er slemt, at manden slår sin kone ihjel, men jeg synes også, det var slemt, hvis han havde slået naboen ihjel nede på gaden. Derfor synes jeg, det er en rigtig svær diskussion. Men måske kan ministeren fortælle mig, hvad konsekvensen at det her vil være. Vil det så være, at straffen for at slå sin kone ihjel derhjemme vil være højere end straffen for at slå en tilfældig ihjel på gaden?

Kl. 17:04

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):
Ministeren.

Kl. 17:04

Justitsministeren (Peter Hummelgaard):

Helt så firkantet tør jeg dog ikke at svare, for der kan jo være andre omstændigheder og andre momenter i forbindelse med det drab, der så bliver begået på den, fru Zenia Stampe kalder en tilfældig person på gaden. Men ja, nu har vi jo efterhånden grundlæggende som et overordnet princip – og domstolene takserer også manddrab højt – at det vil blive sådan, at domstolene jo nok i en eller anden

udstrækning vil bedømme det hårdere eller i hvert fald give mindre rabat, hvis der ellers var andre momenter, der talte for det. Men jeg tør ikke stå her og lave en eller anden firkantet beregning af, hvordan domstolene ville nå frem til det i et tænkt eksempel. Det er jo alt andet lige op til domstolene.

Kl. 17:05

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Der er ikke flere spørgsmål. Vi siger tak til ministeren. Vi går i gang med ordførerrækken, og den første er hr. Bjørn Brandenburg fra Socialdemokratiet. Velkommen.

Kl. 17:05

(Ordfører)

Bjørn Brandenburg (S):

Tak for det, hr. formand, og tak for ordet. Beslutningsforslaget lægger op til, at regeringen skal sikre, at det i sager om vold, vold med døden til følge eller drab bliver en skærpelse omstændighed ved strafudmåling, at forbrydelsen er begået i en nær relation. Vi deler forslagsstillernes grundlæggende synspunkter omkring partnervold, for man skal selvfølgelig kunne føle sig tryk i sit eget hjem. Og med de statistikker, vi har set i forhold til partnervold, er det klart, at det ikke alene er personlige problemer, som de enkelte selv må kæmpe med. Der er tale om et samfundsproblem, som vi må tage et fælles ansvar for. Det skylder vi de mange, voksne som børn, som lever med det her tæt inde på livet. For tragedien ved partnervold ligger i dens omfattende konsekvenser. Den finder sted der, hvor man burde være tryk og have helle, og det bliver begået af en, man elsker og stoler på. Det giver ar og kan påvirke en for livet, og det gælder især for de børn, som er vokset op i hjem præget af vold.

Derfor er jeg glad for, at der det seneste år er gjort en del på det her område, bl.a. kriminaliseringen af psykisk vold og stalking, en handlingsplan mod partnervold og så i dag et lovforslag, der skal bane vejen for forsøgsordning med den omvendte fodlænke. Men de desværre alt for mange tragiske historier viser, at der kan og skal gøres mere, og det er bestemt mit indtryk, at det også er en prioritet for den her regering. Justitsministeren har selv personligt gennem sin bog for nylig rejst en vigtig debat om børn, der vokser op i et hjem med vold, og regeringen er på vej med en straffereform med strafskærpelser for alvorlig personfarlig kriminalitet.

Med den meget omfattende reform på vej, en reform, som kommer til at se bredt på straffe, forebyggelse, fængselspladser og mere, synes vi, at et spørgsmål som det, forslagsstillerne sætter på dagsordenen i dag, bedst hører til i den forbindelse. Så selv om vi ikke kan støtte forslaget, som det ligger her, mener vi, at det er et vigtigt emne, som vi bør fortsætte drøftelserne omkring. Tak til forslagsstillerne for ordet.

Kl. 17:07

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak. Der er en kort bemærkning til fru Karina Lorentzen Dehnhardt.

Kl. 17:07

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Tak for opbakningen. Jeg bliver egentlig bare nysgerrig på, hvor ordføreren selv mener at strafniveauet skal ligge. Er det her en af de ting, som skal udløse 50 pct. mere? Jeg har godt set, at regeringen synes, at det i forhold til personfarlig kriminalitet skal forhøjes med 50 pct., så jeg vil bare høre, om det er et af de områder, hvor man også påtænker det, eller hvordan ligger det det med det?

Kl. 17:07

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 17:07

Bjørn Brandenburg (S):

Det er jo noget af det, vi kommer til at tage en debat om, når regeringen fremlægger sin reform. Men det er jo rigtigt nok og i princippet det, som fru Zenia Stampe spurgte om før, altså at hvis man alene kiggede på det forslag på den måde, som ordføreren stiller det op, ville det være sådan, at man ville straffe hårdere i nære relationer. Det ville være en skærpende omstændighed i forhold til drab, mens andre drab ville blive mindre strafværdige. Og det er selvfølgelig også en debat og en diskussion, som man skal have.

Men i forhold til sådan det konkrete om, hvad regeringen lægger op til i vores straffereform, må ordføreren ligesom de andre ordførere her i salen og alle dem, der venter spændt på det, vente, til vi fremlægger det udspil.

Kl. 17:08

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Spørgeren.

Kl. 17:08

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jamen jeg bliver lidt nysgerrig på, om ordføreren pludselig mener, at det er mindre strafværdigt – det lød næsten sådan, da ordføreren sagde det. Jeg mener jo, at det er ekstra strafværdigt, at i de relationer, hvor man skulle føle sig tryk ... (*Bjørn Brandenburg kommer med en indsigelse*). Okay, så har jeg misforstået det.

Men så kan jeg jo spørge: Hvad er egentlig ordførerens egen holdning til, hvordan straffen skal se ud i de her sager?

Kl. 17:09

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 17:09

Bjørn Brandenburg (S):

Jeg mener, det er fuldstændig vanvittigt, at man har haft regler tidligere, der gjorde, at man fik en rabat, hvis man slog en partner ihjel, altså en af ens nære relationer. Jeg mener, vi skal gøre langt mere for at beskytte de ofre, de kvinder, de børn, der vokser op i de hjem, og det er jo det, vi bl.a. har taget fat på – og nu vil jeg ikke gentage alt det, jeg lige sagde – med en lang række forskellige initiativer. Og så har regeringen taget initiativ til at lave en straffereform, hvor vi skærper straffene for personfarlig kriminalitet. Og hvad det bestemt kommer til at indholde, må vi så tage, når vi fremlægger det.

Kl. 17:09

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Der er ikke yderligere korte bemærkninger. Så er det hr. Jan E. Jørgensen fra Venstre. Velkommen.

Kl. 17:09

(Ordfører)

Jan E. Jørgensen (V):

Tak. Jeg er jo normalt ikke retsordfører og har sagen i dag for min kollega hr. Preben Bang Henriksen, og det er ikke for nu at sige, at jeg ikke tager imod spørgsmål eller andet, det er for at fortælle, at da jeg kiggede på det her beslutningsforslag og så overskriften om skærpet straf for vold i nære relationer og så, at det var fremsat af Socialistisk Folkeparti, så tænkte jeg: Nej, det var da dejligt, for fra den side af Folketingssalen plejer man jo mest at høre, at straf ikke hjælper noget, og at mere straf i hvert fald slet ikke hjælper. Så slår jeg op og læser den tale, som hr. Preben Bang Henriksen har lagt til mig, og så kan jeg se, at han med sin karakteristiske håndskrift foroven har skrevet med kuglepen: Dejligt at se, at de røde også mener, at straf hjælper; og så er der tre udråbstegn. Så vi tænker ens.

Jeg vil godt sige tak for beslutningsforslaget, og jeg vil også sige, at jeg nok er enig med forslagsstillerne i, at vi som samfund tidligere desværre har haft for vane at vende det blinde øje til vold i hjemmet og nogle gange omtale det som husspektakler. Jeg tror også, at vold i hjemmet, og det kan så være mod ens partner eller mod ens barn, desværre nok er langt mere udbredt, end de fleste af os i dagligdagen sådan går rundt og forestiller os og måske også ville bryde os om at vide.

Som forslagsstillerne også kommer ind på i bemærkningerne til forslaget, er der i denne valgperiode bl.a. med en handlingsplan mod partnervold og partnerdrab iværksat en række initiativer, særlig i forhold til opsporing og forebyggelse. Beslutningsforslaget her går så på at se på, hvordan vi straffer den her type af vold. Der er det helt afgørende, at vi som samfund sender et helt klart og unmisforståeligt signal om, at vold aldrig er acceptabelt, og at den skal have mærkbare konsekvenser, særlig af hensyn til offerets og det omkringliggende samfunds retsfølelse.

Min kollega hr. Preben Bang Henriksen har lavet en beundringsværdig indsats gennem en årrække med hensyn til at researche, hvordan straffen rent faktisk er for vold. For en ting er jo, hvad der står i strafferammer og lovbemærkninger osv., noget andet er at se på, hvordan domstolene så rent faktisk dømmer. Der må man altså konstatere, at alt for ofte står straffen ikke mål med forbrydelsens alvor. Når man eksempelvis kan slippe med 6 måneders fængsel for endog særdeles grov vold, er der behov for at stramme op. Det har vi i Venstre agiteret for i flere år, og heldigvis er det blevet en del af regeringens politik. Med det udspil til en straffereform, der kommer i løbet af året, forhåbentlig da, regner vi med, at vi kan få skruet betragteligt op for straffen for vold. Det gælder særlig den grove vold, hvor Venstre ønsker en fordobling af straffniveaut.

Så det er et sympatisk forslag, som forslagsstillerne kommer med her, om, at vold i hjemmet skal straffes hårdere, men når vi i Venstre, som tingene ser ud nu, ikke kommer til at stemme for, er det bl.a., fordi vi ønsker hårdere straffe for en række voldsforbrydelser over en bred kam. Men i de politiske drøftelser, der kommer i forbindelse med straffereformen, kunne det da give rigtig god mening at se på, hvordan vold i hjemmet straffes, så vi får en samlet drøftelse af, hvordan vi sikrer en mere retfærdig og konsekvent strafudmåling for vold, inklusive vold i nære relationer.

Kl. 17:13

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Der er lige en kort bemærkning fra fru Karina Lorentzen Dehnhardt.

Kl. 17:13

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Angående det her med straf tror jeg stadig ikke på, at straf virker; altså, jeg tror ikke på, at det får ret mange til at afholde sig fra at begå kriminalitet. Men nogle gange handler det jo også om, om man synes, som ordføreren sagde, at det her er rimeligt, og jeg synes faktisk ikke, at det er rimeligt, at man er mest ramt i eget hjem. Det synes jeg faktisk er mere strafværdigt end andet. Så for mig handler det her mere om – hvad kan man sige – en retfærdigheds- eller proportionalitetsdagsorden. Men lad nu det ligge.

Nu siger Venstre, at man ønsker at skærpe straffen rigtig meget for personfarlig kriminalitet. Så vil jeg bare høre, om ikke Venstre er bekymret for, det kan gå hen og blive et slag i luften, når vi kan se, at politiet vasker sager og altså får dem til ikke at blive til noget. Der mener jeg jo, at det bliver lidt som at tisse i bukserne. Det er faktisk gratis at sætte straffen op, for så længe efterforskningen ikke følger med, sker der ikke noget som helst for ofrene. Hvad tænker ordføreren om den situation?

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):
Ordføreren.

Jan E. Jørgensen (V):

Det synes jeg er et godt spørgsmål, for vi kan vedtage alt muligt herinde i den her sal; hvis ikke det bliver effektueret ude i virkeligheden, kan det sådan set være lige meget. Der bør vi jo også have en drøftelse med hinanden om, om vi nogle gange måske stikker os selv blår i øjnene, når vi kriminaliserer det ene og det andet og det tredje, som politiet ikke har en jordisk chance for at efterforske og opklare. Altså, al forskning tyder på, at det, der har allerstørst effekt – straf har også effekt – er opdagelsesrisikoen, altså det, at en potentiel gerningsmand ved, at risikoen for at blive fanget er stor. Det afholder rigtig mange fra at begå kriminalitet.

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):
Spørgeren.

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Det er nemlig rigtigt, at opdagelsesrisikoen er det, der betyder noget. Derfor bekymrer det mig, at politiet tilsyneladende vasker sager, også sager om personfarlig kriminalitet, så det ikke bliver til sager. Så hvad vil Venstre gøre ved den situation? Venstre sidder bl.a. med regeringsmagten og har muligheden for at gøre noget ved det. Bliver den her straffereform også ledsaget af ressourcer til politiet eksempelvis?

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):
Ordføreren.

Jan E. Jørgensen (V):

Nu bevæger vi os hen i en lidt anden boldgade, nemlig spørgsmålet om politiets ressourcer, og hvordan politiet anvender sine ressourcer. Politiet har jo fået en række opgaver – bevogtningsopgaver vedrørende fodboldkampe, terror osv. – som fylder mere i dag, end det gjorde tidligere, og som gør, at der bliver trukket kræfter ud af sådan noget som efterforskning. Så det er jo en debat helt for sig selv. Vi deler helt sikkert den bekymring, som SF's retspolitiske ordfører kommer med, altså at det jo ikke nytter meget, hvis vi sætter straffe op, og hvad ved jeg, men forbryderne går fri.

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Så er der ikke flere spørgsmål til ordføreren. Vi siger tak og går videre til den næste, som er fru Betina Kastbjerg fra Danmarksdemokraterne.

(Ordfører)

Betina Kastbjerg (DD):

Tak for det, formand. Beslutningsforslaget B 74 påpeger en trist realitet, nemlig at for alt for mange kvinder og børn er hjemmet ikke det trygge fristed, som det burde være. I stedet er det et sted præget af frygt, vold og alt for ofte tragedier. Det er kun 15 år siden, at vi i Danmark endelig afskaffede den såkaldte ægtefællerabat for drab; en rabat, der implicit signalerede, at et liv bag hjemmets fire vægge var mindre værd end et liv udenfor. Men vi ved fra forskningen, at vold i nære relationer ofte er langvarig, eskalerende og tragisk nok kan ende med drab. Ifølge Justitsministeriets seneste rapport udgør

Kl. 17:15 partnerdrab hvert femte drab i Danmark, og oftest er det kvinder, der mister livet.

Kl. 17:15

I Danmarksdemokraterne mener vi, at straffene for personfarlig kriminalitet generelt er alt for lave, og vi finder det nødvendigt at øge dem markant. Dette gælder, uanset om der er tale om vold i nære relationer eller vold mod personer, som gerningsmanden ikke har relationer til.

Når det er sagt, er jeg glad for, at vi i dag har behandlet lovforslaget om den omvendte fodlænkeordning, som bliver et supplement til opholdsforbud, der skal beskytte ofre for bl.a. partnervold og stalking, for vi ved jo, at det ofte ligger forud for et partnerdrab. Jeg håber, at dette tiltag kan være medvirkende til at forhindre fremtidige partnerdrab.

Men som tidligere nævnt er det afgørende for os i Danmarksdemokraterne, at strafferammen for personfarlig kriminalitet hæves. Dette beslutningsforslag er helt sikkert et skridt i den rigtige retning, så i Danmarksdemokraterne stemmer vi for beslutningsforslaget fra SF.

Kl. 17:18

Kl. 17:15

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Der er ingen korte bemærkninger, så vi siger tak til ordføreren, og så er den næste hr. Steffen Larsen fra Liberal Alliance. Velkommen.

Kl. 17:18

(Ordfører)

Steffen Larsen (LA):

Mange tak, formand. Vold er grimt, det er ubehageligt, og det er utryghedsskabende, og at det sker i nære relationer, gør det ikke bedre. Det gør det faktisk kun værre. Derfor er vi i Liberal Alliance også tilhængere af skærpede straffe over for vold i nære relationer. Men det betyder ikke nødvendigvis, vi støtter det her beslutningsforslag. For vold i nære relationer tager straffeloven heldigvis allerede højde for, og det nævner beslutningsforslagsstillerne jo også i deres eget forslag. Vi har f.eks. § 244, stk. 2, og alternativt, hvis en person er under 18 år og er offer for vold begået af en, der er nært tilknyttet husstanden, er det ligeledes en skærpende omstændighed ifølge § 245, stk. 1.

Gentagen vold i nære relationer er altså allerede en skærpende omstændighed, og vi går ind for, at det er en skærpende omstændighed. Ligeledes var vi også imod den gamle såkaldte ægtefællerabat på drab, som jo også med stor fornuft blev afskaffet af Højesteret i 2009. Og jeg kan ikke se, hvordan et krav om at lave endnu en paragraf, der siger det samme som to andre paragraffer, egentlig ændrer noget. Det er allerede en skærpende omstændighed, så hvordan skal en tredje paragraf, der siger det samme, gøre det endnu tydeligere?

Vi går jo ind for, at man sørger for at signalere tingene ordentligt. Det er klart. Men der er jo ikke nogen, der er i tvivl om, at det er en skærpende omstændighed, ude i retsvæsenet i hvert fald. Så når vi også står over for en reform af straffeloven, som regeringen forhåbentlig snart inviterer til her, så kunne SF i stedet for bede om dér at få fjernet de to allerede eksisterende stykker lovgivning for så at få indført en selvstændig paragraf om skærpelse. For det at indføre en tredje paragraf, der siger det samme som to andre paragraffer, virker på os unødvendigt og som lovforurening.

Derfor minder det mig også en lille smule om SF's tidligere forslag om forbud mod drugging, hvor man ville have en særskilt paragraf om, at forgiftninger var ulovlige. Men der var forgiftninger jo også allerede ulovlige. Det har det jo været altid, og der var så en mulighed for indtil 8 års fængsel i den grove voldsparagraf, som også gjaldt forgiftninger. Det ligner lidt, at man egentlig kommer med noget, der vil forplumre straffeloven, ligesom forslaget om forbuddet mod drugging ligeledes var. Og så er spørgsmålet, om man bare vil signalere eller dydsignalere om sine egne fortræffeligheder, og det

Kl. 17:16

Kl. 17:16

synes vi egentlig ikke man behøver at lave lovgivning for. Så Liberal Alliance støtter ikke forslaget.

Kl. 17:25

Kl. 17:21

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Der er ingen korte bemærkninger, så vi går videre til den næste. Det er fru Nanna W. Gotfredsen fra Moderaterne. Velkommen.

Kl. 17:21

(Ordfører)

Nanna W. Gotfredsen (M):

Tak for ordet, formand. Og tak til forslagsstillerne. Det er en virkelig vigtig diskussion og også en diskussion, som er virkelig svær og kompleks og, spørger man mig, ikke altid lige oplyst og vidensbase-ret. Virker straf? Altså, inden man svarer på det spørgsmål, skal man finde ud af, hvad straffen skal virke på. Hvad er det, man vil opnå, og hvordan ser evidensen ud? Og nej, evidensen er ikke ret meget med tanken om, at straf virker.

Så kan der være andre grunde til at straffe, og det har vi i den grad også gjort. Vi har, hvis man kigger på det i et historisk perspektiv, skærpet straffen voldsomt fra tilbage i tiden, hvor man, hvis man var heldig at have et job, fik tæsk af arbejdsgiveren. Slag var integreret i alle dele af tilværelsen. Det gik ustraffet hen. Det gør det ikke længere. Vi står et andet sted. Verden har i den grad ændret sig.

Jeg lægger mig samme sted, i forhold til at strafreformen er på vej. Der bliver en større samtale der, som forhåbentlig også har en række nuancer med sig. Så vil jeg blot sige: Lad os fortsætte samtalen der, og det er der i øvrigt brug for. Vold er komplet uacceptabelt. Vi er nødt til at finde veje til at komme videre, uanset hvilken form for vold og brutalitet der er tale om. Det er simpelt hen ikke et sprog, vi kan anerkende. Tak for ordet.

Kl. 17:23

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Der er ingen korte bemærkninger. Vi går videre til den næste, og det er fru Mai Mercado fra Det Konservative Folkeparti. Velkommen.

Kl. 17:24

(Ordfører)

Mai Mercado (KF):

Forslaget, vi behandler i dag, er et beslutningsforslag fra SF, som handler om at skærpe straffen for vold, vold med døden til følge eller drab udøvet i nære relationer. Indholdsmæssigt er det lidt i samme boldgade som et forslag, vi fremsatte i sidste samling, og som SF også bakkede op om, hvor vi altså foreslog, at man skulle straffe for udøvelse af psykisk vold, hvis der var børn, som overhørte eller overværede, at der var vold forældrene imellem.

Frem til 2009 fik man faktisk nedsat straffen for drab begået på en ægtefælle. Ovenikøbet kaldte man det sådan i folkemunde for en ægtefællerabat. Man gjorde ganske enkelt den nære relation i et par til en formildende omstændighed, og det var Brian Mikkelsen, der som justitsminister i VK-regeringen i 2009 fjernede den strafabat.

Hjemmet bør være det trykkest sted for ethvert menneske. Det er her, vi vokser op, og det er her, vi skal være trygge. Derfor er vi også helt enige med SF i præmissen om, at straffen faktisk skal være hårdere, når det er i hjemmet, at volden eller drabet udøves. Derfor er vi også positive over for, at det skal være en skærpende omstændighed, hvis volden eller drabet begås inden for hjemmets fire vægge, og med de ord kan Konservative støtte beslutningsforslaget.

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Der er ingen bemærkninger. Den næste er fru Rosa Lund fra Enhedslisten. Velkommen.

Kl. 17:25

(Ordfører)

Rosa Lund (EL):

Tak, og tak til forslagsstillerne fra SF for det her forslag. Vi har en fælles mission om at få bugt med det alvorlige problem, vi har i det her land, med vold i hjemmet. Vi skal som samfund ikke acceptere, at det sker, og vi skal absolut gøre alt, hvad vi kan for at reducere vold i nære relationer. Antallet af indsatsområder er stort, og for at kunne hjælpe ofrene bedst muligt og forebygge, at der kommer flere, skal vi have fokus på krisecentre og rådgivningsmuligheder, samtidig med at vi skal sikre, at politi og anklagemyndighed har de fornødne værktøjer til at sætte ind. Ligeledes skal kommuner og andre offentlige myndigheder også være en del af forebyggelsen. Alt det ved jeg at SF ligesom vi i Enhedslisten er meget opmærksomme på, og vi stiller ofte forslag til, hvordan vi kan styrke forskellige præventive tiltag som eksempel det lovforslag, vi behandlede tidligere i dag om elektronisk fodlænke. Det, der tidligere er blevet stillet forslag om fra SF, er et af de initiativer, som jeg tror kan være med til at forebygge.

Det forslag, som vi behandler nu har dog ikke som motivation at forebygge, at flere udsættes for vold, og ej heller forsøger det at hjælpe dem, der udsættes for det. Som der står i bemærkningerne til forslaget er forslaget motiveret af, at forslagsstillerne ønsker, at samfundet ser med stor alvor på vold i eget hjem. Det er jeg fuldstændig enig i, men at sende et signal om det gør sådan set ikke rigtig noget ved problemet. Det er heller ikke sikkert, at det vil medføre, at flere eller færre dømmes for partnervold. Det kan medføre en yderligere belastning af fængslerne, og derfor er der jo nødt til at være sat penge af til det; det er jeg sikker på at SF også er opmærksom på.

Der er en opfattelse i samfundet af, at partnervold ikke er det største problem i Danmark. Men Danmark er faktisk et af de lande i hele EU, der har den allerhøjeste forekomst af partnervold, og vi har mere end dobbelt så mange tilfælde, som de eksempelvis har i Portugal og Spanien. Vi har ikke brug for at sende et signal om, at vi er imod, det her sker – vi har brug for at forhindre, at det sker. Med en bundplacering er det ikke, fordi vi mangler gode idéer til, hvad vi kan gøre; vi kan sådan set bare kigge på landene omkring os. I Enhedslisten har vi et forslag til, hvad man kan gøre i stedet for at lave en strafskærpselse. Måske skulle vi gøre sådan, som fru Karina Lorentzen Dehnhardt faktisk selv var inde på tidligere i sit spørgsmål til justitsministeren – at hvis man siger ja til behandling, så får man en strafnedsættelse. Altså, hvis man er dømt for vold i nære relationer, f.eks. mod sin partner, og så siger ja til at komme i behandling, så får man en strafnedsættelse. For det er jo sådan, vi kan forhindre, at forbrydelsen gentager sig.

Det, som vi desværre ved om vold i nære relationer og gerningspersonerne bag vold i nære relationer er, at de ofte gentager det mod et nyt offer, mod en ny partner, og det er jo det, vi alle sammen gerne vil stoppe – det tror jeg faktisk der er enighed om her i Folketings-salen, altså at vi gerne vil stoppe partnervold. Derfor ser vi hellere det som en løsning i Enhedslisten. Vi tror simpelt hen ikke på, at en strafskærpselse tjener noget formål i den her situation, og derfor kan vi ikke støtte beslutningsforslaget fra SF, selv om vi sådan set deler intentionen om at gøre noget ved det her problem. Vi synes, det ville være oplagt, at vi som Retsudvalg kiggede til de løsninger, man bruger i Portugal og Spanien, hvor man er lykkedes med at nedbringe problemet med vold i nære relationer. Tak for ordet.

Kl. 17:30

Kl. 17:32

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Der er et par korte bemærkninger, og først er det fru Karina Lorentzen Dehnhardt.

Kl. 17:30

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg er faktisk fuldstændig enig med ordføreren i, at det her ikke er det, der forebygger partnervold. Det er jo også derfor, vi har fremsat forslaget om at kunne dømme til behandling, og det kommer senere her i foråret; det er i hvert fald fremsat. Men nogle gange er man jo også nødt til at vise, at noget er mere strafværdigt end andet, og jeg synes faktisk, at det har en ekstra dimension, at man bliver ramt i sit eget hjem eller bliver ramt af den, som burde udvise kærlighed til en. Det er egentlig det, som jeg synes er intentionen her. Så kunne det ikke have noget på sig at sige, at det her faktisk *er* særlig strafværdigt og derfor *er* en skærpende omstændighed, på trods af at det ikke forebygger, at det koster penge og belaster fængslerne og alt muligt andet, som vi også har løsningsforslag til? Kunne ordføreren ikke godt se det for sig?

Kl. 17:31

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Ordføreren.

Kl. 17:31

Rosa Lund (EL):

Jeg er sådan set enig i, at det er mere alvorligt, når man bliver udsat for en forbrydelse der, hvor man skulle være allermest tryk. Det er jo også derfor, der skal være proportionalitet i straffeloven og i den måde, vi straffer på. Det er jeg sådan set enig i. Men jeg henholder mig til de bemærkninger, som SF har lavet til det her beslutningsforslag. Jeg var ikke klar over, at SF havde fremsat et andet beslutningsforslag om behandlingsdomme. Det forestiller jeg mig at vi vil støtte varmt i Enhedslisten, uden at jeg har set det konkrete forslag fra SF.

Kl. 17:31

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Spørgeren ønsker ikke sin anden korte bemærkning. Næste korte bemærkning er til hr. Mikkel Bjørn, Dansk Folkeparti.

Kl. 17:31

Mikkel Bjørn (DF):

Tak for det. Jeg bed bare mærke i fru Rosa Lunds og Enhedslistens holdning om, at man ikke er tilhænger af hårdere straffe, tværtimod vil man give reducerede straffe til folk, der indvilliger i at gå i behandling. Det forudsætter jo, at de mennesker, der måtte begå kriminalitet, eksempelvis vold i nære relationer, gør det på en eller anden måde mod deres vilje, og at de, når de så har gennemgået en behandling, pr. automatik er bedre mennesker på den anden side. Men der er jo også nogle mennesker, som måske bare oprigtigt, i den her situation, hader kvinder og derfor slår dem eller har et ønske om at udøve ondt mod andre mennesker. Skal de virkelig have reduceret straf, alene fordi de siger: Nå ja, men jeg vil da gerne gå i behandling? Men hvis ikke man reelt ændrer adfærd på den anden side, synes jeg, det er en lidt bekymrende tilgang til det her spørgsmål, at man vil give reduceret straf til mennesker, der udøver kriminalitet måske fuldt vidende om, hvad konsekvensen af deres handlinger er.

Kl. 17:32

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Ordføreren.

Rosa Lund (EL):

Det er klart, at det selvfølgelig kræver, at man gennemfører behandlingen. Man kan ikke bare sige: Ja ja, nu siger jeg ja til det her behandlingsforløb og skriver under på det her stykke papir, og så dukker jeg ikke op, så pjækker jeg. Sådan hænger det ikke sammen; det ser jeg ikke for mig. Det kræver selvfølgelig, at man siger ja til det. Men det, det ville betyde, hr. Mikkel Bjørn, er, at det ville fjerne noget belastning fra vores kriminalforsorg, som jeg tror er ret nødvendigt. Og det, det også ville gøre, er, at det ville forhindre, at folk begår partnervold igen. Men hr. Mikkel Bjørn har selvfølgelig ret i, at der desværre i det her samfund altid findes brodne kar. Det synes jeg bare ikke skal forhindre, at vi begynder at åbne op for behandlingsdomme på det her område, for det, vi jo er interesseret i, er, at folk holder op med at slå deres partner. Det går jeg også ud fra at hr. Mikkel Bjørn er interesseret i.

Kl. 17:33

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Spørgeren.

Kl. 17:33

Mikkel Bjørn (DF):

Jamen der er jo mange ting, der ville fjerne belastningen af vores kriminalforsorg. Altså, hvis du lader være med at straffe mennesker for kriminalitet, er der ikke særlig meget belastning på kriminalforsorgen. Men spørgsmålet her er: Er det virkelig fair, at mennesker, der øver vold med fuldt overlæg og uden nogen intention om at ændre adfærd ved at gennemgå et behandlingsforløb, skal have nedsat straf for at øve vold mod kvinder eller mod deres ægtefælle, alene fordi de indgår i et behandlingsforløb?

Kl. 17:34

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Ordføreren.

Kl. 17:34

Rosa Lund (EL):

Det er i hvert fald et løsningsforslag, som vi har i Enhedslisten, og som vi meget gerne vil bringe til bordet, når vi skal diskutere straffereform. For jeg er sådan set fuldstændig enig med hr. Mikkel Bjørn i, at det jo ikke nytter noget at sige, at nu vil vi gerne redde kriminalforsorgen, så nu holder vi bare op med at straffe. Det, som vi er interesseret i i Enhedslisten, er, at vi straffer, så det giver mening, altså at vi straffer, fordi vi gerne vil have, at folk holder op med at begå kriminalitet. Så straffer vi også for at tilfredsstille retsfølelsen – det er jeg sådan set enig i – men vi straffer jo også, fordi vi gerne vil have, at kriminaliteten holder op. Og en måde, vi kan få partnervold eller vold i nære relationer til at holde op på, er, hvis gerningspersonen kommer i behandling.

Kl. 17:34

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Så er der ikke flere korte bemærkninger. Tak til fru Rosa Lund, Enhedslisten. Næste ordfører er fru Mette Thiesen, Dansk Folkeparti.

Kl. 17:34

(Ordfører)

Mette Thiesen (DF):

Jeg fristes til lige at følge op på den debat og sige, at man også kunne rydde gevaldigt op i danske fængsler, hvis man bare udviste kriminelle udlændinge ved første dom. Så ville man rydde sådan cirka halvdelen af fængselspladserne.

Det her er et rigtig godt forslag fra SF, synes jeg. Gudskelov, vil jeg så sige, har vi fået afskaffet det her med, at det gav strafra-

bat, hvis man slog en partner ihjel, eksempelvis sin kone. Det har altid undret mig enormt meget, at det skulle være en formildende omstændighed. Jeg synes nærmest tværtimod, at det skulle være skærpende, hvis man slår en, man holder så meget af, ihjel. Det er egentlig lidt det samme her i forhold til det her med vold med døden til følge osv. i nære relationer. Det har altid undret mig såre, at man skulle have en rabat, fordi man slog en, som man tilfældigvis boede sammen med eller var i familie med. Jeg synes egentlig, at det er rigtig fint, hvis det skal være en skærpende omstændighed. Det er fuldstændig ubeskrivelig horribelt at bo i et hjem og være udsat for vold, uanset om det er psykisk vold eller fysisk vold. Det er noget, som nedbryder mennesker, og som sætter dybe, dybe ar på sjælen. Det ved jeg selv. Derfor undrer det mig også meget, at man ikke allerede har lavet den her strafskaerpelse, og derfor vil vi egentlig også gerne bakke rigtig meget op om det her forslag.

Samtidig synes jeg også, at det er vigtigt at pointere, at vi har en udfordring, i forhold til at vi eksempelvis har nogle børn med indvandrerbaggrund, som der skal fire gange så mange underretninger på, før der bliver reageret, om eksempelvis vold, som der skal på børn med dansk baggrund. De vokser simpelt hen op og lærer et sprog, der hedder tæsk. Det synes jeg i den grad også at vi skal adressere, når vi skal forhandle den her strafreform.

Jeg synes, det er et godt forslag fra SF, og i Dansk Folkeparti støtter vi også forslaget.

Kl. 17:37

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Der er ikke ønsker om korte bemærkninger. Tak til fru Mette Thiesen fra Dansk Folkeparti. Næste ordfører er fru Zenia Stampe, Radikale Venstre.

Kl. 17:37

(Ordfører)

Zenia Stampe (RV):

Jeg tror egentlig, det vil komme som en overraskelse for de fleste danskere, at vi i Danmark ligger over gennemsnittet, hvad angår vold mod kvinder og partnervold. Hvorfor vi gør det, synes jeg også er svært at forklare. Måske er det, fordi det har været så tabubelagt, og måske er det, fordi vi har en fortælling om, at vi er meget langt med ligestillingen, så derfor er det ikke et problem for os. Det er kun de der indvandrere, eller hvem det kunne være vi kunne finde på at betegne som kvindeundertrykkere eller voldsmænd. Men det her er jo et kæmpe problem i Danmark og et problem, ja, som er større end i mange andre europæiske lande, men jo også et problem, som ikke bliver taget alvorligt nok.

Jeg kommer tilbage til det her med den skærpende omstændighed, som jeg synes er lidt svær egentlig helt at tage stilling til, altså det konkrete forslag. Grunden til, at jeg synes det i forhold til den skærpende omstændighed, er, at spørgsmålet er, hvad det så er mere alvorligt end. Men jeg vil i virkeligheden gerne skrue min argumentation lidt tilbage. For en af grundene til, at det i dag jo ikke bliver taget alvorligt nok, er, at der er andre typer kriminalitet, som vi har hævet op over vold i hjemmet, f.eks. bandekriminalitet, som jo er alvorligt, men hvor vi mødes løbende om bandeforhandlinger og bandepakker. Det gør jo, og det kan jeg egentlig godt forstå, at SF fremsætter forslag om så også at gøre partnervold i hjemmet til en skærpende omstændighed. Det er, fordi man jo bare kan konstatere, at alle mulige andre former for vold og kriminalitet hele tiden bliver ført frem som noget ekstra alvorligt, og så står man jo tilbage med en situation, hvor netop den vold, som kan udøves i hjemmet, pludselig ikke bliver taget lige så alvorligt.

Heldigvis har vi ikke den her ægtefællerabat længere, og det er jo godt, men vi må bare konstatere, når vi kigger på alle mulige andre kriminalitetsformer, at vi jo hele tiden introducerer det her med en skærpende omstændighed. Vi havde det sidst, hvad jeg kan

huske, i forbindelse med ydmygelsesvold på gaden, og det problem, jeg altid har med den her skærpende omstændighed, er jo ikke, at den kriminalitetsform, man sætter fokus på, ikke er alvorlig. Det er mere, hvad det så er for nogle kriminalitetsformer, som man synes ikke er lige så alvorlige. Jeg har haft den her lange indledning for at sige, at jeg og vi egentlig godt kunne være positivt stillet over nu for en gangs skyld at hive vold i hjemmet og vold mod kvinder op og sige, at det er en skærpende omstændighed, især fordi den voldsform er blevet overhalet så mange gange indenfor af bandekriminalitet og andre typer vold, som har fyldt meget mere i medierne og fyldt meget mere her i Folketinget og i vores arbejde. Derfor er det måske på tide, at vi også trækker partnervolden frem.

Men når jeg har lidt svært ved alligevel at sige i dag, om vi stemmer for eller ender med at stemme gult, er det, fordi jeg selv er ved at miste overblikket over, og det tror jeg vi alle sammen er, hvad strafniveauerne egentlig er. Vi bruger jo netop det her med skærpende omstændigheder flere og flere steder, og så har vi også alle de der steder, hvor vi straffer dobbelt, hvis det er i et bestemt område, hvis det er bandekriminalitet, osv. Så jeg har efterhånden faktisk svært ved at se, om niveauerne er rimelige, ikke bare enkeltvis, men også på tværs. Altså, jeg vil nødig ende i en situation, hvor vi pludselig ender med – og partnervold er alvorligt – at stå i en situation, hvor partnervold bliver straffet hårdere, end hvis man slår en ung kvinde, man slet ikke kender, ned i byen. Det synes jeg jo sådan set er lige så alvorligt, også kvinde vold. Så jeg kan bare ikke gennemskue, hvad det vil betyde, at det bliver en skærpende omstændighed.

Jeg har sådan set overhovedet ikke noget imod, at dem, der begår den her type vold, får en hårdere straf; der er jeg på linje med SF. Jeg er bare usikker på, hvad det er så er for nogen, der ikke ender med at få en hårdere straf, og vil vi egentlig synes, det er rimeligt, når vi sammenligner de sager en til en? Jeg kan simpelt hen ikke gennemskue det, og det er i virkeligheden derfor, jeg, selv om jeg ikke er fra et parti, der jubler, hver gang folk snakker om længere straffe, ser frem til strafreformen. Det er, fordi jeg synes, det er på tide, at vi får et tværgående perspektiv på strafniveauerne, altså ikke bare, hvor hårdt vi straffer, men også, om der er sammenhæng, retfærdighed og rimelighed på tværs.

Jeg synes også, at bandekriminalitet er alvorligt, men på en eller anden måde kan man få, jeg tror, det efterhånden er 24 år for at skyde en ned på gaden i forbindelse med et bandedrab, hvorimod man så vil få meget mindre, hvis man slår sin kone ihjel. Det er jo ikke rimeligt, men det er jo, fordi vi tit har haft debatter her i Folketingssalen, hvor vi har snakket om, at bandekriminalitet er ekstra alvorligt og ekstra kritisabelt, men jo egentlig bare, fordi vi gerne ville have sat fokus på det. For mener vi egentlig, at det er mere alvorligt, end hvis man slår sin kone ihjel i hjemmet? Det mener jeg i hvert fald ikke. Men det har skabt, synes jeg, i dag nogle strafniveauer, som egentlig ikke er rimelige. Derfor er vi lidt i tvivl om, om vi stemmer for eller stemmer gult. Egentlig tænker jeg, at det måske er kvindernes og de nære relationers tur til at blive trukket frem og få en skærpende omstændighed for at skabe noget mere rimelighed på tværs, men egentlig synes jeg, vi lovgiver lidt i blinde, fordi vi ikke har overblikket.

Kl. 17:43

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Tak. Der er en kort bemærkning til hr. Steffen Larsen, Liberal Alliance.

Kl. 17:43

Steffen Larsen (LA):

Det er egentlig bare, fordi der er noget, jeg undrer mig over. Ordføreren nævner, at vi jo straffer banderelaterede drab med op til 24 år. Det gør vi jo netop, fordi vi har set bandemedlemmer skyde ikke bare én gang, men flere gange efter folk i forskellige scenarier, hvor

der også er tilfældige mennesker, som bliver ramt. Vi havde et skyderi, hvor en tilfældig forbipasserende kvinde blev ramt i låret, mens hun cyklede. Vi havde et tilfælde, hvor en mindre dreng blev ramt i maven, bare fordi han legede på gaden, og vi har flere andre tilfælde. Så derfor har vi jo valgt netop at gå efter de bandekriminelle, fordi de ikke bare skyder en enkelt gang. De kommer igen og igen og igen og myrder løs og skyder løs i vores gader. Det er de samme personer, der gentagne gange begår de her forbrydelser. Så hvis vi nu får smidt dem i fængsel i længere tid, så undgår vi jo det.

På trods af at det næsten kan lyde makabert, er det formodentlig de færreste, der i løbet af deres liv begår flere partnerdrab, og derfor har vi nok ikke haft samme fokus på det. Men jeg tror, det er den logik, der ligger i det, som ordførerne altid spørger til, og jeg siger kun det her, fordi ordføreren spurgte, om der var en logik bag det, og jeg tror, det er den logik, som ligger bag det.

Kl. 17:44

Tredje næstformand (Karsten Hønge):
Ordføreren.

Kl. 17:44

Zenia Stampe (RV):

Ja, jeg synes så ikke, at den er rimelig. Jeg synes, vi har ramt, når man kigger på tværs. Det kan godt være, at man kan synes, at x antal år er rimeligt, hvis man er bandekriminel, men når man så netop sammenligner med en, som har slået sin kone ihjel, som måske ender med at få 10 år, mens den bandekriminelle har fået 24 år, så synes jeg egentlig ikke, at der er rimelighed i det; altså, så synes jeg, at der er for stor forskel på straffene. Jeg vil jo vove at påstå, at det stadig væk er mere farligt at være kvinde i sit eget hjem end at gå på gaden og blive skudt ned tilfældigt af en bandekriminel. Det er jo den proportionalitet, vi i virkeligheden har manglet i den her debat om straffniveauer.

Jeg bryder mig jo ikke om, at vi nu introducerer skærpende omstændigheder igen, for jeg synes, det skaber noget uigennemsigthed. Omvendt er jeg ikke i tvivl om, at der her er en type vold, som hele tiden er blevet overhalet indenom af andre voldstyper, og som i dag betyder, at vi straffer det her meget mindre, end vi straffer andre typer vold, og det tror jeg egentlig ikke at folk vil mene er rimeligt. Jeg mener det i hvert fald ikke.

Kl. 17:45

Tredje næstformand (Karsten Hønge):
Spørgeren.

Kl. 17:45

Steffen Larsen (LA):

Jeg går da ind for, at man skal have en højere straf for drab end 10-12 år; det synes jeg da er for lavt. Vi kunne da fremsætte et forslag sammen, Radikale Venstre og LA, om at hæve straffen for drab generelt til 24 år. Det kan vi da sagtens gøre, det vil jeg da gerne være med til.

Kl. 17:45

Tredje næstformand (Karsten Hønge):
Ordføreren.

Kl. 17:45

Zenia Stampe (RV):

Jeg håber, at vi får en nuanceret og grundig debat i forbindelse med strafreformen, hvor vi netop får set på tværs, for jeg tror bare, desværre, at det, vi har fået lidt for vane herinde, er, at vi hele tiden trækker en eller anden form for kriminalitet frem og siger, at den er særlig alvorlig, og så skærper vi straffen for den. Men så står der jo en masse andre kriminalitetsformer tilbage, som måske i virkelig-

heden er lige så alvorlige – det var bare ikke lige dem, der var på dagsordenen. Der må vi jo nok konstatere, selv om der har været mere og mere fokus på partnervold, at det ikke er en voldsform eller en kriminalitetstype, som er blevet taget lige så alvorligt som f.eks. bandekriminalitet. I England har man udnævnt vold mod kvinder til at være en trussel mod samfundet på linje med terrorisme og klima; det er at tage det alvorligt.

Kl. 17:46

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Tak. Der er ingen korte bemærkninger. Tak til fru Zenia Stampe fra De Radikale Venstre. Næste ordfører er hr. Torsten Gejl, Alternativet. Og velkommen tilbage.

Kl. 17:47

(Ordfører)

Torsten Gejl (ALT):

Tak, formand. Det her er jo et lidt kompliceret område. Altså, hvordan skal de forskellige straffe stå i forhold til hinanden? Og hvad for nogle er slemmest? Til sidst sagde ordføreren fra Radikale Venstre det om, at vi har det med at trække enkeltsager frem og sige, at det her er da i sandhed groft, og ligesom få hævet straffen på en enkeltsag, og næste gang kommer der så en anden, og der er det jo sådan, at der kommer en strafreform eller en strafudmålingslovgivning, eller hvad ministeren kaldte det. Det tror jeg egentlig er godt for, at vi kan prøve at forholde de forskellige ting til hinanden.

I forhold til den reform tror jeg, at det er rigtig godt, at vi har den her debat. Det er tit sådan, at når man kommer til noget lovgivning og der har været nogle gode debatter omkring beslutningsforslag i salen op til noget lovgivning, så er der sådan en lille lampe, der blinker, når man kommer ind og diskuterer det i den lovgivende forsamling, og det tror jeg er meget godt at det her gør med hensyn til, hvis man bliver udsat for vold af ens nærmeste eller partnerdrab eller partnervold. Altså, der er det der med, at når det er i hjemmet, er der ikke rigtig noget sted at gå hen. Jeg synes, det er særligt skræmmende. Det er også skræmmende, at det i så høj grad er kvinder, der bliver udsat for det. Det er ikke, fordi der er så mange, men der er omkring 8-11 partnerdrab om året i Danmark.

Og så er der spørgsmålet, man altid kan diskutere, nemlig straf kontra andre ting, som Enhedslisten nævner. Måske man kan lave en forbedring af den person på en anden måde end ved at idømme straf. Det er jo også en spændende ting. I Alternativet er vi egentlig rimelig kolde: Hvis det er sådan, at der bliver mindre kriminalitet, altså, hvis det er sådan, at den person er mindre tilbøjelig til at udføre den kriminalitet igen, så er vi klar til at prøve mange ting af.

I det her tilfælde regner jeg ikke med, at der kommer en afstemning. Hvis der gør, skal vi lige spekulere på, hvad vi stemmer til den, men vi er egentlig glade for, at den her debat er blevet rejst som indgang til forhandlingerne om en ny strafreform. Formand.

Kl. 17:49

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Der er ikke nogen ønsker om korte bemærkninger. Tak til hr. Torsten Gejl, Alternativet. Så er turen kommet til ordføreren for forslagsstillerne, fru Karina Lorentzen Dehnhardt, SF. Velkommen.

Kl. 17:49

(Ordfører for forslagsstillerne)

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Tak for en egentlig fin, synes jeg, og også på mange måder nuanceret debat omkring det her forslag. Når vi fremsatte det her i november, er det jo, fordi vi på en eller anden måde synes, at det ligesom er mere strafværdigt, når vold bliver begået i de relationer, hvor man skulle være tryggest. Vi har ikke fremsat forslaget, fordi vi sådan tror på, at det har den helt store forebyggende virkning. For os er

det vigtigt at vise, at nu tager vi faktisk det endelige opgør med konerabatten. Vi tog jo et opgør på den måde, at partnerdrab blev ligestillet med andre drab i 2009, men jeg synes faktisk, tiden er til at gå den anden vej.

Vi står bare med et virkelig stort samfundsproblem. Mellem 42.000 og 58.000 mennesker udsættes årligt for fysisk vold af en nuværende eller tidligere partner. Det viser den helt spritnye offerudsæthedsundersøgelse fra Justitsministeriet, og det er i virkeligheden nok der, vi kommer tættest på problemets størrelse, fordi det beror på, at man spørger folk selv, hvad de har været udsat for. Anmeldelser er jo en helt anden kategori; der er mange, der af forskellige årsager ikke anmelder.

Knap to ud af tre ofre angiver faktisk, at de har oplevet at blive udsat for partnervold mere end en gang inden for det seneste år. Det viser som sagt, at vold i hjemmet jo stadig væk er en rigtig stor udfordring, og det har store konsekvenser for den enkelte, men jo også rigtig tit for de børn, som findes i voldsramte familier. Vi venter i spænding i SF på regeringens varslede strafreform. Vi synes, vi har hørt positive takter i dag. Vi ser frem til forhandlinger om indholdet, og vi synes også, vi har ret mange gode bud på, hvad der skal til i den sammenhæng.

Justitsministeren har, efter vi fremsatte det her forslag i november jo også været ude med forskellige meldinger, ikke mindst om vold i nære relationer, og det er noget, vi ser positivt på. Vi vil også gerne rose ministeren for i bogform at stå frem og komme med sine egne, personlige fortællinger om vold i sit barndomshjem. Det er jo en barsk fortælling, men det er også en historie, der er sindssygt vigtig at få frem. Så tak for bogen, og stor respekt for at fortælle om det her.

Men der udestår stadig væk et mere konkret udspil til forhandlinger fra regeringens side, og derfor var det her forslag måske også et sted at blive lidt mere konkrete på, hvad vi kan gøre i forhold til vold i de nærmeste og mest sårbare relationer. Vi synes, det er på tide, at vi tager det her endelige skridt væk fra konerabatten på drab, der som tidligere nævnt blev afskaffet i 2009, og det er jo helt uforståeligt, at der har været sådan en rabat. Vi synes faktisk, at det er noget særligt, når vold og drab sker i nære relationer. Det er jo her, man skal føle sig tryggest, og straffen bør egentlig også vise det. For det handler også om at gøre op med en kultur, hvor vi, synes jeg, i alt for stor stil har set på det, der sker i hjemmet, som husspektakler, og det tager som bekendt lang tid at ændre en kultur, men jeg føler, at vi er på vej, og der er taget mange initiativer, men der skal tages flere.

Vi ønsker noget mere, og det er i virkeligheden også svaret til Liberal Alliance, som sagde, at man jo *kan* gøre det i dag. Det er rigtig. Der er en mulighed for at gøre det i dag. Vi ønsker, at det altid skal være en skærpende omstændighed, hvis vold og drab finder sted i de nære relationer. Det sker i dag i nogle tilfælde, men vi synes, at det skal ske i alle tilfælde, så det altid er en skærpende omstændighed.

Det kan ikke være rigtigt, at det farligste sted for en kvinde er det sted, som burde være det tryggeste, nemlig hendes eget hjem. Hvis der er udøvet vold et sted, hvor man med rimelighed kan forvente at være tryk, bør det simpelt hen straffes hårdere. Og så skal vi jo huske, at det altså ikke kun er kvinder, der rammes af partnervold. Det gør rigtig mange mænd faktisk også, og de skal selvfølgelig beskyttes på samme måde. Der skal man ikke skelne.

Så ved vi godt, at det her forslag jo ikke er det, som forebygger volden. Det er også derfor, vi har fremsat et beslutningsforslag, som vi senere kommer til at behandle, om, at man faktisk kan dømme til behandling. For det er vigtigt, at vi får flere i behandling. Det er vigtigt, at flere gennemfører behandlingen, for det er nu engang det bedste greb, vi har, til at undgå det næste offer. Vi synes, at Danmarks næsthyppigste drabstype, nemlig partnerdrab, stadig væk

også forekommer alt for hyppigt. Der er også god grund til, at vi gør mere for at forebygge lige præcis den type vold eller drab, om man vil.

Kl. 17:55

Hvert femte drab i Danmark er et partnerdrab, og ofrene er meget ofte kvinder og mødre. Vi ved, at der går et meget forudsigeligt mønster forud for partnerdrabene, hvor trusler, chikane, intimidering og stalking er velkendte komponenter, og det synes vi heller ikke at vi forebyggelsesmæssigt er helt i hus med at få kigget på. Det er derfor, vi er så optagede af, at vi får en partnerdrabskommission.

I Sverige har man en drabskommission, som gennemgår drabene og kigger på, hvor det gik galt henne, og hvem der kunne have gjort noget, og sidste gang udløste det faktisk 33 anbefalinger til regeringen i Sverige. Sådan en synes vi også vi skal have i Danmark, og derfor vil jeg også gerne varsle, at det forslag synes vi at vi skal have en runde på igen. Så summasummarum synes jeg, at vi skal have den her strafreform på bordet, så vi kan komme videre med at diskutere, hvad der skal til i forhold til partnervold og partnerdrab.

Så har jeg bare et par enkelte bemærkninger til noget af det, der er blevet sagt fra de forskellige ordførere her i dag. Jeg kunne forstå, at Venstre var utrolig overraskede over, at SF kunne foreslå en strafskaerpelse. Der vil jeg bare sige, at der har Venstres ordfører i dag måske ikke fulgt helt så godt med, måske fordi Venstres ordfører ikke er retsordfører normalt. For det er faktisk ikke så usædvanligt, som man går rundt og forestiller sig. Og ja, det er rigtigt, at vi ikke synes, at straffe virker. Vi ved, at det har en generel præventiv virkning, og det gør jo, at der er nogle, der afstår fra at begå kriminalitet, men typisk får man ikke mere ud af at skærpe straffen. Men det har heller ikke været motivationen her som sådan. Det her har handlet om, at vi faktisk synes, at det her er mere strafværdigt. Derfor tager vi jo af og til også stilling til at hæve straffene i en hel del sager.

Det er rigtigt, som vi også har snakket om her i dag, at risikoen for opdagelse er noget af det vigtigste, og der er jeg bare super bekymret for, at politiets ressourcer ikke rækker, til at de får gjort nok ved alle de sager, der er. Jeg synes, hele den her debat, der har været de seneste par dage, om, at politiet vasker sager, altså prøver på at få dem til at gå væk, er en ret stor udfordring, som skal løses. Ellers bliver det som at tisse i bukserne, når vi hæver straffene, hvis det så ikke betyder, at sagerne bliver til noget efterfølgende.

Så vil jeg sige til sidst til Radikale Venstre: Jeg synes faktisk, at ordføreren har en pointe i, at strafskaerpelse bliver udvalgt enkeltvis, og at det giver nogle uhensigtsmæssigheder i systemet. Jeg kan huske, da vi hævdede strafferammerne for hjemmerøveri til en minimumsstraf på 5 år. Det var selvfølgelig, på baggrund af at det desværre var en ubehagelig trend på det tidspunkt, men det betød, at det kom meget, meget tæt på straffen for uagtsomt manddrab, og det er jo, synes jeg, måske lidt mere alvorligt, at man dør af noget, som bliver begået mod en, end at man bliver udsat for et røveri i eget hjem. Men de to ting lå pludselig meget tæt op og ned ad hinanden, og det er jo en af ulemperne ved, at vi ikke på samme måde som tidligere spørger Straffelovrådet. Det burde vi måske gøre i flere sager, så langt vil jeg godt give ordføreren ret.

Men tak for debatten her i dag. Jeg ser positivt på, at vi når i mål med et eller andet på den her front. Det synes jeg at justitsministeren har givet sin opbakning til. Så tak for ordet.

Kl. 17:58

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Tak. Der er en kort bemærkning til hr. Mikkel Bjørn, Dansk Folkeparti.

Kl. 17:59

Mikkel Bjørn (DF):

Tak for det. Fru Karina Lorentzen Dehnhardt siger det her med, at generelt er SF ikke tilhænger af hårdere straffe. Det underer mig lidt,

for jeg synes, at SF stikker lidt i forskellige retninger på det her punkt. Jeg står her med en artikel fra Danmarks Radio, hvor fru Karina Lorentzen Dehnhardt selv er citeret, og hvor overskriften er: Hårdere straffe er det eneste, der skaber respekt, mener SF. Og ordføreren er selv citeret for at sige: »Straffene skal helt klart op, det er det eneste, der skaber respekt.« Det her handler så om naturhærværk.

Jeg synes bare, det er lidt underligt, at i sager om grov personfarlig kriminalitet, vold, voldtægt, overfald osv., siger SF ofte i debatten, at hårdere straffe ikke virker. Men når det så handler om naturhærværk eller vold i nære relationer, er man pludselig tilhænger af hårdere straffe. Altså, hvad er SF's linje i forhold til hårdere straffe egentlig? Hvis det skaber respekt og virker på naturhærværk, hvorfor virker det så ikke, når vi snakker grov personfarlig kriminalitet?

Kl. 17:59

Tredje næstformand (Karsten Hønge):
Ordføreren.

Kl. 18:00

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jamen det skal jeg såmænd forklare. Det er, fordi naturhærværk er ret meget planlagt. Det er typisk folk, som har en god indtægt, og som gerne vil have en bedre udsigt. Så rydder de en mose, så rydder de en klit. Det er faktisk meget koldt og kynisk planlagt. Så lige præcis her tror jeg faktisk det betyder noget, for det vil man afveje, og når straffen er uendelig lav i dag, betyder det, at de her mennesker, som typisk har gode indtægter, trækker lidt på skulderen, og så tager de den bøde, som det så giver. Så der tror jeg faktisk at straf har en virkning.

Men i rigtig mange af de tilfælde, hvor man f.eks. drikker sig fuld og kommer op at slås nede i byen og det så bliver til en voldssag, tror jeg ikke lige at man tjekker strafferammerne, inden man er nået derud. Jeg tror, det langt hen ad vejen er den samme mekanisme, når det handler om partnervold. Jeg tror ikke altid, det er planlagt. Jeg ved, at nogle af de her gerningsmænd bliver utrolig kede af det bagefter og beder om tilgivelse osv. De har ikke kunnet styre deres temperament. Jeg tror ikke, de slår op, hvad straffen er, og derfor tror jeg ikke, at straffen virker der.

Men det her forslag handler mere om at sige, at vi faktisk synes, at det her er mere strafværdigt, så derfor hæver vi straffen her. Vi tager individuel stilling.

Kl. 18:01

Tredje næstformand (Karsten Hønge):
Spørgeren.

Kl. 18:01

Mikkel Bjørn (DF):

Meget af den grove personfarlige kriminalitet er også en del af organiseret bandekriminalitet og meget andet. Det er jo også planlagt i den forstand, at der er man en del af en organiseret kriminalitet, hvor man må være vel vidende om, at straf er et resultat af den kriminalitet, som man begår. Hvad mener SF om hårdere straffe der? Jeg er bare nysgerrig på, om hårdere straffe er en god ting, hvis det er noget, der er planlagt generelt – det kan også være mord, det kan være voldtægt, det kan være andet – men en dårlig idé, hvis ikke det er planlagt? Jeg synes bare, det er vigtigt at finde ud af, hvad der egentlig er op og ned på SF's holdning.

Kl. 18:01

Tredje næstformand (Karsten Hønge):
Ordføreren.

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg tror egentlig, min forklaring vil være den samme. Nogle steder har straffen betydning, fordi man rent faktisk orienterer sig efter: Hvad giver det egentlig, hvis jeg gør det her? Der kan man hæve straffen af den grund. Andre gange kan man hæve straffen, fordi man faktisk synes, det er mere strafværdigt. Vi synes eksempelvis, det er mere strafværdigt, hvis man laver organiseret bandekriminalitet, og det afspejler straffen jo også. Derfor har vi sådan set også stemt for, tror jeg, langt de fleste strafskærpelser på lige præcis det område. Men vi tager individuel stilling hver gang til, om vi tror, det nytter noget, om det giver mening, eller om det er ekstra strafværdigt. Det tror jeg sådan set er forklaringen.

Kl. 18:02

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Så er der ikke flere korte bemærkninger. Tak til fru Karina Lorentzen Dehnhardt, SF.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

6) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 57:

Forslag til folketingsbeslutning om at genindføre registreringen af æresrelaterede sager.

Af Susie Jessen (DD) m.fl.

(Fremsættelse 14.11.2024).

Kl. 18:03

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Den første, der får ordet, er ordføreren for forslagsstillerne, fru Susie Jessen, Danmarksdemokraterne. Velkommen.

Kl. 18:03

Begrundelse

(Ordfører for forslagsstillerne)

Susie Jessen (DD):

Tak for det, formand. Kampen mod negativ social kontrol i muslimske miljøer er i mine øjne og i mit partis øjne uden tvivl den største ligestillingskamp, som overhovedet eksisterer her i Danmark. Vi hører jo beretninger om kvinder, der tæskes og voldtages og holdes indespærret. De må ikke vælge deres eget tøj. De må ikke vælge deres egen omgangskreds. De må ikke engang tage en tur i jobcenteret uden at blive ledsaget af deres mand. Alt det her er på grund af en meget forskruet opfattelse af ære.

Så blegner alle andre ligestillingsspørgsmål, i hvert fald for mig. Det her område er det vigtigste af dem alle. Vi skal have et opgør med, at mange mennesker i Danmark med især muslimsk baggrund har slæbt det her meget forstokkede og forkvaklede kvindesyn med til Danmark, som de insisterer på at fastholde.

Der er mange knapper, vi kan skrue på i den her forbindelse, og i Danmarksdemokraterne er vi i fuld gang. Sidste år publicerede vi en 11-punktsplan med helt konkrete initiativer, der skal medvirke til at få bugt med det kvindehad, som vi ser udspille sig for næsen af os. Et af de initiativer behandler vi i dag.

Fra 2006 til 2021 registrerede politiet anmeldelser og sager vedrørende de såkaldte æresrelaterede konflikter, og i forbindelse med flerårsaftalen for politiets og anklagemyndighedens økonomi blev bl.a. Rigspolitiets monitorering af netop det her stoppet. Det har gjort, at det nu er sværere at monitorere omfanget af æresrelaterede konflikter og forbrydelser. Det er i vores øjne et stort problem, da der i forvejen frygtes et stort mørketal i forbindelse med antallet af æresrelaterede sager. Vi skal kunne følge omfanget af det her for at kunne komme det til livs, og derfor fremsætter vi i dag forslag om at genindføre registreringen af æresrelaterede sager hos politiet.

Jeg ser frem til debatten i salen i dag. Tak.

Kl. 18:05

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Tak til fru Susie Jessen for begrundelsen for forslaget.

Forhandlingen er åbnet. Den første, der får ordet, er justitsministeren. Velkommen.

Kl. 18:05

Forhandling

Justitsministeren (Peter Hummelgaard):

Mange tak for ordet. Tak til forslagsstillerne fra Danmarksdemokraterne for at sætte fokus på et vigtigt emne. For æresrelateret kriminalitet hører ingen steder hjemme i et frit og demokratisk samfund som vores. Jeg er også derfor enig med Danmarksdemokraterne i, at vi skal sætte hårdt og konsekvent ind over for negativ social kontrol og andre former for æresrelateret kriminalitet.

Med beslutningsforslaget pålægges regeringen at sikre, at politiet genindfører registrering af æresrelaterede sager. Beslutningsforslaget sigter til, at der frem til 2021 eksisterede en central monitoreringsordning i Rigspolitiet. Ordningen bestod i, at Rigspolitiet hvert kvartal foretog en manuel kvalitetssikring af dataudtræk fra politikredsen. Ordningen havde til formål at opgøre antallet og typen af æresrelaterede forbrydelser.

Jeg er enig med forslagsstillerne i, at registrering af æresrelaterede forbrydelser er vigtigt for politiets mulighed for at forebygge og bekæmpe kriminalitet. Derfor vil jeg også gerne understrege, at politikredsen allerede registrerer æresrelaterede forbrydelser. Politikredsenes registrering af æresrelaterede sager er den samme som før 2021, hvor monitoreringsordningen i Rigspolitiet ophørte. Der er således ikke tale om, at vi i dag ikke har adgang til de samme data som tidligere. Politiet registrerer nemlig æresrelaterede sager med de relevante gerningskoder. Det omfatter eksempelvis straffelovens § 215 a om genopdragelsesrejser.

Hvis der er tale om æresrelateret kriminalitet, som ikke har sin egen gerningskode, registreres sagen med en såkaldt søgenøgle med betegnelsen æresrelateret. Det kan eksempelvis omfatte sager vedrørende straffelovens § 243 om psykisk vold. Politiet kan således ved elektronisk udtræk af politiets systemer opgøre det samlede antal af f.eks. anmeldelser, hvor søgenøglen æresrelateret er tilknyttet sagen.

Så jeg er derfor ikke enig med forslagsstillerne i, at ophøret af den centrale monitoreringsordning har givet os et dårligere informationsgrundlag. Desuden havde den centrale monitoreringsordning ifølge Rigspolitiet ingen betydning for politikredsenes sagsbehandling og efterforskning på det æresrelaterede område. Rigspolitiet ser derfor ikke nogen gevinst for politiets forebyggelse og bekæmpelse af æresrelateret kriminalitet ved at genindføre monitoreringsordningen. På den baggrund kan regeringen ikke støtte beslutningsforslaget.

Når alt det er sagt, er regeringen helt enig med forslagsstillerne i, at vi bør sætte yderligere ind over for æresrelateret kriminalitet, og der er allerede iværksat adskillige tiltag, som skal understøtte politiets indsats mod æresrelateret kriminalitet. Eksempelvis blev der

som led i den seneste flerårsaftale for politiet og anklagemyndigheden etableret tværfaglige specialiserede teams i alle politikredse. De specialiserede teams har bl.a. til opgave at tilføre politikredsenes forskellige afdelinger viden om æresrelateret kriminalitet.

Desuden er der med flerårsaftalen gennemført en styrkelse af politiets efter- og videreuddannelses tilbud, som bl.a. er målrettet håndtering af æresrelaterede forbrydelser. Alle politikredse har nu medarbejdere, der er særligt uddannede i æresrelaterede sager. Endvidere er der med flerårsaftalen implementeret en it-løsning, som hjælper politiet med løbende og systematisk at fremsøge og identificere bl.a. æresrelaterede sager. It-løsningen understøtter, at politikredsen hurtigt kan iværksætte hjælpe- og beskyttelsesforanstaltninger i relevante sager.

Herudover har regeringen så sent som den 19. januar 2025 lanceret i alt 22 konkrete initiativer til en styrket indsats mod negativ social kontrol og parallelsamfund. Vi styrker bl.a. sikkerhedskonsulentordningen i kommunerne, som yder specialiseret rådgivning til borgere og fagpersoner i sager om negativ social kontrol og æresrelaterede konflikter. Samtidig afsættes der midler til, at civilsamfundet kan spille en større rolle i kampen for kvinders ret til et frit liv. Vi vil også indføre et forbud mod fætter-kusine-ægteskaber, og på mit eget område vil vi bl.a. igangsætte en undersøgelse af mæglingsskade med henblik på at opnå en dybere indsigt i fænomenet.

Det er en central prioritet for regeringen, at vi vedvarende bekæmper negativ social kontrol og andre former for æresrelateret kriminalitet. Piger og kvinder med indvandrerbaggrund skal kunne nyde samme frihed og rettigheder som alle andre, og regeringen vil derfor løbende overveje, om der er behov for nye værktøjer. Tak for ordet.

Kl. 18:10

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Tak. Den første korte bemærkning er til fru Brigitte Klintskov Jerkel, Det Konservative Folkeparti.

Kl. 18:10

Brigitte Klintskov Jerkel (KF):

Tak. Fra Konservatives side synes vi jo, at det her er et rigtig godt forslag, som giver rigtig god mening, netop i betragtning af at der jo i 2023 er sket mere end en fordobling i forhold til 2019 i antallet af henvendelser til de her sikkerhedskonsulenter. Så vi er sådan set ret positive over for det her forslag om, at vi ligesom genindfører registrering af de her æresrelaterede konflikter og forbrydelser.

Derfor bliver jeg nødt til lige at høre ministeren omkring noget. Det er jo ikke så tit, at jeg er sammen med justitsministeren, fordi jeg ikke sidder med retsområdet, men sidder med udlændingeområdet. Vi lavede den her aftale om politiets og anklagemyndighedens økonomi fra 2021 til 2023, som jeg går ud fra er udløbet nu, når vi jo er i 2025. Så jeg har egentlig lidt brug for at få opklaret, om det her er omfattet af nogle aftaler i forhold til den aftale, der tidligere er blevet lavet blandt en bred del af partierne her i Folketinget.

Kl. 18:11

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Ministeren.

Kl. 18:11

Justitsministeren (Peter Hummelgaard):

Tak for det spørgsmål, for det er jo helt rigtigt, at det, at man i Rigspolitiet ophørte med at udføre en lang række forskellige opgaver, er en direkte implikation af det seneste politiforlig, hvor det blev besluttet at skære betragteligt i Rigspolitiet for så i stedet at bruge pengene ude i de enkelte politikredse. Det her var en blandt mange opgaver, hvorom man sagde, at det skal man ikke længere bruge tid og kræfter på i Rigspolitiet, og så bruger vi i stedet pengene ude i de

enkelte politikredse og på at ansætte flere politifolk. Så det vil være min klare vurdering og forligningsfortolkning, at det vil være omfattet. Det er rigtigt, at forliget egentlig skulle have udløbet i 2023, men det er ad to omgange blevet forlænget med brædder af forligskredsen.

Kl. 18:12

Tredje næstformand (Karsten Hønge):
Spørgeren.

Kl. 18:12

Brigitte Klinskov Jerkel (KF):

Tak. Ja, og det var jo netop lige det, jeg havde lidt brug for at få opklaret, altså hvordan det så ud i forhold til den her seneste politiaftale, vi lavede. Men så kunne jeg egentlig godt tænke mig at høre ministeren om noget andet, for vi synes faktisk, at det er et udmærket forslag, og at det giver god mening i forhold til den her fordobling, der har været, at få kigget lidt mere på det her. Jeg går ud fra, at der måske i løbet af efteråret skal være nogle forhandlinger på politiets område. Om det så var noget, vi kunne kigge på i den forbindelse, kunne godt tænke mig at høre ministerens holdning til.

Kl. 18:12

Tredje næstformand (Karsten Hønge):
Ministeren.

Kl. 18:12

Justitsministeren (Peter Hummelgaard):

Det er korrekt, at der i år skal forhandles en ny aftale om politiets og anklagemyndighedens økonomi for de kommende år, og der er man jo altid velkommen til at spille forskellige forslag ind. Jeg vil omvendt igen bare lige fremhæve, at det er sådan allerede i dag, at æresrelaterede forbrydelser bliver registreret ude i de enkelte politikredse, og at der er fuld adgang for politiet, og det er der i øvrigt også, hvis Folketinget efterspørger det, og det gør Folketinget med jævne mellemrum, til at kunne trække de data ud, så man har det overblik. Men det skal jo ikke afholde partier fra at bringe det ind i drøftelserne, hvis man alligevel synes, at det er vigtigt.

Kl. 18:13

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Den næste korte bemærkning er til fru Susie Jessen, Danmarksdemokraterne.

Kl. 18:13

Susie Jessen (DD):

Tak for det. Og tak til ministeren for talen. Som jeg forstår det, har den her ændring gjort et sværere at monitorere omfanget af æresrelaterede konflikter og forbrydelser. Det er rigtigt, som ministeren siger, at det før i tiden skulle indsendes hver tredje kvartal, og at man fra politiets og anklagemyndighedens side ligesom var forpligtet til at registrere de her sager som æresrelaterede sager.

Grunden til, at vi fremsætter det her beslutningsforslag, er jo også, at vi har en bekymring for, at det med den her ændring, som er blevet foretaget, kommer til at betyde, at der er nogle æresrelaterede sager, som ligesom forsvinder, altså at vi ikke har et ordentligt overblik over antallet, så vi ikke på samme måde kan se, om der sker en stigning. Som jeg sagde før, er der jo også et mørketal i forvejen. Vi ved, at der er meget af det her, der ikke bliver anmeldt.

Jeg kan se, at det jo er noget, som er blevet brugt af tidligere regeringer i deciderede udspil osv. om social kontrol. Så jeg stiller mig lidt undrende over for, at ministeren ikke mener, at det her er nødvendigt. Det kan være, at ministeren lige vil uddybe sit udsagn om, at det, man kan i dag, er præcis det samme som det, man kunne før tiden, for det mener jeg sådan set ikke at det er.

Tredje næstformand (Karsten Hønge):
Ministeren.

Kl. 18:15

Kl. 18:15

Justitsministeren (Peter Hummelgaard):

Altså, politikredsens registrering på området er uændret, og det er den samme som før 2021, hvor den centrale monitoreringsordning ophørte. Politiet kan ved elektronisk udtræk af politiets systemer opgøre det samlede antal af f.eks. anmeldelser, hvor søgenøglen æresrelateret er tilknyttet sagen.

Kl. 18:15

Tredje næstformand (Karsten Hønge):
Spørgeren.

Kl. 18:15

Susie Jessen (DD):

Tak. Jeg bider mig lidt fast i ordet »kan«, for det, jeg gerne vil have, er, at der er en kontinuerlig indberetning af det her, og det er det, jeg synes der mangler.

Jeg ser også, at der er diverse organisationer, der arbejder med det her, der siger det. Nu er det ikke så tit, at jeg søger inspiration fra KVINFO, men det er faktisk bl.a. dem, der har været ude at sige, at det her skal genindføres. De vil gerne have genindført den her registrering af æresrelaterede sager. Så det er også jo noget, man efterspørger ude hos dem, der arbejder med det her. Så jeg forstår ikke helt, at ministeren mener, at det er totalt unødvendigt i forhold til det, man gør i dag, for det er i hvert fald ikke sådan, jeg ser det.

Kl. 18:16

Tredje næstformand (Karsten Hønge):
Ministeren.

Kl. 18:16

Justitsministeren (Peter Hummelgaard):

Jeg forstår godt, at der kan være mange forskellige behov både i organisationer og andre steder, og at der er et ønske om, at der skal udarbejdes centralt producerede rapporter. Det afgørende for mig er, om politiet har de værktøjer og det overblik, som de har brug for for at kunne håndtere forskellige former for kriminalitet, men også forskellige former for udviklinger i kriminaliteten. Og det mener vi altså de har med den eksisterende ordning, hvor politikredsene rent faktisk registrerer det, og data kan trækkes ud, også når det efterspørges.

Vi forhandlede jo senest et stort politiforlig, og det bestod bl.a. i, at vi blev enige med et bredt flertal i Folketinget om, at vi hellere ville bruge penge ude i politikredsene på flere politibetjente og de borgernære opgaver og nærpolitistationer frem for at bruge dem i Rigspolitiet og på at udarbejde rapporter.

Kl. 18:17

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Der er ikke flere korte bemærkninger. Tak til justitsministeren. Vi går nu i gang med den egentlige ordførerrække, og den første, der får ordet er hr. Bjørn Brandenburg, Socialdemokratiet.

Kl. 18:17

(Ordfører)

Bjørn Brandenburg (S):

Tak for det, hr. formand. Med det her beslutningsforslag foreslår Danmarksdemokraterne at pålægge regeringen at sikre, at politiet genindfører registrering af æresrelaterede sager. Formålet er, at vi alle ved hjælp af denne registrering af æresrelaterede sager skal få et brugbart og vigtigt informationsgrundlag, som skal bidrage til, at der

kan sættes hårdt og konsekvent ind over for negativ social kontrol og æresrelaterede forbrydelser i Danmark.

I Socialdemokratiet er vores holdning klar. Negativ social kontrol hører ikke hjemme i Danmark. Det er et fænomen, der er blevet importeret hertil fra fjerne egne i takt med indvandringen fra MEN-APT-landene. Bekæmpelse af negativ social kontrol er højt prioriteret af Socialdemokratiet og regeringen, og derfor præsenterede vi for nylig et udspil med 22 initiativer, som opruster indsatsen mod negativ social kontrol.

Vi vil ikke finde os i, at unge piger ikke selv må bestemme, hvem de ønsker at blive kæreste eller gift med, ligesom vi ikke vil finde os i, at lgbt+-personer med oprindelse i MENAPT-landene oplever ringere levevilkår. Derfor er jeg glad for, at Danmarksdemokraterne med det her beslutningsforslag sætter fokus på problemet, for vi skal gøre alt, hvad der står i vores magt, for at komme negativ social kontrol til livs.

Der bliver allerede registreret æresrelaterede sager i politikredse- ne lokalt, og hvis forslagsstillerne sender et udvalgsspørgsmål eller lignende i Justitsministeriets retning, som man jo gør af og til, er jeg sikker på, at Danmarksdemokraterne kan få det informationsgrund- lag, som partiet efterspørger med det her beslutningsforslag. Derfor kan Socialdemokratiet ikke støtte beslutningsforslaget.

Tak for ordet.

Kl. 18:18

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Der er ikke ønske om korte bemærkninger. Tak til hr. Bjørn Brandenborg, Socialdemokratiet. Næste ordfører er hr. Jan E. Jørgensen, Venstre.

Kl. 18:19

(Ordfører)

Jan E. Jørgensen (V):

Tak for det. Nu spejder jeg ud i salen for at se, om Moderaternes ordfører er kommet tilbage, for hvis ikke hun når at komme tilbage, har jeg lovet at hilse fra Moderaterne og sige, at de mener det samme som Venstre, og det er, at vi desværre ikke kan stemme for forslaget. Grunden til det kommer jeg til at fortælle lidt mere om i min tale, hvor jeg godt vil starte med at takke Danmarksdemokraterne for at sætte fokus på et rigtig vigtigt emne.

Æresrelateret kriminalitet er dybt forkasteligt og har overhovedet ingen plads i et frit og demokratisk samfund som Danmark – det har det vel dybest set heller ikke nogen andre steder – og det er vores pligt at sikre, at piger og kvinder her i landet har samme ret til frihed og selvbestemmelse som alle andre. Venstre anerkender vigtigheden af at bekæmpe negativ social kontrol og den skade, det påfører kvinder og piger. Derfor registrerer politiet allerede i dag æresrelaterede sager via relevante gerningskoder og søgenøgler, som giver mulighed for at identificere og handle på disse sager.

Rigspolitiet har desuden bekræftet – og det her er vigtigt – at den tidligere monitoreringsordning ikke havde betydning for politi- kredsens sagsbehandling eller effektivitet. Vi mener, at ressourcerne skal bruges på konkrete initiativer, der gør en reel forskel for ofre- ne, og regeringen har allerede lanceret 22 initiativer mod negativ social kontrol og parallelsamfund. Blandt disse tiltag er styrkede krisecentre og efterværn til familier og unge, der flygter fra social kontrol. Samtidig er der etableret specialiserede polititeams i alle politikredse, der tilfører viden og understøtter håndteringen af disse komplekse sager.

Venstre vil aldrig acceptere, at kvinder og piger undertrykkes. Vi skal fortsat gøre mere for at bekæmpe negativ social kontrol og andre æresrelaterede forbrydelser. Jeg tror, at der er et stort mørke- tal på de her sager, simpelt hen fordi de aldrig anmeldes. Derfor tror jeg også, at det vil have større effekt, at flere bliver bekendt med mulighederne for at søge hjælp og rådgivning, som der bl.a.

lægges op til med regeringens udspil, så Venstre støtter altså ikke beslutningsforslaget.

Kl. 18:21

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Tak. Der er en kort bemærkning til fru Susie Jessen, Danmarksde- mokraterne.

Kl. 18:21

Susie Jessen (DD):

Tak for det, og tak for hilsenen fra Moderaterne. Jeg synes, det er ærgerligt, at de ikke er her, i og med at de jo selv i deres udspil om social kontrol har foreslået det samme, som vi står og foreslår i dag fra Danmarksdemokraternes side. Så jeg synes, det er lidt ærgerligt, at Moderaterne ikke er her i dag.

Det, som bekymrer os i Danmarksdemokraterne, er, at vi har behov for at få det her belyst så meget som overhovedet muligt. Der er et mørketal, når det gælder æresrelaterede sager, fordi meget af det ikke bliver anmeldt og meget af det foregår i det skjulte osv.

Med den her ændring er der ligesom sket noget, i forhold til at den centrale registrering ikke er der mere. Derfor kan jeg simpelt hen ikke forstå, at man ikke vil bakke op omkring det her beslut- ningsforslag. For man kan sige, at jo flere informationer, vi har om det her, jo bedre. Så jeg synes ikke, det giver mening, at man ikke vil være med til at genindføre den her registrering. Jeg kan se, at i 2016 har man jo selv i en tidligere regering brugt de her tal i et udspil om negativ social kontrol, så de må jo have været gavnlige.

Kl. 18:22

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Tak. Ordføreren.

Kl. 18:22

Jan E. Jørgensen (V):

Jeg ville også ønske, at man kunne trække tal ud centralt hurtigere og nemmere. Det kræver nok et nyt edb-system i politiet, fordi man- ge af de tal, vi efterspørger, typisk kræver en manuel gennemgang, og det kan man jo undre sig over i 2025, altså at det ikke kan gøres noget smartere. Men når Venstre har den holdning, vi har, så skyldes det, at vi fra Rigspolitiet har fået at vide, at den centrale monitore- ringsordning, man havde, ingen betydning havde for politikredsens sagsbehandling og efterforskning på det æresrelaterede område. Så Rigspolitiet vurderer altså, at der ikke er nogen gevinst for politiets forebyggelse og bekæmpelse af æresrelateret kriminalitet ved at gen- indføre monitoreringsordningen. Så når det ikke har nogen effekt af betydning, er spørgsmålet, om vi så synes, at politiet skal bruge ressourcer på at genindføre den her manuelle gennemgang af alle sagerne. Det synes vi ikke. Der mener vi, at ressourcerne kan bruges bedre.

Kl. 18:23

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Ønsker spørgeren anden runde? Nej, og så er der ikke flere korte bemærkninger. Tak til hr. Jan E. Jørgensen, Venstre. Den næste ord- fører er hr. Mads Olsen, SF.

Kl. 18:23

(Ordfører)

Mads Olsen (SF):

Tak for ordet. Vi skal i dag behandle et beslutningsforslag, der ve- drører genindførelsen af registrering af æresrelaterede sager. Først og fremmest vil jeg sige stor tak til Danmarksdemokraterne for at fremsætte dette vigtige forslag. Ultimativt er der nogle udfordringer ved det, som jeg vil vende tilbage til, men grundlæggende er både

emnet og problemstillingen helt centrale for SF, hvilket vores mange beslutningsforslag og udspil på området viser.

Selvfølgelig bør det være muligt for dem, der har været påvirket af en æresrelateret forbrydelse, at finde støtte og hjælp. Vi skal skabe flere måder for disse personer at rapportere deres oplevelser på, samtidig med at de er sikret, at de forbliver trygge, uanset om de bor i et parallelsamfund. Men vi har nogle forbehold over for dette forslag.

For det første har Justitsministeriet i januar 2024 afklaret, at mens monitoreringen af æresrelaterede sager er stoppet, er det stadig en mulighed for politiet at bruge ordet æresrelateret som søgenøgle, når en sag registreres i systemet. Dog er der så nogle problemer i forhold til brugen af disse søgeord, som ikke er et krav. For det andet vil jeg sige, at da monitoreringen blev stoppet som følge af økonomiske grunde, er det ikke klart, hvordan forslagsstillerne vil finansiere genindførelsen af denne monitorering. Vi ser dog meget frem til at diskutere forslaget i udvalgsarbejdet og imødeser i øvrigt med stor nysgerrighed regeringens løfte om handling på området generelt. For Danmarksdemokraterne har da en pointe i, at den store satsning, regeringen har spillet ud med, ikke harmonerer med den økonomiske prioritering her. Tak for ordet.

Kl. 18:25

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Der er ønske om en kort bemærkning til fru Susie Jessen, Danmarksdemokraterne.

Kl. 18:25

Susie Jessen (DD):

Tak for talen. Det var bare lige for at sige, at vi jo normalt altid har finansiering på, hvis der er en udgift forbundet med det. Men det her koster ikke som sådan noget at ændre, fordi det handler om søgenøgler i det her POLSAS, som er politiets registreringssystem. Så den her monitorering vil ikke koste noget at ændre, og det er derfor, der ikke er finansiering på det forslag, som vi har i dag.

Kl. 18:25

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Ordføreren.

Kl. 18:25

Mads Olsen (SF):

Jeg har taget den pointe med i min tale, fordi grunden til, at man til at starte med fjernede det her, jo var, at det udsprang af den økonomiaftale, man lavede for politiet, hvor man skar ned på en række ting. Så det var egentlig mit indtryk, at det ville koste noget at få genindført. Men noget af det, vi kan arbejde videre med i udvalgsarbejdet, er måske at få stillet et spørgsmål om, hvad ministeriet vurderer det vil koste at genindføre det, hvis det har en omkostning, for det selvfølgelig relevant.

Kl. 18:26

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Ønsker ordføreren den anden korte bemærkning? Nej. Så er der ikke flere korte bemærkninger. Tak til hr. Mads Olsen, Socialistisk Folkeparti. Næste ordfører er hr. Steffen Larsen, Liberal Alliance. Velkommen.

Kl. 18:26

(Ordfører)

Steffen Larsen (LA):

Mange tak, hr. formand. B 57 handler om at genindføre registreringen af de æresrelaterede sager, og en ting, som jeg værdsætter meget i folkestyrets debatter, er, når der er åbenhed, klarhed og dermed også gode data for, hvad det er, vi diskuterer. Det er ekstremt vigtigt

for en saglig og ordentlig demokratisk debat, og derfor er det jo også problematisk, hvis myndighederne ikke registrerer de sager, som der er sket æresrelateret vold, overfald eller afstraffelse i. Det gør de. Men nu får vi ikke længere dataene serveret. Man skal bede om det ved særkørsel eller lignende, og derfor synes vi egentlig, at det ikke er så, ja, åbent og klart længere.

Derfor støtter vi jo, at Danmarksdemokraterne kommer med det her forslag, for vi kan egentlig godt se meningen i at føre en ret åben debat om det her og dermed også sørge for, at de data, som ligger til grund, udgives og er til offentligt skue. For ellers kan vi ikke følge integrationen, og vi kan ikke følge de problemer, der ligger, og vi synes egentlig, det er ganske fornuftigt, at man kan det. Tak.

Kl. 18:28

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Der er ikke ønske om korte bemærkninger. Tak til hr. Steffen Larsen, Liberal Alliance. Den næste ordfører fru Brigitte Klintskov Jerkel, Det Konservative Folkeparti. Velkommen.

Kl. 18:28

(Ordfører)

Brigitte Klintskov Jerkel (KF):

Mange tak. Som jeg nævnte i spørgsmålet til ministeren her lidt tidligere, da ministeren var på talerstolen, så synes vi jo faktisk, at det er et udmærket forslag, i forhold til at der har været den her fordobling i antallet af henvendelser fra 2019 til 2023, så derfor er vi egentlig positive over for intentionen i det her forslag.

Vi havde egentlig også tænkt, at vi ville støtte det, men jeg havde selvfølgelig brug for at få oplyst, om det er en del af den politiforligsaftale, som Det Konservative Folkeparti er en del af, og det kan jeg så forstå på justitsministeren at det er. Det gør, at vi selvfølgelig ikke kan stemme for det, men vi synes, at intentionen er god, og at det jo bestemt er noget, der kan bringes videre til forhandlingerne, eventuelt til efteråret. Jeg går ikke ud fra, at det så bliver mig; jeg går ud fra, at det så bliver retsordførerne, der bliver indkaldt til forhandlinger omkring politiet. Men ellers er det jo noget, som min kollega eventuelt kan tage med, medmindre Danmarksdemokraterne bliver inviteret med til forhandlingerne. Det ved jeg ikke – det overlader jeg til justitsministeren. Tak for ordet.

Kl. 18:29

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Tak. Der er ønske om en kort bemærkning til fru Susie Jessen, Danmarksdemokraterne.

Kl. 18:29

Susie Jessen (DD):

Tak for det. Vi er jo ikke en del af den her forligskreds, så jeg vil egentlig høre ordføreren, om det måske kunne være noget, som ordføreren vil bringe med ind, når det her skal diskuteres igen, altså om det kunne være noget, som man kunne arbejde på at få genindført.

Kl. 18:30

Brigitte Klintskov Jerkel (KF):

Som jeg nævnte, er det ikke mig, der er retsordfører, jeg er udlændinge- og integrationsordfører, så det vil være min kollega Mai Mercado, der så skulle bringe det ind. Men vi har jo drøftet det på vores gruppemøde, vi meget positivt på forslaget, så jeg tænker, at ordføreren skal lige skulle tage en snak med hende om, at hun så kan bære det ind til forhandlingerne, hvis det er, at Danmarksdemokraterne ikke blev inviteret med til forhandlinger til efteråret.

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Ønsker spørgeren den anden runde? Nej. Så er der ikke flere korte bemærkninger til fru Brigitte Klintskov Jerkel, Det Konservative Folkeparti. Næste ordfører fru Rosa Lund, Enhedslisten. Velkommen.

Kl. 18:30

i Udlændinge- og Integrationsudvalget, og jeg mener heller ikke, at det her er udlændingepolitik. Tak for ordet.

Kl. 18:34

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Tak. Der er en kort bemærkning til fru Susie Jessen, Danmarksdemokraterne.

Kl. 18:30

Kl. 18:34

(Ordfører)

Rosa Lund (EL):

Tak. I Enhedslisten synes vi altid, det er godt med mere viden, særlig på områder som æresrelaterede sager og negativ social kontrol, så tak for beslutningsforslaget; det er bestemt relevant. I virkeligheden hører jo forslaget til i Retsudvalget. Det er jo også derfor er det justitsministeren, der har i dag, eftersom det handler om politiets arbejde. Jeg nævner det bare for at sige, at jeg har jeg lagt mærke til, at man i Danmarksdemokraterne har sådan en tendens til at gøre alt til udlændingepolitik, men det her er retspolitik, og derfor synes jeg, det er lidt mærkeligt. Danmarksdemokraterne må jo selv om, hvilken ordfører de sender, men fra Enhedslistens side, når det handler om politiets arbejde, sender vi retsordføreren.

Hvad og hvordan politiet skal registrere forbrydelser, er en meget vigtig debat, som vi har haft rigtig mange gange før. Vi har i Enhedslisten selv kæmpet længe for, at politiet skal registrere hadforbrydelser. Jeg kan læse i justitsministerens svar på spørgsmål 642 fra Folketingets Retsudvalg, den 28. februar sidste år, og jeg citerer fra svaret:

»Der findes en relevant søgenøgle »æresrelateret«, som politiet skal tilknytte ved registrering af sager vedrørende æresrelaterede konflikter og forbrydelser. Politiet kan således ved elektronisk udtrækning af politiets systemer opføre antallet af f.eks. anmeldelser, hvor søgenøglen »æresrelateret« er tilknyttet sagen.«

Jeg ved fra området med hadforbrydelser, at det kan være ekstremt svært at bruge søgenøglerne, når vi skal se på antallet af anmeldelser, da der er flere kategorier af søgenøgler, som er mulige at bruge inden for området hadforbrydelser. Jeg kan så forstå, at politiet bruger søgenøglen »æresrelateret« om æresrelaterede forbrydelser, og jeg forestiller mig, at usikkerheden, der er forbundet med søgenøglen, er mindre her, end den er ved hadforbrydelser, som kan have forskellig karakter. Men vi ved det sådan set reelt ikke, og jeg er nysgerrig på, om det er tilfældet, altså om brugen af søgenøglen »æresrelateret« er nok til at give os et indblik i omfanget af æresrelaterede forbrydelser.

Jeg kan på nuværende tidspunkt hverken stemme for eller imod forslaget fra Danmarksdemokraterne, men jeg håber virkelig, at Danmarksdemokraterne vil tage det her forslag videre til behandling i udvalget, som jeg så mener skal være Retsudvalget, og meget gerne med inddragelse af politiet, som vil kunne gøre os klogere på, hvorvidt søgenøglen er tilstrækkelig.

Når det er sagt, er jeg jo enig i det, som de tidligere ordførere har sagt, og som justitsministeren også sagde, altså at vi med sidste aftale for politiets økonomi oprettede de her specialenheder, som bl.a. også fik ansvaret for vold i nære relationer, psykisk vold, voldtægt og dermed også negativ social kontrol. Det var faktisk for at rykke det tættere politikredsen og dermed tættere på borgeren, i stedet for at der skulle sidde en enhed et bestemt sted i landet og være langt væk fra der, hvor forbrydelsen bliver begået. Det synes vi i Enhedslisten egentlig var klogt – faktisk var det vores eget forslag, så det vil jeg gerne stå på mål for. Men jeg er sådan set ikke uenig i eller modstander af, at vi skal samle så megen viden om det her område som overhovedet muligt, og derfor vil jeg meget gerne sammen med Danmarksdemokraternes ordfører gå videre med det her forslag om, hvordan vi kan få mere viden på det her område. Men jeg sidder ikke

Susie Jessen (DD):

Tak. Det her bliver ikke nok til at monitorere omfanget, for som jeg også nævnte før, er der et stort mørketal rundtomkring, men jo mere data vi kan indsamle, og jo mere gennemsigtighed der er i forhold til den data, jo mere ved vi, bl.a. i forhold til om der er en stigning eller om det falder.

Jeg er nødt til lige at tage fat i det, som ordføreren indleder med her. Står ordføreren og siger, at man ikke vil medgive, at æresrelaterede sager har noget med udlændingepolitik og udlændinge fra muslimske lande at gøre?

Kl. 18:35

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Ordføreren.

Kl. 18:35

Rosa Lund (EL):

Æresrelaterede sager har jo desværre noget med rigtig mange mennesker at gøre, og det har desværre noget at gøre med fejlslagen integration. Så langt kan jeg være enig, men det har jo oftest også noget at gøre med danske statsborgere – altså folk, der er vokset op her, og som ikke er blevet ordentligt integreret – og derfor kan jeg ikke se, hvad det har med udlændingepolitik at gøre, plus at vi diskuterer politiets arbejde, og det hører nu engang til i Retsudvalget. Det synes jeg egentlig er et rimelig stilfærdigt synspunkt.

Kl. 18:35

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Spørgeren.

Kl. 18:35

Susie Jessen (DD):

Det har jo noget med udlændingepolitik at gøre, fordi det her er noget, der finder sted i muslimske kredse. Det har noget at gøre med, at der er en totalt forkvaklet gammeldags opfattelse af kvinder i muslimske kredse, og det håber jeg bare at ordføreren også vil medgive her. Det har nemlig noget med udlændingepolitik at gøre, fordi det er noget, der er blevet importeret til Danmark med den muslimske indvandring. Så det håber jeg bare ordføreren vil give mig ret i, for jeg hører det lidt på en anden måde.

Kl. 18:36

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Ordføreren.

Kl. 18:36

Rosa Lund (EL):

Jeg er enig så langt, at negativ social kontrol er meget udbredt i islamistiske kredse. Negativ social kontrol er desværre også udbredt i alle mulige andre kredse, og det må vi ikke være blinde for. Det tror jeg bare vi kan komme til at blive blinde for, hvis vi flytter det fra Retsudvalgets arbejde til Udlændinge- og Integrationsudvalgets arbejde, plus at der jo simpelt hen også bare er det, må man medgive, at uanset hvor meget muslim man er, har det jo ikke noget at gøre med, om man er udlænding eller ej.

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Næste korte bemærkning er til hr. Mikkel Bjørn, Dansk Folkeparti.

Kl. 18:36

Mikkel Bjørn (DF):

Tak for det. Jeg bed bare mærke i, at fru Rosa Lund sagde, at det her ofte også havde noget med danske statsborgere at gøre, altså folk, der var vokset op her, men ikke var blevet ordentligt integreret. Hvorfor i alverden er det, at vi tildeler statsborgerskab til mennesker, der ikke er blevet ordentligt integreret? Altså, Enhedslisten stemmer jo konsekvent for alle statsborgerskabslove her i Folketinget. Mener man i Enhedslisten, at vi skal stemme for at give statsborgerskab til mennesker, der ikke er ordentligt integreret?

Kl. 18:37

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Ordføreren.

Kl. 18:37

Rosa Lund (EL):

Vi mener, at man skal stemme for statsborgerskab til alle dem, som lever op til de meget, meget skrappe krav, som hr. Mikkel Bjørn har sat for at blive dansk statsborger.

Kl. 18:37

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Spørgeren.

Kl. 18:37

Mikkel Bjørn (DF):

Jamen nu var det fru Rosa Lunds egen formulering, at der er statsborgere, der ikke er blevet ordentligt integreret. Hvorfor give statsborgerskab til mennesker, der ikke er ordentligt integreret, hvad end de lever op til nogle objektive krav? Hvis de ikke er ordentligt integreret, hvorfor skal de så have dansk statsborgerskab?

Kl. 18:37

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Ordføreren.

Kl. 18:37

Rosa Lund (EL):

Nogle mennesker er jo født til det statsborgerskab, hr. Mikkel Bjørn. Altså, hr. Mikkel Bjørn må da medgive, at negativ social kontrol desværre også er noget, der går i arv, fordi vi ikke har formået at tage et ordentligt opgør med det. Så ved jeg ikke, om hr. Mikkel Bjørn så vil fratage de mennesker statsborgerskabet. Jeg tror egentlig godt, jeg kan regne ud, sådan som jeg kender hr. Mikkel Bjørn, hvad hr. Mikkel Bjørn kunne tænke sig at gøre med de statsborgerskaber, men det er ikke en holdning, vi deler i Enhedslisten.

Kl. 18:38

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Så er der ikke flere korte bemærkninger. Tak til fru Rosa Lund, Enhedslisten. Den næste ordfører er hr. Mikkel Bjørn, Dansk Folkeparti. Velkommen.

Kl. 18:38

(Ordfører)

Mikkel Bjørn (DF):

Tak for det. Dansk Folkeparti vil gerne anerkende formålet med det her beslutningsforslag. At genindføre registreringen af æresrelaterede konflikter og forbrydelser synes jeg er en rigtig fornuftig ambition. Det vil potentielt sikre et bedre overblik over problemer-

nes omfang og også styrke indsatsen mod social kontrol. Der er ikke nogen kvinder eller piger i Danmark, der skal holdes fanget af trusler, vold, tvang eller æresrelaterede strukturer. Vi deler derfor forslagsstillernes ambition om at bekæmpe social kontrol.

Men vi må også sige det klart: Æresrelaterede konflikter er ikke opstået ud af ingenting. Det er ikke opstået i et vakuum. Det er en konsekvens af mange års fejlslagen udlændingepolitik. Vi finder det i Dansk Folkeparti en anelse påfaldende, at Danmarksdemokraterne, som står bag det her beslutningsforslag, selv fører en politik, der åbner dørene for øget indvandring til Danmark. Danmarksdemokraterne bakker op om flygtningekonventionen og mange andre konventioner, og den manglende vilje til at tage opgøret med internationale konventioner bidrager direkte til, at flere æresrelaterede problemer og sager opstår. Når man insisterer på at lade store grupper fra ikkevestlige lande med stærkt patriarkalske strukturer bosætte sig i Danmark, må man også tage ansvaret for, at problemer som social kontrol og æresrelateret vold følger med. Intentionen bag beslutningsforslaget er derfor god. Baggrunden er lidt mærkværdig. Det svarer lidt til at forsøge at tørre gulvet, mens man stadig lader vandhanen stå åben.

Dansk Folkeparti støtter som sagt intentionen, men kan så også forstå på ministeren, at området her er forligsbundet af flerårsaftalen om politiet, og derfor er det i praksis ikke muligt for os at støtte beslutningsforslaget i dag. Vi opfordrer dog til, at vi fremover finder løsninger, der ikke blot tackler problemet, men også tackler roden til problemet. Vi skal stå sammen om at bekæmpe social kontrol og æresrelaterede forbrydelser, men vi skylder både pigerne, kvinderne og også vælgerne at tage et ærligt opgør med de strukturelle årsager til, at de her problemer vokser i Danmark. Det kræver, at vi tør tage et opgør med en udlændingepolitik, der i alt for mange år har svigtet vores land og svigtet danskerne. Tak for ordet.

Kl. 18:40

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Der er ikke ønske om korte bemærkninger. Tak til hr. Mikkel Bjørn, Dansk Folkeparti. Den næste ordfører er fru Zenia Stampe, Radikale Venstre.

Kl. 18:40

(Ordfører)

Zenia Stampe (RV):

Vi tager også æresrelaterede forbrydelser ekstremt alvorligt, så alvorligt, at det for os er allervigtigst, at vi gør noget, der virker, altså gør noget ved det for at hindre æresrelaterede konflikter, forbrydelser, vold og undertrykkelse og for at straffe dem, som begår den type forbrydelser. Vi var for et par år siden med til at indgå en flerårsaftale om politiet og anklagemyndigheden, og den aftale indeholdt jo faktisk en styrket indsats i forhold til vold i nære relationer, som de her æresrelaterede konflikter og undertrykkelse er en del af. Så vi ser det bestemt ikke som en underprioritering, men jo tværtimod som en diskussion af, hvordan vi mest effektivt kommer problemet til livs.

Så vidt jeg husker, var det jo politiets indstilling. Det var ikke, fordi der var nogen af os, der sagde, at nu skal vi ikke registrere det længere, men sådan som jeg forstår justitsministeren nu, er det jo, fordi de her tal ikke har været brugt i det konkrete efterforskningsarbejde, i politiets arbejde, for at forebygge, forhindre og retsforfølge i forhold til den her type forbrydelser. Men det har nok været en vigtig og nødvendig registrering i mange år for at forstå problemets alvor, og for at vi alle sammen forstod, at det her sker. Det sker desværre også i et meget større omfang, end vi har været klar over. Derfor var det en nødvendig og vigtig registrering. Men da vi indgik aftalen for nogle år siden og valgte at prioritere anderledes, var det jo faktisk, fordi vi var nået til et punkt, hvor det ikke bare handlede om at have viden, for vi ved, at det findes, og vi ved også, at det sker i et meget

stort omfang. Så det handlede i stedet for om at bruge midlerne til at forebygge, forhindre og retsforfølge i forhold til de her forbrydelser.

Derfor tror jeg, vi hælder til at stemme imod beslutningsforslaget. Vi har sådan set ikke noget imod den her form for registrering, men hvis politiet siger, at det egentlig ikke er noget, de bruger i deres arbejde, så synes vi da egentlig, at man hellere skulle bruge tiden på at forebygge, forhindre, efterforske og retsforfølge i forhold til de her forbrydelser i stedet for at lave ammunition – det tror jeg godt jeg kan kalde det – til nogle partiers udlændingepolitik.

For hvis vi nu skal være helt ærlige, er det jo egentlig det, det handler om. Det kan man også høre på hr. Mikkel Bjørns indlæg. Det handler jo ikke om, hvad vi rent faktisk kan gøre for at hjælpe de her kvinder. Det handler om, at vi kan få nogle data som ammunition for nogle partiers udlændingepolitik. Så vil jeg også bare sige, at jeg jo faktisk synes, at vi har de data og har den viden. Vi anerkender alle, at det her findes, men gør det, at jeg ændrer min udlændingepolitik? Nej. Jeg mener stadig væk, at vi skal tage imod flygtninge. Jeg mener stadig væk, at reglerne for statsborgerskab er for hårde osv. osv. Det ændrer ikke ved min udlændingepolitik, men jeg har den viden, der skal til for at sige, at det her er et stort problem i Danmark, og det skal vi gøre noget ved. Og jeg ser politiet og Justitsministeriets indstilling som udtryk for at sige, at nu ved vi, det findes. Vi ved også, i hvilket omfang det findes. Nu skal vi bruge kræfterne på at stoppe det.

Kl. 18:44

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Tak. Der er ikke nogen ønsker om korte bemærkninger. Tak til fru Zenia Stampe, Radikale Venstre. Turen er nu kommet til ordføreren for forslagsstillerne, fru Susie Jessen, Danmarksdemokraterne. Velkommen.

Kl. 18:44

(Ordfører for forslagsstillerne)

Susie Jessen (DD):

Tak. Jeg har en tudse i halsen. Den håber jeg bliver nede i halsen. Tak for en god debat, og tak for de pæne ord om vores beslutningsforslag fra de partier, der kom med dem. Også tak til de partier, som er forligsbundne på den ene eller den anden måde. Jeg håber, at det her vil kunne blive bragt ind i nogle kommende forhandlinger på den ene eller den anden måde.

Det, der er behov for her, er mere gennemsigtighed. Der er brug for mere gennemsigtighed i forhold til at kunne tracke den her stigning, som jeg går ud fra der er i antallet af æresrelaterede sager. Det er ikke så åbent og så klart, som det var engang, og det er derfor, vi har fremsat det her beslutningsforslag, vi behandler i dag. Rigspolitiets monitorering af æresrelaterede konflikter blev stoppet, og på den måde blev det jo så også sværere at monitorere omfanget af de her æresrelaterede konflikter. Jeg er bange for, at det kommer til at bidrage til et endnu større mørketal og dermed også et dårligere informationsgrundlag for os i Folketinget.

For os i Danmarksdemokraterne var det her et punkt i et større udspil, som vi har bragt frem. Vi har lanceret en 11-punktsplan mod negativ social kontrol, hvor vi bl.a. vil have ægteskaber med barnebrude straffet bagudrettet. Vi vil have frataget imamerne deres vielsemyndighed, hvis de har foretaget religiøse vielser af mindreårige. Vi vil også have cementeret, at anerkendte trossamfund skal anerkende borgerlige skilsmisser. Vi synes, det er vigtigt, at der er en øget overvågning og aflytning af de danske moskéer, fordi det er der, meget af den negative sociale kontrol foregår, og så vil vi også gerne have en exitstrategi for kvinder, der bryder ud af den negative sociale kontrol. Det er bare nogle af de forslag, som vi har stillet i vores udspil.

Så har vi jo så også det her med, at vi vil have genindført registrering af æresrelaterede sager hos politiet, som vi behandler i

dag. Undskyld for tudsen i min hals – jeg vil lige forkorte det lidt. (Tredje næstformand (Karsten Hønge): Jeg kan tilbyde en pastil). Tak – det er en Läkerol. Tak for det. Det er ærgerligt, at regeringen stemmer nej. Når partier i regeringen selv bruger meget krudt på at slå sig op på vigtigheden af at bekæmpe negativ social kontrol, mener jeg ikke, det giver mening at stemme nej til et forslag som det her. Men alt andet lige vil jeg sige tak for debatten, også på trods af lidt hosten heroppe på talerstolen.

Kl. 18:47

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Tak. Der er ikke nogen ønsker om korte bemærkninger. Tak til fru Susie Jessen, Danmarksdemokraterne.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Udlændinge- og Integrationsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

7) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 50:

Forslag til folketingsbeslutning om mindre diskrimination i nattelivet.

Af Karina Lorentzen Dehnhardt (SF) m.fl.
(Fremsættelse 13.11.2024).

Kl. 18:47

Forhandling

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Ønsker forslagsstilleren at komme med en begrundelse for forslaget?

Så kan jeg sige, at forhandlingerne er åbnet, og at den første, der får ordet, så er erhvervsministeren. Velkommen.

Kl. 18:48

Erhvervsministeren (Morten Bødskov):

Tak for det, formand. Først og fremmest vil jeg selvfølgelig gerne sige tak for ordet, og så vil jeg også gerne sige tak til kollegaerne fra SF for det beslutningsforslag, vi nu skal behandle, altså B 50 om mindre diskrimination i nattelivet.

Der er ingen som helst tvivl om, at det er et vigtigt emne. For vi skal som samfund aldrig acceptere, at mennesker i nattelivet bliver udsat for diskrimination, uanset om det er åbenlys diskrimination eller det er forklædt bag dårlige undskyldninger om eksempelvis at have de forkerte sko på, eller at natklubben lige pludselig er blevet fyldt. Alle skal kunne gå i byen og have det sjovt og feste sammen uden at opleve forskelsbehandling. Derfor skal vi gribe ind over for diskrimination i nattelivet. Lad mig derfor også bare slå fast, at barer eller natklubber, der udsætter folk for diskrimination, ikke skal kunne få en alkoholbevilling. Men SF's forslag vil ikke i praksis løse problemet.

SF foreslår, at restaurationsloven ændres, så bevillingsmyndighederne skal lægge vægt på afgørelser fra Ligebehandlingsnævnet, hvis der f.eks. har været en sag om et bar, der diskriminerer. I beslutningsforslaget fra SF står der, at bevillingsmyndighederne i dag ikke kan lægge vægt på Ligebehandlingsnævnets afgørelser, og det er altså ikke korrekt. Bevillingsmyndighederne skal i dag tage både samfundsmæssige og ordensmæssige hensyn, når der gives al-

koholbevillinger. Det siger restaurationsloven. Hvad betyder det så? Ja, det betyder, at bevillingsmyndighederne allerede i dag kan lægge vægt på afgørelser om forskelsbehandling fra Ligebehandlingsnævnet, og det er derfor, det ikke er nødvendigt at ændre restaurationsloven, og det vil i praksis heller ikke gøre nogen forskel alene at ændre restaurationsloven.

Men jeg er enig med SF i, at vi skal sikre, at bevillingsmyndighederne bliver gjort bekendt med afgørelser fra Ligebehandlingsnævnet. Derfor foreslår vi i regeringen, at afgørelser fra Ligebehandlingsnævnet fremover skal sendes til bevillingsmyndighederne. På den måde kan bevillingsmyndighederne nemmere inddrage afgørelser, når der skal gives alkoholbevillinger. Det initiativ forventer vi kan indgå i regeringens kommende handlingsplan mod racisme, som udlændinge- og integrationsministeren drøfter med partierne.

Derudover foreslår SF at hæve godtgørelsen, når mennesker oplever etnisk forskelsbehandling i nattelivet. Ligebehandlingsnævnet træffer jo afgørelser om en eventuel godtgørelse ved forskelsbehandling ud fra en samlet vurdering af de konkrete omstændigheder, som det hedder sig, og selvfølgelig i den enkelte sag. Godtgørelsen ved forskelsbehandling på grund af race eller etnisk oprindelse svarer til den godtgørelse, der tildeles ved andre former for forskelsbehandling uden for arbejdsmarkedet. Regeringen kan derfor ikke støtte, at niveauet her hæves som foreslået af SF.

Når det er sagt, er det fortsat vigtigt at sikre, at ingen som sagt udsættes for diskrimination på baggrund af race eller etnisk oprindelse, hverken i nattelivet, i dagligdagen eller på arbejdsmarkedet, for det er uacceptabelt. Regeringen kan derfor heller ikke støtte beslutningsforslaget fra SF. Tak for ordet.

Kl. 18:51

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Tak. Der er en kort bemærkning til fru Karina Lorentzen Dehnhardt, SF.

Kl. 18:51

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Tak for ordet. Sidste gang vi diskuterede det her forslag, var det også en socialdemokratisk erhvervsminister; det var bare en anden minister. Han sagde dengang: Vi kan ikke støtte forslaget. Så det havde jeg egentlig heller ikke forventet at ministeren ville gøre i dag. Men der sagde han, at man påtænkte at lave en anden ændring af restaurationsloven. Den kom så aldrig. Så hvad er årsagen til, at ministeren står her i dag og siger, at man ikke længere vil ændre restaurationsloven, og at alt er godt. Men sidst vi havde debatten, ville man komme med et forslag. Der kom så et valg i mellemtiden, og derfor skete der ikke noget. Så hvad er der sket i mellemtiden? må jeg bare lige spørge.

Kl. 18:52

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Ministeren.

Kl. 18:52

Erhvervsministeren (Morten Bødskov):

Der er jo ikke uenighed om, at der er et problem. Det, vi har vurderet, er at finde den rigtige løsning. Det, som vi foreslår her – og forslaget, vil, som jeg sagde, med stor sandsynlighed indgå i den handleplan mod racisme, som udlændinge- og integrationsministeren drøftede med partierne – er så at sikre, at de her afgørelser fra Ligebehandlingsnævnet fremover skal sendes til bevillingsmyndighederne. Det tror vi er mest effektivt, og vi mener ikke, det er nødvendigt at ændre restaurationsloven.

Så jeg tror sådan set, at vi når det samme mål. Det er sådan set en håndsrekning til SF. Der er ikke uenighed om, at der kan være problemer, men vi skal finde den rigtige løsning, som gør, at

dem, der rent faktisk træffer afgørelser, også har det bedst mulige grundlag at gøre det på. Det har de, hvis de får de her afgørelser, og de vil nu med det her forslag blive sendt til dem.

Kl. 18:53

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Spørgeren.

Kl. 18:53

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Men jeg må sige, at jeg er noget mystificeret. Sidste gang vi havde debatten om forslaget, fik jeg at vide, at det slet ikke var proportionalt, og at man ville komme med en anden ændring af restaurationsloven. Der kom imidlertid aldrig et forslag, og nu står ministeren og siger, at man allerede kan det, som står i forslaget her. Det er jeg helt ærligt lidt mystificeret over. Hvad er det for en anderledes vurdering? Altså, jeg er da glad, hvis man kan det, som vi gerne vil have her, men sådan var det bare ikke sidste gang, og der har ikke været nogen ændringer siden sidst. Så jeg er bare en lille smule mystificeret, i forhold til hvad pokker der er sket. Kan ministeren gøre mig klogere?

Kl. 18:53

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Der var lige et snydebandeord, som vi ikke lader slippe igennem. Det ligger uden for det, man må ifølge forretningsordenen. Ministeren.

Kl. 18:54

Erhvervsministeren (Morten Bødskov):

Det hørte jeg ikke. Men jeg vil da gerne prøve at gøre spørgeren klogere, hvis det kan lade sig gøre. Altså, 1) der er ikke nogen uenighed om problemet, og 2) vi serverer en løsning, som gør, at vi kommer tættere på at løse problemet. Jeg forstår oprigtigt ikke, at SF ikke synes, at det er godt, at vi kommer tættere på at rydde op i det uvæsen, som racisme er, også i nattelivet. Så det er sådan set bare det, der er baggrunden for det. Nu får de myndigheder, som sidder og træffer afgørelser om eksempelvis alkoholbevillinger, afgørelser fra Ligebehandlingsnævnet. Det synes jeg da er en udmærket konklusion på den debat, som jeg er helt enig i, og som der har været om det her.

Kl. 18:54

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Så er der ikke flere korte bemærkninger. Tak til erhvervsministeren. Vi går nu i gang med den egentlige ordførrække, og den første, der får ordet, er hr. Bjørn Brandenburg, Socialdemokratiet. Velkommen.

Kl. 18:54

(Ordfører)

Bjørn Brandenburg (S):

Tak for det, hr. formand. Med det beslutningsforslag, vi nu skal behandle, vil forslagsstillerne pålægge regeringen at tage initiativer, der kan forhindre diskrimination i nattelivet. Konkret foreslås det at ændre restaurationsloven, så bevillingsnævnene skal lægge vægt på Ligebehandlingsnævnets afgørelser ved behandling af sager om alkoholbevillinger, og så foreslås det, at kompensationsniveauet ved diskrimination i nattelivet hæves betragteligt.

Jeg vil gerne starte med at takke SF for at sætte det her emne på dagsordenen. Det er en vigtig debat. Vi skal ikke acceptere diskrimination i nattelivet, for det er klart, at for den enkelte, der oplever at blive diskrimineret i byen, handler det om meget mere end bare at gå glip af en sjov aften; det handler om ligeværd, om ikke at være velkommen og ikke være en del af fællesskabet. Så det hører ingen steder hjemme.

Men spørgsmålet er så, om det, det her beslutningsforslag lægger op til, vil gøre en forskel. Erhvervsministeren har lige forklaret, at det vil det ikke. I forhold til forslaget første del om at lægge vægt på Ligebehandlingsnævnets afgørelser ved behandling af sager om alkoholbevillinger, er det noget, som bevillingsmyndighederne allerede kan gøre i dag. Så kan der være en pointe i at sikre, at afgørelser fra Ligebehandlingsnævnet sendes til bevillingsmyndighederne. Vi synes, det er fint, at man ser på det.

Så er der forslagsstillerens del om at hæve godtgørelser for diskrimination i nattelivet. Ministeren har netop påpeget, at den svarer til det niveau af godtgørelser, der tildeles ved andre former for forskelsbehandling uden for arbejdsmarkedet. Det lyder jo ganske rimeligt.

På den baggrund kan vi i Socialdemokratiet ikke støtte det her beslutningsforslag, men vi vil gerne takke for SF for at sætte emnet på dagsordenen. Tak for ordet.

Kl. 18:56

Den fg. formand (Jeppe Søe):

Der er en kort bemærkning fra fru Karina Lorentzen Dehnhardt. Værsgo.

Kl. 18:56

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg må indrømme, at jeg stadig væk ikke helt har forstået, hvad det er, der har ændret sig siden sidst. Det er nøjagtig det samme forslag. Dengang fik vi at vide af en socialdemokratisk minister, at det her forslag ikke var proportionalt, og at det kunne man slet ikke. Så ville man komme med sine egne ændringer af restaurationsloven. Nu har jeg så fundet ud af, at det kan man godt alligevel, på trods af at der ikke er kommet nogen lovændringer. Kan ordføreren opklare, hvad der er sket mellem de to lovbehandlinger?

Kl. 18:57

Den fg. formand (Jeppe Søe):

Ordføreren.

Kl. 18:57

Bjørn Brandenburg (S):

Nej, jeg var ikke selv hverken ordfører eller minister i den regering. Men det, som jeg kan fortælle ordføreren nu, er, at vi synes, det er et problem, og at der faktisk ligger en løsning lige for i forhold til at sikre, at Ligebehandlingsnævnets afgørelse sendes til bevillingsmyndighederne. Jeg tænker, at hvis jeg var forslagsstiller på det her beslutningsforslag, ville jeg være glad for, at der i forhold til det, jeg syntes var et problem, faktisk viser sig at være en løsning. Så det håber jeg da at ordføreren på et tidspunkt også vil blive glad for.

Kl. 18:57

Den fg. formand (Jeppe Søe):

Spørgeren et opfølgende spørgsmål.

Kl. 18:57

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jamen det er jeg skam glad for; jeg kan bare ikke helt forstå, hvad det er, der er sket siden sidst. Det bliver jeg så ikke klogere på her, men så må jeg stille nogle opfølgende spørgsmål.

Det er fint, hvis en del af forslaget sådan set er realiseret. Jeg forstår bare ikke helt, hvordan det er blevet det uden en lovændring. Men lad det ligge.

Så vil jeg spørge til kompensationsniveauet, for det betyder selvfølgelig noget, hvilken bødestørrelse man imødeser. Det er sådan, at bødestørrelserne ligger på omkring 5.000 kr. for overtrædelser i den her slags sager, men hvis du bliver diskrimineret på baggrund af køn, ligger bødestørrelsen på omkring 25.000 kr. Er det ikke en

underlig forskelsbehandling, og skulle vi ikke rette op på det og øge kompensationen?

Kl. 18:58

Den fg. formand (Jeppe Søe):

Ordføreren.

Kl. 18:58

Bjørn Brandenburg (S):

Jo, jeg synes, det er fornuftigt, at det her ligger på det niveau, der er andre steder på arbejdsmarkedet. Så kan man jo have forskellige holdninger, men jeg synes egentlig, det er et fair princip, at det er det, man også arbejder ud fra her.

Kl. 18:58

Den fg. formand (Jeppe Søe):

Der er ikke flere spørgsmål til ordføreren fra Socialdemokratiet. Tak for ordene. Så er det hr. Jan E. Jørgensen fra Venstre.

Kl. 18:58

(Ordfører)

Jan E. Jørgensen (V):

Tak for det. Og tak til SF for endnu en gang at bringe dette forslag til debat her i Folketingssalen. Jeg tror, vi alle sammen har hørt historier om typisk unge mænd med indvandrerbaggrund, der egentlig tænkte, at de skulle have en sjov aften i byen med vennerne, og så står de tilbage med en ubehagelig følelse af, at de er blevet afvist ved døren alene på grund af deres etnicitet. Det er synd og urimeligt. Diskrimination og ulovlig forskelsbehandling er helt uacceptabelt, uanset hvor og hvornår det finder sted, og uagtet om det skyldes etnicitet, religion, køn, handicap, seksuel orientering, eller hvad vi ellers kan finde på. Derfor eksisterer der altså også lovgivning mod diskrimination, herunder på baggrund af etnicitet, og det støtter Venstre naturligvis op om.

Forslagsstillerne ønsker så med det her beslutningsforslag, at bevillingsnævnet fremover skal lægge vægt på Ligebehandlingsnævnets afgørelser, og at kompensationsniveauet ved medhold skal øges fra 5.000 til 25.000 kr. I Venstre har vi ikke grundlæggende ændret holdning til de to forslag, siden vi sidst debatterede det her i salen. Det er allerede sådan, at en række hensyn, også afgørelser fra Ligebehandlingsnævnet, kan tillægges vægt af bevillingsmyndigheden, når der skal tages stilling til tildeling eller forlængelse af en alkoholbevilling. Det fremgår af forslaget bemærkninger, at en bevilling skal kunne nægtes eller frakendes, hvis der er truffet afgørelse om diskrimination af Ligebehandlingsnævnet. Hvis det skal forstås sådan, at én enkelt afgørelse alene kan danne grundlag for et afslag på tildeling eller forlængelse af en bevilling, mener jeg, det er et ret vidtgående tiltag.

En alkoholbevilling er, og det kan man så mene om, hvad man vil, jo for langt de fleste restauratører en forudsætning for at kunne have en forretning, der kan løbe rundt. Derfor mener jeg ikke, at en sådan model ville være proportionel, også henset til, at Ligebehandlingsnævnet ikke fungerer på samme vis som en domstol. Der er f.eks. ikke mulighed for mundtlige parts- og vidneforklaringer.

Så er der delen om kompensationsniveauet. Det er et ganske almindeligt princip, at bødens størrelse afhænger af forseelsens alvor. Når forslagsstillerne i bemærkningerne foreslår et kompensationsniveau på 25.000 kr., er det med henvisning til, at det er det typiske niveau i forbindelse med kønsmæssig diskrimination på arbejdsmarkedet ved en ansættelse. Jeg mener nu ikke, de to ting er sammenlignelige en til en.

Jeg kan så også forstå, at der i Udlændinge- og Integrationsministeriet pågår politiske drøftelser om en kommende handlingsplan mod racisme. Det ville jo så være et oplagt sted at kigge på, hvilke initiativer det giver mening at tage i brug. I Københavns Kommune

har man f.eks. et charter for et nattelev uden diskrimination, som mange lang række bevaertninger har tilsluttet sig om, og hvor man arbejder for et trygt nattelev for alle. Det kan være, der kan gøres mere for at understøtte den slags.

Så vil jeg i øvrigt opfordre alle, der oplever at de bliver diskrimineret, til at klage til Ligebehandlingsnævnet eller lignende, for det føler jeg mig ret overbevist om at langt fra alle gør i dag. Men vi støtter intentionen bag beslutningsforslaget, men kommer ikke til at stemme for det.

Kl. 19:02

Den fg. formand (Jeppe Søe):

Dermed tak til ordføreren. Der er ingen korte bemærkninger. Den næste ordfører er fru Betina Kastbjerg fra Danmarksdemokraterne.

Kl. 19:02

(Ordfører)

Betina Kastbjerg (DD):

Tak for ordet. Forslagsstilleren ønsker med forslaget at ændre restaurationsloven, så alkoholbevillinger kan nægtes eller fratages af bevillingsnævnene, hvis ansøgeren er dømt for eller der er truffet afgørelse om diskrimination, uanset om det er behandlet af politiet, domstolene eller af Ligebehandlingsnævnet. Derudover skal kompensationsniveauet ved diskrimination i nattelevet hæves til 25.000 kr., som er det samme niveau, man tilkendes ved diskrimination i ansættelsessager. Ovenstående skal kombineres med oplysningskampagner.

I Danmarksdemokraterne kommer vi til at stemme imod forslaget, fordi der allerede er lovgivning på området, der tilsigter, at man ikke må diskriminere, og hvor der også er klare sanktioner. Vi ser derfor ikke grund til at skærpe lovgivningen yderligere, som SF foreslår.

Vi anerkender, at forskelsbehandling aldrig er i orden, og at det finder sted. Derfor opfordrer vi også borgere, som oplever diskrimination, til at melde det til myndighederne. Som det er nu, kan Ligebehandlingsnævnets afgørelser pålægge den, der diskriminerer, en bøde, hvis klageren får medhold. Forhåbentlig er det med til, at natklubber og diskoteker ændrer i procedurer i nattelevet, når Ligebehandlingsnævnet finder, at der er foregået diskrimination.

Sådan mener vi at det fortsat skal være. Vi synes ikke, at restauranter skal straffes dobbelt, så både alkoholbevillingen kan fratages, og at de pålægges en bøde. Det at fjerne en alkoholbevilling er en stor sanktion for mange restauranter, hvis eksistensgrundlag afhænger af denne bevilling. Derfor skal en diskriminationsdom fortsat ikke være nok til at give afslag på eller til at inddrage en bevilling, og vi har tillid til, at domstolene, bevillingsnævnene og politiet fortsat kan træffe de rigtige afgørelser om, hvem der skal tildeles alkoholbevillinger, og hvem der ikke skal.

I Danmarksdemokraterne kan vi ikke støtte beslutningsforslaget.

Kl. 19:04

Den fg. formand (Jeppe Søe):

Det er der ingen kommentarer til. Tak til Danmarksdemokraterne. Så er det Liberal Alliance og hr. Steffen Larsen.

Kl. 19:04

(Ordfører)

Steffen Larsen (LA):

Tak, hr. formand. Det er jo ikke nogen hemmelighed, at jeg er en af dem, der har stået i en dør og afvist eller lukket folk ind. I forbindelse med de mange afvisninger, jeg har foretaget i mit liv, er jeg også blevet god til at sige nej. Jeg blev også rigtig god til at sige: Det koster 40 kr. Men det er en anden side af arbejdet som dørmænd.

Men generelt er min egen oplevelse fra livet i nattelevet, at diskrimination ikke er en utrolig almindelig ting; det er en sjældenhed.

I mit eget arbejde gjorde jeg det aldrig. Jeg diskriminerede udelukkende på, om folk havde kontanterne til at kunne komme ind, og også, om deres opførsel og ædruelighed var til, at de ville være gode gæster.

Det er jo så her, vi står med problemet, for de steder, hvor der er en diskrimination, er det et problem. For man skal ligebehandles her i landet og også, når man forsøger at gå i byen eller komme ud. Men det er også her, jeg synes der er en lille ærgerlig ting ved det her forslag. For Ligebehandlingsnævnets afgørelser kan i sig selv ikke ankes ved Ligebehandlingsnævnet; der skal man over i det retslige system. Det vil sige, at hvis en afgørelse fra Ligebehandlingsnævnet skal kunne ligge til grund for, at man får frakendt sin spiritusbevilling, så er det en meget, meget hård straf for, hvad en dørmænd eventuelt har gjort, særlig i disse tider, hvor vi med autorisationsloven har gjort, at dørmændene sjældent er ansat af stederne. De er oftere og oftere lejet ind fra bureauer, for netop med autorisationslovgivningen på dørmændsområdet har vi gjort, at dørmændene ikke længere er et fast inventar på stederne, som er styret af stederne. Nej, de er i stedet for lejet ind. Det gør, at kontrollen fra stederne selv med dørmændene er mindre. Autorisationen skulle så helst sikre, at dørmændene så netop vidste, at de ikke skulle diskriminere og lignende, men derfor kan vi jo stadig få problemerne.

Så er der spørgsmålet om den her højere straf på de 25.000 kr. Man skriver godt nok, at den også bør ramme dørmændene, men i nogle tilfælde vil jeg da gætte på at man vil prøve at sigte efter, at den skal ramme stedet, altså virksomheden, og det tror jeg også vil være problematisk, hvis nu virksomhedsejeren ikke har nogen indflydelse på, at der blev diskrimineret ude i døren, fordi det var en indlejet dørmænd, der valgte selv at tage en meget dårlig beslutning.

Så er der selvfølgelig spørgsmålet om, hvor nemt det skal kunne gå at fratage nogen deres alkoholbevilling. Jeg synes, det i hvert fald er en brist, hvis det alene er Ligebehandlingsnævnets afgørelser, der vil gøre det, hvis det er et enkelt tilfælde. Jeg kan godt se meningen, hvis det f.eks. er helt systematisk, at man får domme eller får Ligebehandlingsnævnet imod sig; så kan vi begynde at tale om det. Men en enkelt kendelse fra Ligebehandlingsnævnet bør ikke kunne forårsage, at man mister sin forretning. Der ved vi jo, hvis vi bare tænker lidt tilbage, at det at ødelægge folks forretninger på grund af noget, der kunne være misforståelser, eller hvor man måske ikke bør gøre det, kræver en høj grad af retssikkerhed, før man begynder på den slags. Jeg kan jo bare nævne minksagen som et enkelt eksempel på, at det hurtigt kunne løbe af sporet.

Så derfor kan vi ikke støtte forslaget, da vi synes, at det går for vidt i sit omfang, og at det er for lemfældigt, hvordan det vil ramme diskoteker og ejere. Derfor er vi imod det her forslag. Tak.

Kl. 19:08

Den fg. formand (Jeppe Søe):

Tak til ordføreren fra Liberal Alliance. Så er det fru Nanna W. Gotfredsen fra Moderaterne.

Kl. 19:08

(Ordfører)

Nanna W. Gotfredsen (M):

Tak for ordet, formand. Diskrimination sker, det forekommer, i det hele taget og også i nattelevet, og det er fuldstændig uacceptabelt, og det skal bekæmpes. Det skal tages alvorligt, så tak til forslagsstillerne for at rejse spørgsmålet. Jeg kender af gode grunde ikke sådan historikken, men den hører jeg også gerne om ved senere lejlighed.

Vi skal hitte på løsninger, der fungerer. En løsning, der handler om at lade afgørelser fra Ligebehandlingsnævnet indgå i det samlede grundlag for vurderingerne i bevillingsnævnet, er i hvert fald en løsning. Jeg er helt opmærksom på, som hr. Steffen Larsen netop sagde, at dørmændene ofte ikke er ansat i virksomheden, men en købt ydelse fra anden virksomhed. Det tænker jeg da også lige vi

skal have kigget på og tage højde for. Men effektive løsninger holder vi af i Moderaterne, gode løsninger, der er egentlige løsninger på problemerne, og som ikke skaber alt for meget ravage og usikkerhed for erhvervslivet.

Kl. 19:12

Der er også andre ting, man kunne gøre og måske bør gøre. Det vil jeg også gerne tale videre om, men for nu siger vi nej til forslaget, ikke fordi vi ikke ser problemet; problemet er der. Der ligger også en løsning, en god løsning, en løsning, der virker. Tak for ordet.

Kl. 19:10

Den fg. formand (Jeppe Søe):

Der er en enkelt kort bemærkning fra fru Karina Lorentzen Dehnhardt.

Kl. 19:10

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg synes jo næsten, jeg bliver nødt til at stille et spørgsmål, for årsagen til, at jeg ligesom bragte det her på bane igen, var faktisk et folketingsmedlem fra Moderaterne, hr. Mohammad Rona, som jo selv havde oplevet at blive diskrimineret i køen til et diskotek. Han sagde jo selv i artiklen, at måske skulle man kigge nærmere på det her gamle forslag, og så tænkte jeg: Ja, det skal vi da.

Så nu vil jeg spørge, om ordføreren synes, det er fornuftigt, at det giver ca. 5.000 kr. i bøde at diskriminere for den her slags forseelser, men hvis man bliver diskrimineret på sit køn, giver det en bøde på 25.000 kr. Burde vi ikke hæve kompensationsniveauet her, så det også kan mærkes med en anden alvor? For jeg tror, at mange af de her restaurationer trækker på skulderen af en bøde på 5.000 kr. Det er jo ikke ret meget i omsætning.

Kl. 19:11

Den fg. formand (Jeppe Søe):

Ordføreren.

Kl. 19:11

Nanna W. Gotfredsen (M):

Det er vidunderligt at høre, at min gode kollega, hr. Mohammad Rona, kunne bringe inspirationen efter selv at være blevet krænkert på den her måde, i øvrigt adskillige gange, og er bekendt, at det foregår. Det er jo fuldstændig urimeligt og skal bekæmpes. Jeg har ikke nogen særlige bud på, hvor niveauerne skal ligge i forhold til sanktion. Umiddelbart tænker jeg, at det ligger udmærket, men jeg taler gerne videre med ordføreren også om det.

Kl. 19:12

Den fg. formand (Jeppe Søe):

Spørgeren.

Kl. 19:12

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Det er også helt i orden. Jeg kan godt forstå, at det kan være svært at vurdere sådan lige på stående fod. Men har ordføreren andre idéer til, hvad vi så gør? For jeg tror nemlig, at højere bøder kan virke præventivt, præcis fordi det jo så gør indhug i omsætningen, og det tror jeg da er et signal man kan tage og føle på derude. Så har ordføreren andre bud på, hvad vi så gøre?

Kl. 19:12

Den fg. formand (Jeppe Søe):

Ordføreren.

Nanna W. Gotfredsen (M):

Der kunne være forskellige muligheder: uddannelse, samtale, ordensreglementer, som er super synlige på de her steder, og det taler jeg rigtig gerne videre med ordførerne om.

Kl. 19:13

Den fg. formand (Jeppe Søe):

Dermed tak til ordføreren fra Moderaterne. Så skal vi til Det Konservative Folkeparti og fru Mai Mercado.

Kl. 19:13

(Ordfører)

Mai Mercado (KF):

Tak for det, formand. Diskrimination i nattelivet tager Konservative absolut afstand fra, og det gælder alle former for diskrimination. I forslaget, vi behandler i dag, er kun nævnt diskrimination på grund af hudfarve, men grundlæggende tænker vi det bredere. Jeg ved ikke, om det er min fortid som socialminister, men alene ved overskriften kom jeg til at tænke på, at der også er mennesker med handicap, som bliver afvist i døren til et diskotek, og faktisk er det ikke længe siden, at der blev indført en lov, som gjorde det ulovligt at diskriminere mennesker med handicap. Det var tilbage i 2017.

I Det Konservative Folkeparti er vi enige med SF i, at diskrimination og racisme skal bekæmpes. Spørgsmålet er, om det her forslag er egnet dertil. I dag er det muligt at frakende klubber og diskoteker alkoholbevillingen, hvis ejeren har fået en dom for diskrimination, og det bakker vi fuldt ud op om. SF foreslår at gå skridtet videre og ændre restaurationsloven, så bevillingsnævnene bliver oplyst om og skal lægge vægt på Ligebehandlingsnævnets afgørelse i sager om diskrimination.

HORESTA har forud for den her debat og behandlingen af det her beslutningsforslag i Folketinget sendt et skriv til ordførerne, som rummer en række gode pointer, nemlig at Ligebehandlingsnævnet har omvendt bevisbyrde, og det betyder, at den, der angiveligt har forurettet en anden person, skal kunne bevise, at vedkommende ikke har forskelsbehandlet. Det kan ifølge HORESTA tage måneder, før et diskotek eller en klub bliver gjort bekendt med, at der er indgivet en klage, og idet videomateriale jo skal slettes efter 30 dage, er det ikke muligt at bevise klagers påstand. Det er jo en reel indvending.

Udfordringen kan også være, at restauratoren har lavet en aftale med et vagtfirma, og det kan altså betyde, at det, når et eksternt firma måtte afvise en gæst på et fuldstændig forkert grundlag, kan ende med, at virksomheden mister sin bevilling. I Det Konservative Folkeparti er vi grundlæggende ikke begejstret for kædeansvar, hvor en virksomhed skal tage ansvaret for en leverandørs handlinger.

Sluttelig vil jeg fremhæve, at vi jo i dag har et system, hvor man godt kan tage flere afgørelser i betragtning, og hvor bevillingsnævnene allerede har mulighed for at inddrage forskellige relevante oplysninger fra instanser, som de måtte finde relevante, og dermed har mulighed for og også frihed til at vurdere hver sag ud fra en samlet helhedsbetragtning. Derfor kommer Konservative ikke til at støtte beslutningsforslaget.

Kl. 19:15

Den fg. formand (Jeppe Søe):

Tak til ordføreren fra Konservative. Vi skal nu til Enhedslistens fru Rosa Lund.

Kl. 19:15

(Ordfører)

Rosa Lund (EL):

Tak. Jeg synes, at det er rigtig godt, at vi de sidste par år er begyndt at få fokus på diskrimination. Det er tiltrængt. Vi har fået opdateret

lovgivningen om hadforbrydelser, vi har sat midler af til politiets behandling af hadforbrydelser, og vi har fået gang i arbejdet med en handleplan mod racisme – endelig, fristes man til at sige.

I alt for mange år har vi været vidner til diskrimination af borgere med minoritetsbaggrund i alle dele af vores samfund, og derfor er det også på tide, at der herindefra bliver lavet nogle tiltag, som kommer det til livs. Diskrimination kommer jo til udtryk både i det offentlige og i det private, og at det skal opleves i nattelivet, er ikke nogen undtagelse. Halvdelen af alle unge med såkaldt ikkevestlig baggrund har oplevet diskrimination i nattelivet – halvdelen! Det er et ret højt antal.

Jeg vil da også ærligt sige, at jeg selv flere gange, lige siden jeg begyndte at bruge nattelivet – jeg vil ikke sige, hvor lang tid siden det er, for så afslører jeg, hvor gammel jeg er nu – har oplevet at måtte træde ud af køen til diverse klubber, fordi mine venner, som ikke har samme behov for at bruge faktor 50, når solen skinner, som jeg har, ikke har fået lov til at komme ind ad døren.

Nogle gange blev vi mødt med latterlige undskyldninger om, at de havde forkerte sko på, selv om man kunne se, at andre havde præcis den samme slags sko på. Mere kreative er vi heller ikke på Nørrebro, og på den måde er vi jo nok alle sammen lidt slaver af den samme mode. Men det er da mærkeligt, at en person i hvide sneakers af samme slags ikke bliver afvist, mens en person, som er lidt mørkere i huden, end jeg er, i de samme hvide adidas ikke får lov til at komme ind med den undskyldning, at det er skoene, der er problemet. Jeg har oplevet, at der er blevet sagt, ikke til mig, men til mine venner: I kan ikke komme ind, for I skræmmer de andre gæster væk. Det synes jeg er mærkelige argumenter. Der er ikke nogen tvivl om, at den måde, mennesker med en anden hudfarve end hvid i årtier er blevet omtalt på af politikere og i pressen, har været med til at lave et skræmmebillede, som gør, at mange mennesker har en fuldstændig forkert oplevelse af minoritetsborgere, og den fejlopfattelse fører til diskrimination.

Jeg tænker, at det må være et forfærdeligt svært ungdomsliv, hvis man ikke kan gå i byen med sine venner og ikke kan have de samme oplevelser og man konstant bliver afvist på et forkert grundlag. Derfor er der et behov for, at vi tager problemet alvorligt, og jeg synes, at det er et rigtig godt initiativ og en god idé at bruge alkoholbevillingen til at få styr på nattelivet. For vi ved jo, at risikoen for at miste den i vidt omfang også er det, der gør, at det rent faktisk bliver tjekket, om gæster f.eks. er over eller under 18 år, når de bliver lukket ind. Derfor tror jeg, at vi kunne få præcis samme effekt, hvis man også holdt styr på, at man ikke laver diskrimination på diskoteker og barer.

Det er nødvendigt, at vi stiller de her krav, og jeg mener sådan set også, at man kan tage andre initiativer, som vil være gode. F.eks. kunne vi lave ændringer i dørmandsuddannelsen. Den kunne vi godt opdatere, sådan at dørmændene også var bedre rustede til det her, og sådan at når hr. Steffen Larsens tidligere kollegaer står i den her situation, er de bedre til at håndtere den. Man kunne også overveje at lave whistleblowerordninger for dørmænd, så de har et sted, hvor de kan gå hen og sige: Min chef kræver faktisk af mig, at jeg afviser folk i køen med en bestemt hudfarve, og jeg tør ikke rigtig at lade være, for så bliver jeg fyret.

Der er mange ting, vi kan gøre, men jeg synes, at det, som SF foreslår her i dag, er en rigtig, rigtig god idé og et godt sted at starte. Det støtter vi varmt i Enhedslisten, og vi vil også gerne hjælpe SF med at bære det ind i forhandlingerne om handleplanen mod racisme, hvis ikke det her forslag vinder opbakning.

Enhedslisten støtter varmt det her forslag. Tak.

Kl. 19:20

Den fg. formand (Jeppe Søe):

Tak til Enhedslisten. Der er ikke flere korte bemærkninger. Så skal vi til hr. Mikkel Bjørn fra Dansk Folkeparti.

(Ordfører)

Mikkel Bjørn (DF):

Tak for det. Forslagsstillerne bag B 50 ønsker at styrke indsatsen mod diskrimination i nattelivet. Diskrimination er jo allerede i dag forbudt. Intentionerne om mindre diskrimination lyder selvfølgelig noble, men det konkrete forslag her er også løsrevet fra den virkelighed, natklubberne hver weekend står i. Vi kan ikke ignorere, at mange natklubber rapporterer om sammenhæng mellem visse ikkevestlige grupper og problemer som vold, chikane og overgreb i nattelivet.

Når nogle unge mænd afvises ved døren, handler det ofte bredt om mønstergenkendelse. Dørmænd vurderer situationen ud fra erfaringer og intuition, hvor adfærd og omstændigheder spiller en afgørende rolle. Det kan være, at en gæst allerede i døren fremstår tydeligt påvirket af alkohol eller stoffer, virker truende eller aggressiv eller måske er meget højlydt. Derudover kan beklædning og generel fremtoning også spille en rolle. Hvis en gæst eksempelvis har påklædning, der forbindes med en bestemt subkultur, som tidligere har været kilde til konflikter i nattelivet, så kan det give anledning til bekymring. Endelig kan tidligere episoder med specifikke gæster også indgå i vurderingen. Hvis en person er kendt for tidligere at have opført sig uacceptabelt, kan dørmændene vælge at afvise vedkommende for at beskytte stemningen på stedet.

Disse eksempler viser, at dørmænds arbejde ofte bygger på en kompleks afvejning af flere faktorer og ikke kan reduceres til enkelte årsager. Forslagsstillerne ønsker at straffe natklubber, der forsøger at beskytte deres gæster og personale, men i stedet for at kriminalisere dømmekraften hos dørmænd og natklubejere, burde vi tage fat på de enkelte årsager til problemerne. Natklubbernes erfaring er klare. De vælger deres gæster med omhu, fordi det er afgørende for at opretholde en sikker og behagelig atmosfære. Det, der ofte betegnes som diskrimination, er i realiteten et resultat af konkrete erfaringer med grupper, der skaber utryghed og problemer. Når dørmænd tager beslutning om adgang, sker det ud fra den virkelighed, de oplever i nattelivet – ikke ud fra et ønske om at diskriminere.

Det her beslutningsforslag ser bort fra, at de største problemer i nattelivet ofte er knyttet til grupper af unge mænd fra visse ikkevestlige miljøer, som desværre alt for ofte er involveret i vold, chikane og grænseoverskridende adfærd. Det er de erfaringer, der skaber grundlaget for natklubbernes adgangspolitik, og at tvinge natklubberne til at ignorere deres egne erfaringer tror vi ikke vil skabe større lighed, men i stedet større utryghed. Dansk Folkeparti mener, at den bedste måde at tackle udfordringer i nattelivet på er ved at tage fat om roden af problemerne. Det betyder, at vi skal sætte en stopper for den massive islamiske indvandring, der skaber de sociale og kulturelle konflikter, ligesom vi skal udvise de udlændinge, der ikke kan indordne sig i overensstemmelse med dansk lovgivning. Det er den tilgang, der på sigt kan reducere behovet for, at dørmænd og natklubejere må lave vurderinger ved døren baseret på erfaringer.

Forslagsstillerne vil også stramme reglerne og hæve kompensationsniveauet for påstået diskrimination. Men hvad bliver konsekvensen af det? Det bliver, at natklubejere straffes for at forsøge at skabe tryghed for deres gæster. At vi ignorerer den utryghed, mange unge – særlig kvinder – allerede føler i nattelivet er kortsigtet og forfejlet. Hvis dørmændene bliver bange for at tage beslutninger, fordi en afvisning kan føre til sanktioner, så risikerer vi, at problematiske gæster lettere slipper ind, og det kan føre til vold, uro og utryghed for de andre gæster.

I Dansk Folkeparti tror vi, at løsningerne ligger i at tage fat der, hvor problemerne starter: med et stop for islamisk indvandring og konsekvent håndhævelse af danske regler og værdier. Det er vejen frem, ikke en regulering af dem, der prøver at gøre nattelivet trygt. Tak for ordet

Den fg. formand (Jeppe Søe):

Tak til Dansk Folkeparti. Der er ingen korte bemærkninger. Så går vi videre til Radikale Venstre og fru Zenia Stampe.

Kl. 19:24

Kl. 19:25

(Ordfører)

Zenia Stampe (RV):

Tak for det. Jeg blev faktisk forvirret på et lidt højere niveau af debatten, og det kunne jeg konstatere at andre også gjorde, fordi vi får at vide af ministeren, at det i dag er muligt. Det er egentlig lidt et paradoks, at det er muligt, når man alligevel ikke har haft de oplysninger. Så vidt jeg kan forstå, har man jo ikke haft afgørelserne fra Ligebehandlingsnævnet. Så selv om man i teorien havde mulighed for at bruge dem, var de jo ikke tilgængelige i praksis, og det er jo så fint, at ministeren nu vil stille dem til rådighed for bevillingsnævnene i praksis. Men der er et eller andet uafklaret; det må vi i hvert fald dykke ned i underudvalgsbehandlingen, for det her er jo en sag, som vi har diskuteret i mange år, og hvor der er flere af dem, der kender til området, der siger, at de ikke har mulighed for at sige nej til de her bevillinger på baggrund af afgørelser i Ligebehandlingsnævnet. Så der er et eller andet der, synes jeg, der er lidt svært.

Så vil jeg sige, at vi bakker fuldstændig op om SF's forslag, men jeg er da helt ærlig også fristet af at gå længere. Jeg synes da egentlig også, det er noget underligt noget. Så skal der sidde sådan et udvalg af politikere og blive enige om, om diskrimination nu skal betyde noget eller ej. Der kunne man da godt lade sig inspirere af noget, der indimellem kommer fra højrefløjen, nemlig efter tre afgørelser kan de ikke få en alkoholbevilling. Så tror jeg nok, at de der dørvogtere og diskoteker kan finde ud af at lade være med at diskriminere.

Nej, jeg tror heller ikke, de gør det hele tiden, men de kommer ret systematisk til at gøre det, fordi det her jo er en problemstilling, som har fyldt de sidste 20 år. Nattelivet er altid eksempel nr. 1, når vi snakker om diskrimination, og hvorfor er det så, at der aldrig rigtig er blevet gjort noget ved det?

I dag får vi så at vide af regeringen, at man faktisk godt kan gøre det, og så går man alligevel lidt ind på forslagsstillerens tankegang ved så at sende de her oplysninger til diskotekerne, og det er da fint, hvad jeg sådan set også kvitterer for. Men omvendt synes jeg egentlig også, det er lidt forargeligt. Jeg har altså mange gange stået her i salen, hvor jeg har hørt socialdemokrater sige: Vi finder os ikke i racisme. Vi finder os ikke i diskrimination. Og så nævner man altid diskrimination i nattelivet, og der sker absolut ingenting. Hvis det her så ikke er løsningen, synes jeg, regeringen skulle komme med nogle andre løsninger.

Nu snakkede vi før om, hvilke sager der ligesom er på politikerens agenda og i vores søgelys. Det må man sige er en gammeltkendt problemstilling, men der er ingen regeringer, der indtil videre har syntes, at den var vigtig nok til så at handle på den. Så jeg vil da sige, at hvis man ikke synes, at det her er vejen frem, så må man da komme med nogle andre forslag, for vi ved jo, at det sker.

Jeg synes også, det er meget, meget alvorligt, og det tror jeg desværre man bare først rigtig ved, hvis man selv har været udsat for det. Hvis man selv har stået i sådan en kø, ved man, hvor ydmygende det er at blive sorteret fra på grund af ens hudfarve. Og så ved jeg godt, og det bed jeg mærke i og var glad for, at man nogle gange siger, at det bare var på grund af skoene; det var ikke hudfarven, og det er, fordi vi bare ved, at hvis nogle har den der type sko eller den der type hættetrojer på, så kan de være en del af bandemiljøet osv. osv. Ja, det kan da godt være, at 1 ud af 100 har den type sko eller den type hættetroje, men det gør jo ikke, at de 99 andre skal diskrimineres på den baggrund.

Så der er jo virkelig brug for handling. Vi støtter det her forslag hundrede procent, og vi synes på sin vis, det er fint, at regeringen går lidt med, men er jo ærgerlige over, at de ikke går helt med. Og helt ærlig, så synes vi måske også, man kan forvente af den her regering, at den selv tog lidt action på det her område. For jeg synes faktisk, at det i alle de debatter, vi har om netop racisme og diskrimination, igen og igen og altid er diskrimination i nattelivet, der bliver nævnt. Men hvordan kan man blive ved med at nævne det som eksempel, når man så gør absolut ingenting? Og hvis det her ikke er løsningen, må man jo finde på en anden.

Ja, vi støtter, og egentlig kunne vi da godt tænke os, at man var endnu mere hård, så det ikke er et bevillingsnævn, som jo primært består af politikere. Det kan jo være en kommune, hvor der så er et flertal af politikere og et par fagpersoner, der synes, det bare er helt fint at diskriminere, og så har det ikke nogen konsekvenser. Det synes jeg egentlig ikke er i orden. Jeg har det sådan, at hvis et diskotek tre gange har fået enten en dom eller en afgørelse i Ligebehandlingsnævnet for diskrimination, så synes jeg ikke, at det diskotek skal have en alkoholbevilling – færdig! Nogle gange er jeg faktisk lidt tilhænger af »three strikes and you're out«. Sådan synes jeg faktisk også det burde være her, og så tror jeg, vi for alvor ville komme det her problem til livs.

Kl. 19:29

Den fg. formand (Jeppe Søe):

Tak til Radikale Venstre. Der er ingen korte bemærkninger, og da jeg ikke kan se Alternativets ordfører her i salen, er den sidste ordfører på talerstolen ordføreren for forslagsstillerne, fru Karina Lorentzen Dehnhardt, Socialistisk Folkeparti.

Kl. 19:30

(Ordfører for forslagsstillerne)

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Tak for det. Det er ved at være sent, og jeg kunne godt have stillet spørgsmål til flere, men vi skal jo også hjem i dag. Jeg vil jo starte med at sige, at baggrunden for det her forslag egentlig var, at Moderaternes folketingsmedlem hr. Mohammad Rona selv oplevede diskrimination på en natklub i Aalborg, og at han til pressen sagde, at han sådan set var optaget af, at vi genbesøgte det forslag, som SF har lavet, og som jo, kan man sige, også indebærer de dele, som vi har diskuteret i dag, altså det her med, at man i forbindelse med alkoholbevillinger kan lægge vægt på Ligebehandlingsnævnets afgørelser og så det med at forhøje kompensationen, og jeg er selvfølgelig glad for, at regeringen siger, at det kan lade sig gøre. Jeg er bare en lille smule paf. For sidste gang jeg havde en socialdemokratisk minister her, var forslaget her for vidtgående, og man ville så selv komme med en lovændring, som så aldrig kom, fordi der kom et folketingsvalg. Så jeg er en lille smule mystificeret over, hvordan pokker det kommer sig for, al den stund at der ikke har været et lovforslag, som ligesom ændrer retstilstanden. Så vi må jo forsøge at bore ud, hvordan det så kan være gået til. Men det er fint, hvis det er løst, og så kan man jo også sige, at det er en halv sejr, vi her i dag kan hive hjem.

Jeg tror, det er tredje gang, vi fremsætter det her forslag, og jeg synes stadig væk, at det er værd at tage den her debat. Selvfølgelig er jo et af de største ungdomsfællesskaber, vi har, det er der, de unge på tværs af sociale skel og etnicitet mødes, og jeg synes, det er dybt ulykkeligt, når der er nogen, der ikke bliver lukket ind på baggrund af deres hudfarve. For det jo er noget, som man grundlæggende ikke selv kan gøre noget ved, og det er da surt at se kammeraterne gå ind, mens man selv er parkeret udenfor. Jeg synes ikke, at det er i orden, at der er store dele af vores ungdom, der automatisk er udelukket fra at deltage på lige fod med deres etnisk danske kammerater, og det er jo så ovenikøbet også ulovligt.

Det her forslag har Socialdemokraterne faktisk engang oprindelig støttet, og det var, da man var i opposition. Så kom der jo den tid, hvor man var i regering med sig selv, og hvor det, som jeg også har redegjort for, var for vidtgående, og vi aldrig så et lovforslag på det her område. Det var faktisk også dengang, den socialdemokratiske retsordfører, hr. Bjørn Brandenborg, i 2022 mente, at problemet med diskrimination i nattelivet skulle løses i handlingsplanen mod racisme. Den ventede vi jo som bekendt rigtig, rigtig længe på, og jeg tør godt sige her, at det, når det nu lyder til, at det er blevet en del af handlingsplanen, så bl.a. er., fordi SF har båret det ønske ind. For det lå oprindelig ikke i det, der bliver forhandlet, så det er jo bare dejligt, hvis der er lidt bevægelse i det. Handlingsplanen, som vi har kaldt på rigtig, rigtig mange gange, er endnu ikke lanceret og vedtaget her 3 år efter, og det er godt, at arbejdet er gået i gang. Jeg ved jo også, at der lige nu foregår de her drøftelser om handlingsplanen, og jeg håber så også, at der kommer nogle løsninger, som rent faktisk kommer til at fungere i forhold til den her problemstilling.

Så får jeg bare lige lyst til at nævne, at Ligebehandlingsnævnet har behandlet 34 sager, hvor man i 22 af sagerne har givet klagerne medhold i, at der er foregået diskrimination. Så der er jo noget at komme efter på det her område, og når tingene bliver anmeldt, giver det faktisk typisk også medhold, i hvert fald i rigtig mange af sagerne. Så jeg synes, det er helt klart og oplagt, at der her er et problem, som vi skal have gjort noget ved.

Det sidste, jeg vil nævne, er det her med kompensationsniveauet. Hvis der f.eks. er en kompensation på 5.000 kr., tror jeg, de fleste restauratører vil trække på skulderen og sige, at pyt, de tager det som en afgift på deres omsætning, fordi beløbet er så lavt. Jeg tror, det er ret afgørende, at kompensationsniveauet kommer op, og at det nærmer sig det niveau, der findes, når man bliver diskrimineret på baggrund af sit køn, og jeg tror ærlig talt ikke, at det aftvinger særlig stor respekt, når beløbet er så lavt. Så hvis man tror på strengere straffe – det ved jeg jo også at der er rigtig mange der gør, især i regeringen – så må man jo også tro på, at det, at der er en større konsekvens og dermed også en dyrere bøde, faktisk betyder noget.

Så med de ord tror jeg, jeg vil lukke debatten her i dag, og jeg vil sætte min lid til, at vi i handlingsplanen mod racisme kan levere noget handling. For det er ret vigtigt, at vi også giver minoritetsunge det skulderklap, at de selvfølgelig er velkomne i det store ungdomsfællesskab, som nattelivet er. Tak for debatten.

Kl. 19:35

Den fg. formand (Jeppe Søe):

Der er ikke flere, der har bedt om ordet. Tak til ordføreren.

Forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 19:36

Meddelelser fra formanden

Den fg. formand (Jeppe Søe):

Der er ikke mere at foretage i dette møde. Tak for ordet, tak for ordene, og også tak til baglandet, hvad enten man har siddet herinde i løbet af dagen eller man har siddet foran fjernsynet derhjemme.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 29. januar 2025, kl. 13.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der vil fremgå af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 19:36).